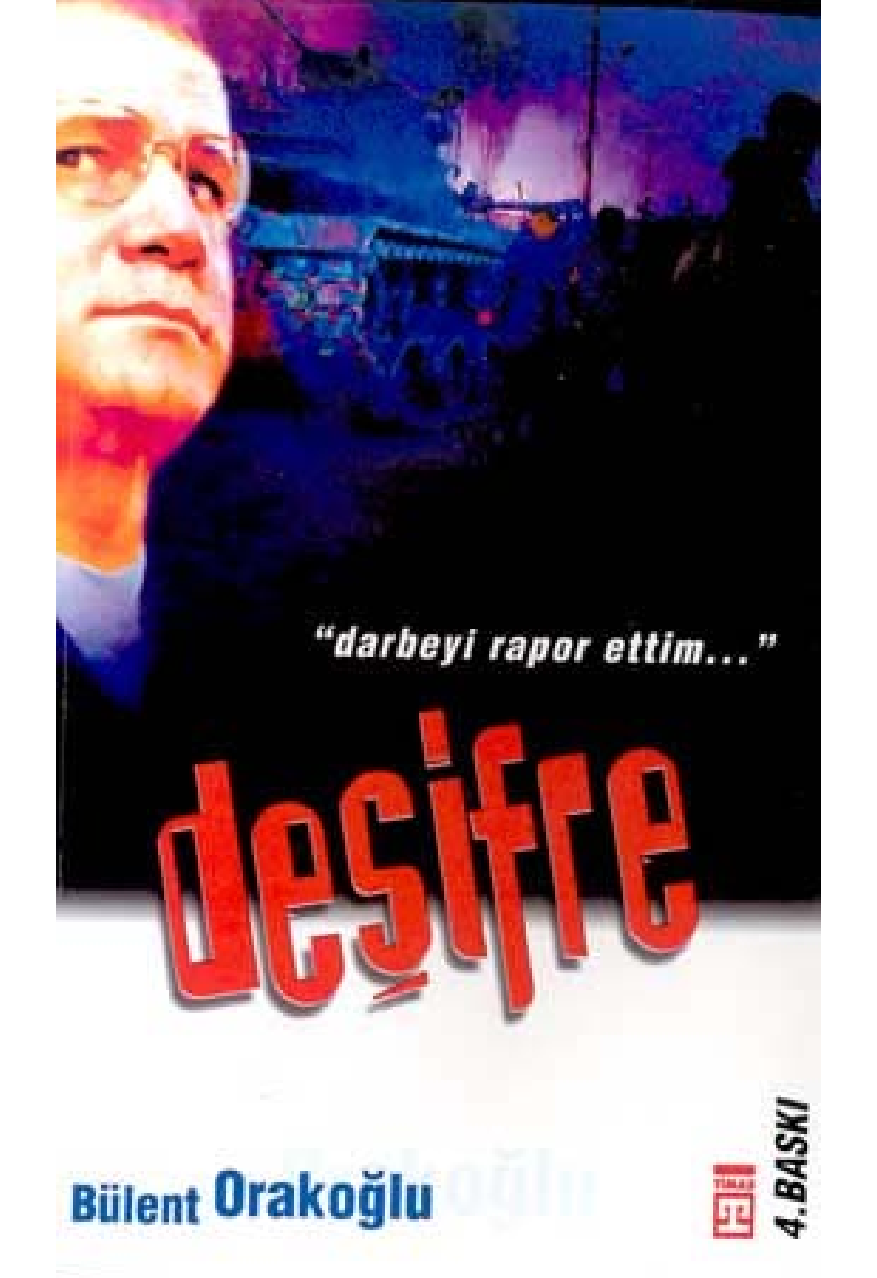

"darbeyi rapor ettim..."

desifre

Bülent Orakoğlu

4. BASKI

ÖNSÖZ

Takvimler, 3 Kasım 2000 tarihini gösteriyordu. Susurluk kazasının 5'inci yıldönümü ile ilgili sabah haberlerini izliyordum. Duyduğum cümleler, beni bir anda şaşkına çevirmişti. Haberde aktarılan 'Susurluk Albümü'nde benim de fotoğrafım bulunuyordu. Sabırla, spikerin beni Susurluk'la ortaya çıkan ilişkiler ağının hangi karesi içine sokma becerisini göstereceğini beklerken fotoğrafımla ilgili herhangi bir yorumda bulunulmadığını gördüm. İnternete girerek ulusal basının günlük haberleriyle ilgili kısa bir tur yaptığımda, Radikal gazetesinin Susurluk anısına özel hazırladığı albümün içinde de fotoğrafımı gördüm:

"Dönemin Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat Dairesi Başkanvekili Bülent Orakoğlu'nun, Çakıcı'nın ABD'de firarda bulunduğu sırada planlanan operasyonu, Akşener'in talimatıyla durdurduğu öne sürüldü."

Hiçbir gerçek yanı olmayan, haberden çok önyargılı bir 'yorum' olduğu açıkça anlaşılan bu metni kaleme alanlarla ilgili duyduğum tepkiyi, içimde hep saklı tuttum.

Ancak şahsıma ve Emniyet istihbarat Dairesi'ne karşı 1997 yılı temmuzunda gündemi manipüle ederek hazırlanan ve sahneye konan 'andıçlı' komplo ve bu komploya bilerek ya da bilmeyerek alet olan, haksız ve hukuksuz bir şekilde yargısız infaz yapan medyayı, yüreğim buruk bir şekilde anımsıyorum.

ÖNSÖZ

Susurluk kazasının dördüncü yılında yine aynı gazetenin, çıkardığı Susurluk albümünde şahsıma yer verdiğini, fotoğrafımın altına Genelkurmay'a köstebek soktuğumu iddia eden bir önsöz koyduğunu ve internet sitesine de bu albümü dahil ettiğini hatırlıyorum. Hatta aynı gazetenin değerli bir yazarıyla yaptığım bir söyleşide, bu konudan dolayı rahatsızlığımı ileterek kamuoyuna 'Köstebek Skandalı' olarak yansıyan olaylarla ilgili bilgi veriyordum. Bu olayın Susurluk'la yakından uzaktan hiçbir bağlantısının olmadığını belirtmem rağmen Susurluk kazasının beşinci yıldönümünde aynı gazetenin bu albüme fotoğrafımı dahil ederek Alaaddin Çakıcı'nın yakalanmasını eski İçişleri Bakanı Meral Akşener'in emri ile durdurduğum iddia ediliyordu.

Hafızamı yokladım. Tüm gazete arşivlerini, bu konu ile ilgili tüm yazı, yorum ve haberleri taradım. Ancak bu yoruma neden olabilecek tek bir habere rastlayamadım. Alaaddin Çakıcı'nın yakalanması ile ilgili operasyonel çalışmayı başlatan ismi, yani beni, Bülent Orakoğlu'nu Susurluk'un içinde gösterme çabası ne anlama geliyordu?

Susurluk kapsamı içinde adı geçenlerle ilgili olarak şahsıma herhangi bir dava açılmamışken, bu konuda herhangi bir suçlama da yapılmamışken, insanların şeref ve haysiyetlerine reyting uğruna saldırmak, hangi vicdan ve meslek haysiyeti ile bağdaşıyordu?

Elimde hiçbir belge ve delil yokken ben de bu gazetecinin, ülkemizde gündemi manipüle eden ajan provokatörlerin istekleri doğrultusunda kamuoyunu yalan haberlerle bilgilendirdiğini iddia etsem doğru olur mu? Kuşkusuz bu, doğru bir davranış olmaz. Esasen tam bu noktada 'Basın Konseyi'nin yayımladığı ve her basın mensubunun uymak zorunda olduğu ahlak bildirgesini hatırlatmak istiyorum.

Hürriyet gazetesi köşe yazarı Sedat Ergin'in muhtelif tarihlerde Emniyet istihbarat Dairesi'ni ve şahsımı hedef alan yazılarını ibret vesikası olarak okudum. Bu yazarımızın derin ve gizli yerlerden aklıgı izlenimini veren bazı bilgilere, 'andıçlı' yorumlarını da katarak kamuoyuna sunması, hiç şüphesiz gazetecilik mesleğinin en başarılı örneklerini teşkil etti!

Sedat Ergin gibi tecrübeli bir gazeteci muhakkak ki kamuoyunu aydınlatacak sansasyonel haber, yorum ve analizlerde, doğrular üzerine oturmuş bazı kaynaklardan faydalanacaktı. Ancak bu haber ve yorumlar, bir hukuk devletinde, yargıda devam eden davalar hakkında kesinlikle olmamalıydı.

Mamak Askeri Cezaevi'nde tutuklu olduğum dönemlerde davayı kesinlikle etkileyecek, hatta bir iddiaya göre şahsım hakkında verilmesi emredilen mahkûmiyet kararının toplumu manipüle ederek haklı gösterilmesi amacıyla yayınlar yapılması ne derece doğruydı?

Kamuoyuna 'Köstebek Skandalı' olarak yansıyan olayların perde arkasını uzun yıllar sonra kaleme almak niyetindeydim. Ülke ve millet yararının bu yönde olduğuna inanıyordum ancak 1997 şubatından başlayarak günümüze kadar devam eden bazı gazetelerin bilgi noksanlığı veya ideolojik art niyetlerle yayınlarına ısrarla devam etmeleri üzerine, kamuoyunu yanlış bilgilendiren yayın organlarına ve bu konuda yazılan bazı kitaplara cevap mahiyetinde olmak üzere bu çalışmayı hazırladım.

Türkiye'nin bir hukuk devleti olduğuna inancımı her zaman muhafaza ettim. Nereden ve kimler tarafından yönlendirildiği herkesten önce aziz milletimizin malumu olan birkaç basın mensubunun yapıp ettikleri, bu inancımı hiçbir zaman sarsmadı. Ancak ne yazık ki tarihin bir döneminde onlar, ülke kamuoyunu bilinçli olarak yanlış yönlendirmeyi ve bundan kendi odakları için çıkar elde etmeyi tercih ettiler.

Bu yanlış tercih onlarındı ama tarih önünde geçerli ve meşru olan yegâne tercih milletimizindir. Ve milletimiz, her zaman doğruyu tercih ederek üstün meziyetlerini bir kez daha ortaya koydu.

Görevim nedeniyle edindiğim devlet sırrı kapsamındaki bilgi ve olaylar kapsam dışı kalmak üzere, kamuoyunu ve toplumu doğru bilgilendirmek amacıyla hatıralarımı kaleme aldım. Olayların başlangıcından itibaren başta eşim, çocuklarım ve yalçınlarım olmak üzere, bana her türlü manevi desteği veren Türk halkına, DYP, RP, FP, BBP, YDP ve LP genel başkanlarına, milletvekillerine, olayları gerçekçi bir tarzda yansıtan medya mensuplarına, bilhassa değerli yazarlarımızdan Sayın Nazlı Ilıcak'a, Sayın Cengiz Çandar'a, Sayın Fehmi Koru'ya, Sayın Ahmet Taşgetiren'e, Sayın Gülay Göktürk'e, Sayın Taha Akyol'a, Sayın Tuncay Özkan'a, Sayın Aydoğan Vatandaş'a, Sayın Nasuhi Güngör'e ve olayı gerçek boyutlarıyla kamuoyuna taşıyan diğer yazarlarımıza, Türk Polis Teşkilatımızın tüm personeline en içten dileklerle saygı ve şükranlarımı sunarım.

Bülent Orakoğlu

BÖLÜM 1

BİRİNCİ BÖLÜM

BİR UZUN MÜCADELENİN KISA ÖYKÜSÜ GEÇMİŞE YOLCULUK

- [Hatay'dan Niğde'ye](#)
- [Orakoğlu'nu Uğurlarken](#)
- [Bitmeyen Senfoni "Sürgün" "Ağar Telefonları"](#)
- [Şükrü Balcı Olayı](#)
- [Genel Müdür Kıpırmızı Oldu](#)
- [Ağar'la Yıldızım Barışmıyor](#)
- [Teklif ve Değişen Kaderim](#)
- [İşler Yeniden Karışıyor](#)
- [Ağar'la Uzlaştırmaya Çabaları..](#)

BİR UZUN MÜCADELENİN KISA ÖYKÜSÜ GEÇMİŞE YOLCULUK

Cezaevinde, saatler geçmek bilmez. Zaman ve mekân kavramını yitirdiğiniz anlar olur. Hele niçin orada olduğunuza cevap vermekte zorlanıyorsanız...

Bütün gece çeşitli duygular ve sıkıntılar içinde kıvrandıktan sonra sabaha karşı uykuya yenik düşmüşken aniden, çelik dolaplara indirilen darbelerin çıkardığı gürültülerle irkilerek uyandım. Önceleri nerede olduğumu anımsamaya çalışırken 50-60 metre karelik büyük bir koğuşta bulunduğumu, tavana yakın iki pencerenin demir parmaklıklarla kaplı olduğunu hissetmeye başladım. Kapının tamamen demirle kaplı ve çelik kapının üst tarafında 30x20 ebadında, sürgülü, açılıp kapanan, tutuklularla gardiyanlar arasında ana kapıyı açmadan görüşme sağlayan küçük pencereyi gördükten sonra yavaş yavaş nerede olduğumu anımsamaya başladım, içimi büyük bir sıkıntı kapladı.

Çok kısa bir süre içinde hayatım gözümün önünden akıp geçti, insanlar ölürken hayatlarının bir film şeridi gibi gözlerinin önünden akıp geçtiği söylenir, işte öyle bir şeydi. Tüm polislik yaşamım, Terör ve istihbarat Şube Müdürü ve ti Emniyet Müdürü olarak yaptığım operasyonlar. Emniyet istihbarat Dairesi'nde göreve başlayışım, istihbarat Daire Başkanı olarak görevde kaldığım günler, apar topar ABD'ye gönderilişim, New York'ta geçirdiğim günler, casus, Vatan haini' suçlamaları, Türkiye'ye dönüşüm ve 16 Temmuz 2000 tarihinde tutuklanarak Mamak Askeri Cezaevi'ne kapatılışım birkaç saniyede gözümün önünden geçti.

Önceleri büyük bir sıkıntı ve bezginliğin tüm benliğimi sardığını hissettim ancak daha sonraları içimi büyük bir öfke kapladı ve kendi kendime sordum: Görevini hakkıyla yapan, emniyet teşkilatının üst düzey bir görevlisi bunları hak etmiş miydi?

Yıllarca cansiparane hizmet ettiği, her fırsatta savunduğu, uğruna çatışmalara girdiği devleti; kendisini, 30 bin cana kıyan PKK lideri Abdullah Öcalan'la aynı kefeye koyarak 'casus', Vatan haini' sıfatını niçin layık görmüş ve o dönemin Cumhurbaşkanı, Başbakanı, Milli Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı ve diğer yetkilileri, 'güçlünün hukuku'na tabi kalaralcı bu senaryoya niçin alet olmuşlardı? Bu düşünceler içerisinde süratle kendimi topladım: Suç işlemedim, görevimi yaptım.

O anki psikolojimle devleti suçlamak en doğru iş gibi görünse bile ben, bunu yapmadım. Tüm meslek yaşamım boyunca devlete, millete sadakatle hizmet etmiş bir kişi olarak, devlet içinde çöreklenmiş mafya ve menfaat gruplarıyla kol kola girmiş, kendi menfaatlarını ülkemiz menfaatlarının önüne çıkararak Atatürkçülük ve laikliği kendilerine kalkan olarak kullanan bu kişileri ve faaliyetlerini, devletin kurumlarına zarar vermeden ortaya çıkarmanın; milletimize ve devletimize yapılacak hizmetlerin en büyüğü, en şerefli olduğu düşüncesiyle biraz teselli buluyordum.

Ancak öncelikle Emniyet istihbarat Dairesi ve şahsıma kurulan bu komplodan kurtulmak ve gerçekleri ortaya çıkarmak için uygulanacak strateji üzerinde, işte tam o anda düşünmeye başlıyordum, içgüdüsel savunma refleksim polislik mesleğimden geçen uzun yılların bir kazanımı olarak ortaya çıkıyor. Kendimden önce ailemi, yakınlarımı ve istihbarat Daire Başkanı olarak meslektaşlarımı düşünüyordum. Kendim için zerre kadar korkmuyordum ve endişe etmiyordum ancak yakın akrabalarımın aynı zamanda meslektaşım da olan oğlum, gelinim ve kardeşlerimi düşünerek endişeleniyordum, onların ve emniyet teşkilatı içindeki yakın çalışma arkadaşlarımdan Vatan haini, casus' suçlamalarından nasıl etkileneceklerini, toplumun ve çalışma arkadaşlarımdan reflekslerinin ne olacağını merak ediyordum.

Doğrusunu söylemek gerekirse bu konular bir karabasan gibi üstüme çöküyor, beynimi kemiriyordu. Yakınlarım ve arkadaşlarım için başaramamaktan, aklanamamaktan ölesiye korkuyordum. Hafızam beni sürekli geçmişe götürüyor, bazı olayları yeniden değerlendiriyordum.

1993 yılı sonundan itibaren Niğde Emniyet Müdürlüğü görevini sürdürüyordum. Niğde, iç Anadolu'da şirin ve gelişmeye çalışan bir ilimiz. Niğde Üniversitesi'nin kurulmasıyla birlikte baş gösteren ve sağ-sol çatışmasına dönüşen öğrenci olayları ilde had safhadaydı.

Büyük illerimizde meydana gelen öğrenci olayları ânında Niğde Üniversitesi'ne de yansıyor. Bununla birlikte, Adana-Ankara karayolunun Ulukışla-Pozantı kesiminde, alınan tüm önlemlere rağmen çok sayıda ölümlü trafik kazası meydana geliyordu. Bir de 'Neron'umuz vardı. Aksaray, Kayseri ve ilimizde, elinde benzin bidonu ile apartmanların çatı katlarında yangınlar çıkaran, elimizde robot resmi bulunan bir kişi. Hatay Emniyet Müdürlüğü görevinden Niğde Emniyet Müdürlüğü görevine atandığım aralık 1993'ten bu yana, günlük asayiş olayları dışında, yapımına benden önce başlanan emniyet müdürü müstakil lojmanını bitirmiş, bölge trafik

binası arkasında bulunan arsaya başladığımız Niğde Polis Evi inşaatının çalışmalarına da nezaret ediyordum. Yine temeli, dönemin Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman Demirel tarafından atılan 1000 kişilik Polis Okulu inşaatının çalışmalarını da denetliyordum.

Hatay Emniyet Müdürlüğü gibi aktif bir görevden sonra bu görev, doğrusu zaman zaman sıkıcı bir hale gelebiliyordu. Bunda, iş hacminin daha düşük olmasının payı büyüktü. Hatay Emniyet Müdürlüğü görevimde, çalışma arkadaşlarımla gerek terör gerekse organize suçlar ve uyuşturucu operasyonlarıyla haklı olarak vatandaşlarımızın güvenini kazanmış, Suriye ve ilimizde kurduğumuz istihbarat ağıyla tek bir vatandaşımızın dahi burnu kanamadan terör örgütlerini silah ve mühim-matlarıyla birlikte ele geçirmiştik. Uyuşturucuyla (bilhassa 'Captagon' adı verilen cinsel uyarıcılar) ilgili çok sayıda operasyon gerçekleştirmiştik.

1989 yılında Giresun II Emniyet Müdürlüğü görevinden, Hatay 11 Emniyet Müdürlüğü görevine atandıktan sonra görev yaptığım yaklaşık 4 yıllık sürede, Hatay ilimizin anavatanına ilhakından (1939) 1989 yılına kadar ele geçirilen uyuşturucu miktarının iki katı kadar uyuşturucu ele geçirilmiş menfaat grupları ve organize suç örgütleriyle işbirliği yapan çok sayıda personel hakkında işlem yapılmıştı. Hatay II Emniyet Müdürlüğü görevinden Niğde II Emniyet Müdürlüğü görevine atandıktan sonra Hatay ilimizde 50'ye yakın vatandaşımız maalesef terörist saldırılarla hayatlarını kaybetmişti.

Emniyet müdürü atamalarında; mevcut iktidarların siyasi tercihlerinden ziyade, il emniyet müdürlerinin operasyonel başarıları ve halkla ilişkileri başta olmak üzere pek çok kriter göz önünde bulundurulmalı, kariyer, deneyim ve idarecilik başarısı gibi ölçütler esas alınmalıdır. Hatay emniyet müdürü olarak görev yaptığım dönemde, çalışma arkadaşlarımla birlikte çok başarılıydık. Hatay iline son derece hâkimdik. Kanunsuz iş yapanların korkulu rüyasıydık. Bunları, kendimi övmek için değil, Mamak Askeri Cezaevi'ne kapatıldıktan sonra hakkımda basında çıkan asılsız yalan ve iftiralara yanıt olarak yazıyorum.

Hatay emniyet müdürlüğü görevinden alınıp Niğde Emniyet Müdürlüğü'ne atandığım günlerde Hatay Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Sayın Günay Çelenk'in Antakya yerel gazetesinde 'Orakoğlu'nu Uğurlarken' başlıklı, 23.11.1993 tarihli yazısına, 'andıççı' medyadaki kimilerinin dikkatlice okumaları dileğiyle burada yer veriyorum.

ORAKOĞLUNU UĞURLARKEN

Basın mensupları, görevleri gereği bürokratlarla genelde yakın bir ilişki içindedir. Bu özellikleri nedeniyle de zaman zaman gözlemleri öğrenilmek istenilir: Yeni vali nasıl? Filan müdür nasıl biridir?

Bana Emniyet Müdürü Bülent Orakoğlu sorulduğunda hemen hep aynı yanıtı vermişimdir: "Bülent Bey mi? Polis yatan, polis kalkan bir polistir o."

Yaklaşık 6 yıl görev yaptı Sayın Orakoğlu Hatay'da. 2 yıl Siyasi Şube Müdürü, 4 yıl da emniyet müdürü olarak. Sürenin uzunluğu yanında yerel basınla mesafeli de olsa yapıcı ilişkiler kurması, kendisini daha yakından tanımama nedeni oldu. Görevine adeta tutku ile bağlı, mesleğine son derecede düşkün, cesur, disiplinli.

iyinin yanında, kötünün karşısında, kendini polisliğe adanmış bir emniyetçi.

Sayın Orakoğlu, genelde bu nitelikleriyle ön plana çıkmıştır benim gözümde. Güvenlik gibi özellikle şu günlerde herkesi yakından ilgilendiren bir kamu görevinin yetkilisi olarak, herkesi hoşnut edebilmesi elbette mümkün değildir.

Ama verdiği hizmetle toplumun büyük bir kesiminin sevgi ve beğenisini kazandığı da açık bir gerçektir. Büyük operasyonlar gerçekleştirdi ki çoğu, Türkiye'de yankı yaptı. Terörün de mafyanın da boy hedefi oldu. Abartı sanılmasın, hizmet döneminde ortalama 3-4 güne, bir operasyon sığdırmıştır. Eğer Hatay'da huzur ortamı içinde yaşıyorsak, pay sahiplerinden biri de kuşkusuz Sayın Orakoğlu 'dur.

Son kararnameyle Niğde'ye atandı. Atanması normaldi, hatta bekleniyordu. Sayın Orakoğlu'nu bilmem ama ben içime sindiremedim doğrusu bu atamayı. Elbette Niğde de vatanımızın bir parçasıdır, hizmete layıktır. Ancak sicili, kariyeri basanlarla dolu bir emniyetçi, bu sicile, bu kariyere daha uygun düşecek bir üst göreve getirilmeliydi. Atamalarda sadece kıdemi dikkate alır, sicili göz ardı ederseniz, görev şevkini kırmış olmaz

mısınız? Böyle bir düşüncenin esiri olursunuz. Bu eleştiride haklılık payı bence büyüktür. Vatandaş olarak verilen hizmet için huzur ortamının oluşması için çaba harcayanların hakkını teslim ediyoruz. Haksızlıklarla mücadele edenlere de hakları teslim edilmelidir.

Ama gene de kazancı büyük olacak Sayın Orakoğlu'nun. Hatay halkının sevgisiyle ayrılacak buradan. Bundan büyük ödül olur mu? Güle güle değerli emniyetçi. Polis yatıp polis kalkan polis.

BİTMEYEN SENFONİ "SÜRGÜN" "AĞAR TELEFONLARI"

Hatay Emniyet Müdürlüğü görevinden alınıp Niğde Emniyet Müdürlüğü görevine niçin verildim? Bana göre anlatacağım iki olay ve buna benzer bazı olaylar alınmama zemin hazırlamıştı.

8'inci Cumhurbaşkanıımız Turgut Özal döneminde 1988 yılı içinde İstanbul istihbarat Şube Müdürlüğü görevinden Giresun II Emniyet Müdürlüğü'ne, 1989 yılında da Hatay İl Emniyet Müdürlüğü'ne atandığım yıllarda Anavatan Partisi işbaşındaydı. 1993 yılında ise DYP ve SHP koalisyonu işbaşındaydı. Bu dönemde Emniyet Genel Müdürü de Sayın Mehmet Ağar'dı. Hatay ilinde uyuşturucu baronları ile mücadelemiz sürüyordu.

Narkotik Şube Müdürü ve daha sonra İskenderun İlçe Emniyet Müdürü Yılbay Çelik, tabiri caizse uyuşturucu şebekelerine kan kusturuyordu. Benimle o dönem birlikte çalışan mesai arkadaşlarım bilirler. Mafya; Hatay Emniyet Müdürlüğü içinde kendi kanuni işlemleri dışında hiçbir personelin yanına kesinlikle gelemmez, dışarıda da onlarla irtibat kuramazdı. Tespit edilenler hakkında süratle yasal işlemlere başlanırdı. Mafya ve yasadışı iş takipçileri bir liste halinde Hatay Emniyet Müdürlüğü'nün tüm birimlerine, tüm personele tebliğ edilmek üzere gönderilmiş, hatta bu konu Emniyet Müdürlüğü'nü tenkit mahiyetinde, bazı yerel gazetelerde bile yayınlanmıştı.

1993 yılıydı. Emniyet Genel Müdürü Sayın Mehmet Ağar, Hatay Emniyet Müdürlüğü'nü telefonla arayarak benimle görüşmüş, bana bir tanıdığını gönderdiğini söyleyerek kendisini dinleyip ilgilenmemi rica etmişti. Telefonun ertesi günü 'özel kalem'den sorumlu polis memuru Ervadi Ak, Jet Turizm'in sahiplerinden Sabri Jöntürk'ün geldiğini, kendisini Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın bana gönderdiğini ve benimle görüşmek istediğini bildirdi. Polis memuru biraz şaşkıncı, çünkü 'Captagon hapı' kaçakçılığından sabıkalı olan ve halen bu işi yaptığı zannı ile takip ve kontrol altında tutulan bu tip kişileri kabul etmediğimi gayet iyi biliyordu. Bu şahıs kendiliğinden gelse, müdüriyete bile giremezdi. (O dönemde, Hatay ilinden S. Arabistan'a otobüsle Captagon hapını kaçak olarak götürürken yakalanan bir otobüs şoförünün, S. Arabistan'da kafası kesilerek idam edilmesiyle ilgili haberler medyada geniş ölçüde yer almıştı. Dönemin Cumhurbaşkanı rahmetli Turgut Özal'ın girişimleri ve Türkiye'de oluşan kamuoyunun baskısıyla Suudi hükümeti, idamdan vazgeçerek bu şahsı gizlice 'Hatay Emniyeti'ne teslim etmişti. Şahsın yapılan sorgusunda, S. Arabistan'a götürülen Captagon haplarının arkasında Sabri Jöntürk'ün olduğu öğrenilmişti. Ayrıca şoför, Hatay ilinde bazı şoförlerin Captagon'u bilerek S. Arabistan'a götürdüklerini ve bunun karşılığında 10 bin dolar gibi çok yüksek ücretler aldıklarını ancak kendisinin otobüse Captagon hapı konulduğundan haberinin olmadığını, bu iş için yalnızca 300 - 400 milyon gibi bir ücret aldığını samimi olarak itiraf etmişti. İleri-ki tarihlerde yapılan takip sonucunda Sabri Jöntürk ve bir ortağı, ilimizde külliyetli miktarda Captagon hapı ile ele geçirilmişti.) Polis memuru Ervadi Ak'a kendisini kabul etmeyeceğimi bildirdim.

İkinci olay ise 'İnci Baba' namıyla bilinen İsa Nabi inciler ile ilgiliydi, İnci Baba olarak bilinen şahıs, Hatay Top Boğazı Karayolu'nun asfaltlanma işini almıştı. Bu şahsın şirketine bağlı kamyonlar, asfaltlama için şantiyelere kum ve mıcır taşıırken karayolu trafiğinde tehlike arz ettikleri gerekçesiyle trafikten men edilmişti. Bunun üzerine İnci Baba, Emniyet Müdürlüğü'ne gelerek benimle görüşmek istedi. Özel kalem'de görevli Ervadi Ak'ı, "Mafya ve babalarla görüşmediğimi bildiğin halde, neden bu şahsın görüşme isteğini bana getiriyorsun?" diye azarladığımda, bu şahsa durumu ilettiğini ancak bu kişinin "Senin emniyet müdürün de kim oluyor? Ben Cumhurbaşkanıyla bile istediğim zaman görüşürüm" demesi üzerine konuyu bana arz ettiğini bildirdi.

Şahsı o gün kabul etmedim. Ancak tahminen bir saat kadar sonra Ankara'dan çok sevdiğim ve kıramayacağım bir yetkili beni arayarak bu şahsı kabul etmemi, 'isteklerini yerine getirmesem bile kendisini dinlememi, zira bu kişinin 'köşk'le çok yakın ilişki içinde olduğunu' belirtti. Ertesi gün İnci Baba'yı makamımda, Emniyet Müdür Yardımcısı Reşat Ertargün'ü de yanıma alarak kabul ettim, İnci Baba, koltuğa oturur oturmaz, bana hitaben, yeni seçilen Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ile olan samimiyetinden bahsederek "Seni Ankara

Emniyet Müdürü yapalım" gibi ipe sapa gelmez laflar etmeye başlayınca, bir bahaneyle bu şahsı odamdan dışarı çıkarttım. Bu olaylardan bir müddet sonra Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar beni arayarak çıkacak kararnameyle beni Van iline emniyet müdürü olarak atayacağını söyledi. Ben de kendisine, Türkiye'nin her yerinde seve seve görev yapabileceğimi söyleyerek Hatay ilinden alınmamın, bazı mafya gruplarının ve çıkar çevrelerinin polisin yaptığı kimi operasyonlardan duyduğu rahatsızlıkla bir ilgisinin olup olmadığını sordum. Kendisi böyle bir şeyin olmadığını, Emniyet Genel Müdürü olarak böyle uygun gördüğünü ve bu görevi kabul etmediğim takdirde, beni merkeze alacağını söyledi. Ben de "Peki, o halde beni merkeze alın" dedim. Bunun üzerine lojmandaki eşyalarımızı toplamak ve Konya'da bulunan evime taşınmak için hazırlıklara başladım. Büyük oğlum Alper'in düşününün olduğu gece de Niğde Emniyet Müdür-lüğü'ne atandığımı öğrendim.

Kesinlikle merkeze gitmek istiyordum ancak Hatay Emniyet Müdürü'yken iyi ilişkilerimiz bulunan İçişleri Bakanı Sayın ismet Sezgin, düşün gecesi beni telefonla arayarak Niğde'ye gitmemi isteyerek en kısa sürede bu işi düzeltereğini söyledi. Buna pek ihtimal vermemekle birlikte görev ve disiplin anlayışımız gereği, 1993 yılının son günlerinde ilişğimi keserek Niğde Emniyet Müdürlüğü görevime başlamak üzere Hatay'dan ayrıldım.

Bu olay, Ağar ekibinden yediğim üçüncü darbeydi, ister istemez, düşüncelerim beni 1979 senesine götürdü. Bu ekiple olan çatışmam o zaman başlamıştı aslında.

ŞÜKRÜ BALCI OLAYI

İstanbul Toplum Zabıtası Dahiliye Amiri'ydim. 11 Emniyet Müdürü Şükrü Balcı, Toplum Zabıta Müdürü de 'Kanuni Ömer' lakaplı Ömer Üzümcü'ydü.. Bilmeyenler için hemen belirteyim: Dahiliye amirliği, Gayrettepe Emniyet Müdürlü-ğü'nün bakım-onarım ve lojistiğinden sorumlu bölümüdür. O dönemde binanın genel ve fiziki güvenliği de benim sorumluluğumdaydı.

Göreve başlar başlamaz, bina korumasıyla ilgili nizamnameye uygun olarak, binaya gelen ve giden herkesin kimlik bilgileri ve kime, ne için geldiğinin belirtildiği bina giriş-çıkış güvenlik uygulamasını başlattım. Bu uygulamaya, Emniyet Müdürü Şükrü Balâ'nın ziyaretçileri de dahildi. Kısa bir süre sonra Emniyet Müdürü'nün bu uygulamadan rahatsız olduğu şeklinde kulağıma bazı fısıltılar geldi. Ancak Emniyet Müdürü'nün bu konuda bana veya üstlerime doğrudan bir emri olmadığı için uygulama devam ediyordu.

Bir gün Gayrettepe Emniyet Müdürlüğü binası içinde kör bir noktada, Emniyet Müdürü ile çarpıştık. Bu çarpışmadan dolayı Emniyet Müdürü hiddetlenerek "Sen beni mi takip ediyorsun kardeşim? Emniyet Müdürü'ne gelen-giden-leri niçin kaydediyorsun? Haddini bil" diyerek odasına geçti. Bir müddet sonra (teröristlerce şehit edilen) Emniyet Müdür Yardımcısı Mahmut Dikler, beni yanına çağırarak Emniyet Müdürü'nün bana çok kızdığını,, beni il dışına tayin etmek için yazı yazmak isterken bunu kendisinin engellediğini söyledi ve bundan sonra dikkatli olmam konusunda beni uyardı.

O dönemlerde emniyet teşkilatında görev yapan arkadaşlarım hatırlayacaklardır. Tüm personel halk arasında 'fruko' olarak adlandırılan Toplum Zabıtası'ndan ayrılmak için hatırlı kişileri devreye sokarak bu görevden başka bir göreve geçmek isterdi. Ben de o dönemde, o zamanki adıyla 'Siyasi Şube'ye geçmek istiyordum. Emniyet Genel Müdürü Rafet Küçüktirya-ki idi. Emniyet Genel Müdürü'nün kardeşi ile Eskişehir'de oturan amcam samimiydi. Amcam, benim Siyasi Şube'ye geçmek istediğimi bildiği için Genel Müdür'ün kardeşine konuyu açmış ve Genel Müdür'ün kardeşi de bir cuma akşamı için bana Genel Müdür'den randevu almıştı, İstanbul'dan Eskişehir'e, oradan da Ankara'ya geçtim. Saat 20-21 sularında Genel Müdür makamına geçti. Bir müddet sonra beni içeri çağırttı, isteğimi sordu, ben de kendisine durumumu arz ettim. Kaç yıldır Toplum Zabıtası'nda görev yaptığımı, Eskişehir'de hangi mahallede oturduğumu vs. sordu. Sorunumu çözmeye çalışacağını belirttikten sonra gidebileceğimi söyledi. Tam kapıdan çıkmak üzereyken, "Emniyet müdürünüz nasıl? Selamımı götür" dediği anda, gençliğin verdiği tecrübesizlikle:

"Efendim, yeraltı dünyasının tanınmış isimleri devamlı emniyet müdürünü ziyaret ediyor. Emniyet müdürü ile bu şahısların çok sıkı fıkı oldukları herkesçe biliniyor, İstanbul'da önemli tayinleri bu kişilerin yaptırdığı konusunda ciddi iddialar var..." sözleri çıktı ağzımdan.

Son olarak da istihbarat Daire Başkanlığı'na atanmama vesile olabileceği düşünülebilir miydi?

Bu olayı kısaca hatırladıktan sonra 1987 yılı Hatay Terör Şube Müdürlüğü, vekâleten de istihbarat Şube Müdürlüğü görevini yürütürken İstanbul istihbarat Şube Müdürlüğü'ne atandım. O dönemde İstanbul Valisi Sayın Nevzat Ayaz, Emniyet Müdürü Ünal Erkan, emniyet müdür yardımcılarında biri de Mehmet Ağar'dı.

GENEL MÜDÜR KIPKIRMIZI OLDU

Genel müdürün renginin değiştiğini, utancından nasıl kıpkırmızı kesildiğini bugün gibi hatırlıyorum. Hata yaptığımı anlamıştım ama iş işten geçmişti. Gece Ankara'dan İstanbul'a döndüm. Cumartesi ve pazar günü izinliydim. Ancak Eskişehir'deki evimize gelen bir polis ekibi, acilen İstanbul'a gitmemi, emniyet müdürünün görüşmek istediğini tebliğ etmişti. Hemen o gün apar topar İstanbul'a geri döndüm. Emniyet müdürünün makamına çıktığımda, Şükrü Balcı, büyük hiddetle:

"Sen beni genel müdüre nasıl şikâyet edersin? Emniyet müdürü aleyhinde nasıl konuşursun? Hakkında işlem yapıp seni meslekten ihraç ettiririm..." diye beni azarladi.

Meslekten ihraç edilmedim. Hakkımda bir tahkikat da açılmadı. Ancak karlı bir kış günü, Diyarbakır'a tayinim çıktı. Çoluk çocuğu İstanbul'da bırakıp Diyarbakır Toplum Zabıta-sı'nda göreve başlamak üzere karlı bir İstanbul sabahı Diyarbakır'a hareket ettim. Beni orada da bir sürpriz bekliyordu. Kadrom ve tayinim Diyarbakır Toplum Zabıtası emrine çıkmasına rağmen Bismil ilçe Emniyet Amir Vekili olarak atandığımı öğrendim. 19.3.1979 tarihinde Bismil ilçesinde göreve başladım. Sonradan öğrendiğime göre İstanbul Emniyet Müdürü, Diyarbakır Emniyet Müdürü'nü arayarak benim emniyet müdürleri aleyhinde araştırma yaptığımı söyleyerek ilde görevlendirilmememi özellikle istemişti.

AĞARLA YILDIZIMIZ BARIŞMIYOR

İstanbul istihbarat Şube Müdürlüğü'ne atanmamdan dolayı emniyet müdürü, bu atamada kendisinin onayı alınmadığı için bana ve Emniyet Genel Müdürü Saffet Arkan Bedük'e hayli kızgın olduğunu ifade ederek bir müddet bana tavır aldı. Ve lojman olarak Tozkoparan'da bir yer verdi, İstanbul istihbarat Müdürü olarak İstanbul'da kaldığım yaklaşık 4 aylık süre içinde Mehmet Ağar, İstanbul Emniyet Müdür Yardımcı-lığı'ndan, Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne atandı. Tüm rütbeli personel gibi uğurlamaya ben de katıldım. Ancak daha sonra Mehmet Ağar'a yapılan uğurlama törenini, uğurlamaya gelen mafya babalarının tespiti için kameraya aldığım söylentilerinin ortaya atıldığını ve bu söylentilerin Mehmet Ağar'ın kulağına kadar gittiğini öğrendim.

İstanbul istihbarat Şube Müdürlüğü yaptığım kısa dönem içerisinde, Kandıra Alayı'nı basarak bu birliğe ait uzun menzilli silahları gasp eden, daha sonra Güneş gazetesi muhabirini kaçırap bir polisi şehit eden, yasadışı TIKKO örgütünün elemanlarına, o dönemde teşkilatımızda yeni kullanılmaya başlanan mobil takip tarassut (observation) cihazının istihbarat elemanlarıncı kullanılması sonucu gerçekleştirilen başarılı bir istihbarat çalışmasının ardından, örgüte ait Zeytinburnu'ndaki hücre evinde yapılan operasyonlarda, örgütün drijan kadroları, gasp edilen silahlar ve bir örgüt militanı.ölü olarak ele geçirilmişti. Örgütün yaptığı eylem ve sanıkların suç delilleriyle birlikte kısa bir sürede yakalanması, o yıllarda kamuoyunu ve basını günlerce meşgul, etmişti. Bu olaydan kısa bir süre sonra İçişleri Bakanlığı'nca Giresun 11 Emniyet Müdürü olarak atandım. 11 Emniyet Müdürü Ünal Erkan ela kısa bir süre sonra valiliğe atandı.

Bu operasyon nedeniyle istihbarat Şube Müdürü olarak Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat Daire Başkanlığı'nca para ile taltif edildim. Ancak İçişleri Bakanlığı'na İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nce bu operasyonda katkısı bulunan kişilerin taltifi amacıyla gönderilen listede isminin bulunmamasını, özellikle de İstanbul istihbarat Şube Müdürlüğü'nden Giresun II Emniyet Müdürlüğü'ne terfi etmem nedeniyle ilişkiimi kestiğim günlerde, II Emniyet Müdürü tarafından bir veda yemeği verilmemesini hiçbir zaman unutmadım. Giresun II Emniyet Müdürlüğü'ne atanmam nedeniyle İstanbul ilinden ayrılırken II Emniyet Müdürü'nün bu davranışına rağmen sade bir uğurlama töreni ve yemeği düzenleyen dönemin Emniyet Müdür Yardımcısı Sayın Sadettin Tantan ve deöerli devre arkadaşlarımı hep saygı ve şükranla andım.

Niğde II Emniyet Müdürü olarak görevimi sürdürürken bir vesileyle Diyarbakır Siyasi Şube Müdürlüğü görevini ifa ederken 'vurucu tim'de emrimde çalışan Komiser Reis Yılmaz ile görüştüm. Reis Yılmaz, o dönemde Ankara'daki Sevgi Hastanesi Koruma Müdürü olarak görev yapıyordu. Reis Yılmaz bana, Sevgi Holding Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Özcanlı ile görüşüp görüşmediğimi sordu. Zira Orhan Özcanlı'yla Diyarbakır'da görevli olduğum sırada başlayan bir arkadaşlık ilişkimiz vardı. Kendisiyle Diyarbakır Askeri Cezaevi'nde asteğmen olarak vatani görevini ifa ederken tanışmış ve samimi olmuştuk. Ancak Orhan Özcanlı'yla Diyarbakır'dan sonra hiç görüşmemiştik. Ankara'ya gittiğim bir günde, Orhan Özcanlı'nın yanına uğradım. Eski günleri yad ettik. Özcanlı, DYP Genel Başkanı Tansu Çiller ve eşi ile yakın ilişkiler içerisindeydi, iyi bir siyasi analizci olan Orhan Özcanlı, bu yönde de partiye hizmet veriyordu. Orhan Özcanlı, benim Diyarbakır Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü yaptığım dönemdeki çalışmalarımın Çiller'e ve dönemin İçişleri Bakanı Meral Akşener'e söz etmiş ve hazırlanmakta olan kararnamede daha aktif bir ilde görevlendirilme ihtimalimin olduğunu bana söylemişti.

Kararname çıkmadan önce Ankara'ya çağırıldım, İçişleri Bakanı Sayın Meral Akşener ile yaptığım görüşmede, Akşener, benim için Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı görevini düşündüklerini ancak benim fikrimi almak istediklerini söyledi. Ben kabul ettiğimi ancak bu atamaya Mehmet Ağar'ın karşı çıkabileceği yönündeki şüphelerimi ifade ettim. Akşener, bu engelleri aşabileceğini, çıkacak kararnamede normal prosedürün işleyeceğini, önce Niğde İl Emniyet Müdürlüğü'nden başka bir göreve atanmak üzere üçlü kararname ile merkeze alınıp, daha sonra bakan onayı ile Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'na atanacağımı söyledi. Bu görüşmeden sonra Niğde'ye geri döndüm.

Yaklaşık bir ay kadar sonra çıkan kararnamede, yerimde kaldığımı, bakanın yapmak istediği atamayı gerçekleştiremediğini gördüm. Bu, beni şaşırtmamıştı.

Kararnameden bir müddet sonra Emniyet Genel Müdürlüğü'nce Ankara'da II Emniyet Müdürleri Toplantısı düzenlendi. Hatırladığım kadarıyla iki gün süren toplantıda Emniyet Genel Müdürü Alaaddin Yüksel, genelde emniyet teşkilatında bomba etkisi yaratan 'Susurluk Skandalı'nı ve o günlerde hakkında tutuklama emri çıkarılan ve firarda olan Özel Harekât Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin ve telefon dinleme olayı ile ilgili polise yöneltilen tenkit ve suçlamaların medyadaki yankılarıyla ilgili konulan gündeme getirdi.

Bu konularda il emniyet müdürlerine bilgi veriliyor, acilen alınması gereken tedbirler tartışılarak uygulanacak stratejiler tespit ediliyordu. Birinci gün dönemin İçişleri Bakanı Sayın Meral Akşener de toplantıya katılmış, genelde aynı konular üzerinde yaklaşık bir saat süren bir konuşma yapmıştı. Akşam emniyet müdürlerine yerilen yemekten sonra bakanla yaptığım kısa görüşmede, halen DYP-RP iktidarındaki etkili bazı bakanların ve İçişleri Bakanlığı'nın üst kadrosundaki bazı bürokratların benim daire başkanı olarak atanmama karşı çıktıklarını öğrendim.

Karşı çıkan bakanları ve bürokratları kimin etkilediğini tahmin etmek benim için hiç de zor değildi. II Emniyet Müdürleri Toplantısı'nın sona ermesinden sonra Orhan Özcanlı'nın Gaziosmanpaşa'daki bürosuna uğradım. Kendisi, bana İçişleri Bakanı Müşaviri Emekli Albay Ahmet Yıldırım ile görüştüğümde sonra Niğde'ye gitmemin iyi olacağını söyledi. Ben de daha sonra Emekli Albay Ahmet Yıldırım ile görüşerek Niğde'ye geri döndüm. 1997'nin mart ayının başında İçişleri Bakanı Meral Akşener'in benimle görüşmek istemesi üzerine Ankara'ya gittim.

Bu görüşmenin hayatımın akışını değiştireceğini nereden bilebilirdim ki...

TEKLİF VE DEĞİŞEN KADERİM

Akşener, makam odasında yaptığımız görüşmede, beni istihbarat Dairesi Başkanlığı'na getirmek istediğini, Sayın Çil-ler'in konuyu Başbakan Erbakan'a götürceğini, muhtemelen bu atamanın en geç bir hafta içinde gerçekleşeceğini ilettili.

Sayın bakana, şahsıma gösterdikleri güvenden dolayı saygılarımı belirterek halen istihbarat Dairesi Başkanlığı görevini sürdüren Emin Aslan'ın teşkilatta sevdiğim bir kardeşim olduğunu, hatta İstanbul istihbarat Şubesi'nden Giresun II Emniyet Müdürlüğü'ne terfi ettirildiğimde, istihbarat Daire Başkanı'nca İstanbul istihbaratını yapabilecek bir kişinin bulunması tarafımdan istendiğinde, o zaman Tunceli istihbarat Şube Müdürü olan Emin Aslan'ın İstanbul istihbarat Şube Müdürlüğü'ne atanması için girişimde bulunduğumu, bu arkadaşımızı yerinden ederek istihbarat Daire Başkanlığı görevine atanmamın yakışık almayacağını arz ettim. Sayın bakanın, Emin Aslan'ın istihbarat Daire Başkanlığından ayrılmak istediğini, onun Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'na getirileceğini söylemesi üzerine şunları söyledim:

"Sayın Bakanım, daha önce yaptığımız görüşmelerde beni Niğde ti Emniyet Müdürlüğü görevinden merkeze alarak, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'na atayacağınızı söylemişsiniz. Ancak ikimizin de gayet iyi bildiği kişilerin aleyhimdeki faaliyetleri nedeniyle bunu başaranındınız, şimdi çok daha önemli ve bu ekibin çok daha şiddetle karşı çıkacağı bir daire başkanlığı görevini şahsıma teklif ediyorsunuz. Gerek Ağar ve gerekse İçişleri Bakanlığındaki ekibinin ve bu ekibin DYP içindeki uzantılarının karşı duruşlarını gö-ğüsleyebilecek misiniz?"

Aksener, Çiller'in bu konuda kesin kararlı olduğunu, Ağar ve ekibinin devlete güven açısından sıkıntı vermeye başladığını, atama konusunda emin olmam gerektiğini, kendisinin ve başbakan yardımcısının tam desteğinin olduğunu belirtmesi üzerine, teklif edilen yeni görevi kabul ettiğimi bildirdim. Bu görüşmenin ardından Niğde'ye döndüm. Konuyu eşime dahi açmadım. Aradan 3-4 gün geçtikten sonra Aksener beni telefonla arayarak atama yazımı hazırlattığını, geçici görev onayının faksla gönderileceğini söyleyerek faks emrinin gelmesiyle birlikte hiç beklemeden ilişiyimi keserek yeni görevime başlamamı istedi.

Kendisinin Güneydoğu'ya hareket edeceğini, yaklaşık 3-4 gün bu bölgede olacağını söyleyerek sıkıntılı bir durum olması halinde cep telefonundan kendisine ulaşmamı istedi. Bu görüşmenin üzerinden iki gün geçmesine rağmen sayın bakanın imzaladığını belirttiği atama emrinin gelmemesi üzerine, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün ilgili bölümleriyle yaptığım görüşmede, Emniyet Genel Müdürü ve sayın bakanın imzaladığı geçici görevlendirme yazısının İçişleri Bakanlığı Müsteşarı Teoman Ünü-san'da beklediğini öğrendim. Konuyu telefonla bakana arz ettim. 10.3.1997 günü bakan beni telefonla arayarak Ankara'da karışık durumlar olduğunu söyledi: Ve ekledi: Faks enirini gönderdim. Yazı gelir gelmez, çok acele ilişiyimi kes ve yeni görevine başla.

Bir saat kadar sonra da faks emri Niğde'ye ulaştı. Faks emrinde "Halen Niğde Emniyet Müdürlüğü görevini yürüten 28846 sicil sayılı Bülent Orakoğlu'nun, İstihbarat Daire Başkanlığı görevini 657 sayılı DMK. 86 maddesi uyarınca vekâleten1 yürütmesi, bakanlık makamının 06.3.1997 tarihli onayı ile uygun görülmüştür" deniliyordu. Söz konusu emir Müsteşar Yardımcısı Rasih Özbek imzasını taşımaktaydı. Niçin vekâleten atandığım konusu. birçok kişi tarafından şahsıma sorulduğu için bu konuda bir açıklama yapmak gereği duyuyorum.

Bilindiği gibi il emniyet müdürleri üçlü kararname ile atanırlar ve görevden alınırlar. Bakan, başbakan ve cumhurbaşkanının onayı ile. Daire başkanları ise yalnızca bakanın uygun görmesiyle bakan imzası ile atanırlar, İçişleri Bakanı'nın beni asaleten ataması için üçlü kararname ile merkeze alması gerekiyordu. Bu nedenle vekâleten istihbarat Daire Başkanlığı'na atanmam, geçici görevle vekâleten yapılıyordu. Faks emrini alır almaz, hemen Niğde Valisi Adil Yazar'ın makamına giderek durumu kendisine bildirdim. Süratle emniyet müdürlüğü personelinin toplayarak kendileri ile vedalaştım. ildeki askeri, mülki ve adli yetkililere kısa veda ziyaretlerinde bulundum. 11.3.1997 günü sabah erkenden Emniyet Genel Müdü-rü'nü aradım, görüşemedim. Özel kalem müdürüne faks emri ve bakanın emrini bildirerek Niğde'den ilişiyimi kestiğimi, yeni göreve başlamak üzere hemen bugün Ankara'ya hareket edeceğimi bildirdim. Emniyet müdürlüğü ve valilik makamlarında basın ve il protokolü önünde yapılan veda töreni ile Niğde'den ayrılarak Ankara'ya hareket ettim.

İŞLER YENİDE KARIŞIYOR

Ankara'nın Gölbaşı ilçesine geldiğim sırada makam otosunun telefonu çaldı. Telefonun öbür ucunda Personelden Sorumlu Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Salih Zeki Yiğit vardı. Nerede olduğumu sordu. Ankara'ya gelmek üzere olduğumu söyleyince, ilişiyimi kesip kesmediğimi sordu, ilişiyimi kestiğimi beyan edince, doğrudan Emniyet Genel Müdürü Alaaddin Yüksel'in yanına gitmemi, istihbarat Dairesi'ne gitmememi bana bildirdi, işler yeniden karışıyordu. Bakana rağmen yine karşı güçlerin büyük bir atağa geçtiğini düşünerek

Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gittim. Genel Müdür'ün makamına vardığımda birçok daire başkanının özel kalemde beklediğini gördüm. Saat tahminen 16.00 sıralarıydı. Emniyet Genel Müdü-rü'nün saat 10.00'da randevu verdiği daire başkanları bile görüşmeden bekliyorlardı. Özel Kalem Müdürü'ne Genel Müdür'ün beni beklediğini, haber vermesini söyledim. Yaklaşık bir saat makamda bekledikten sonra Emniyet Genel Müdü-rü'nün makam odasına çağırıldım. Emniyet Genel Müdürü Alaaddin Yüksel, haber vermeden niçin ilişigimi kestiğimi sordu. Kendisini saat 09.00'da aradığımı ancak görüşemediğimi, bila-hara özel kalem müdürüne bilgi vererek ve bakanın emrini ileterek ilişigimi kestiğimi bildirdim.

Genel müdür, yine de kendisine haber vermem gerektiğini söylüyordu. Türk Polis Teşkilatı'nın Susurluk kazası ve sonrasında ortaya çıkan ilişkiler ağı nedeniyle büyük yara aldığını, ayrıca telefon dinleme ve Susurluk ile ilgili Meclis araştırma komisyonları kurulduğunu, bütün medya ve kamuoyunun dikkatleri polis teşkilatı üzerindeyken istihbarat Daire Başkanı'nın değişmesinin teşkilatı olumsuz yönde etkileyeceğini, teşkilatın asıl sahiplerinin bizler olduğumuzu, bu nedenle Niğde Emniyet Müdürlüğü görevine geri dönmemin uygun olacağını, kendisinin emrinin de bu olduğunu söylemesi üzerine, Niğde'den resmi veda ve uğurlama ile ayrıldığımı, ayrıca gerek atanma gerekse ilişigimi kestiğimin haber olarak basında yer aldığını, Niğde'ye bu saatten sonra dönmemin görev ve halkla ilişkiler açısından büyük sıkıntı yaratacağını, bakanın yeni bir geçici onayla beni merkeze alabileceğini söyledim.

Ancak basında bu konuda haysiyet kırıcı nitelikte yayınlar yapılması halinde, bu ani değişikliğin perde arkasını bildiğim kadarıyla basınla paylaşabileceğimi Genel Mü-dür'e izah ettim. Emniyet Genel Müdürü, o anda hiç beklemediğim bir şekilde, tabiri caizse benimle pazarlık yapmaya başladı.

Bana, önce Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı görevini, daha sonra da daire başkanlığı görevinden daha üst bir görev verebileceğini belirtti. Emniyet Genel Müdürü'ne, 10 yıldır kesintisiz olarak Türkiye'de il emniyet müdürü olarak görev yaptığımı, Niğde ilinde ve tüm ülkemizde istihbarat Dairesi Başkanlığı'na atandığım haberlerinin medyada yer aldığını, bu nedenle beni kendi imzaladığı atama yazım nedeniyle istihbarat Dairesi'nde başlatıp, daha sonra merkeze almasını, bu durumun devlet geleneklerine göre ancak bu şekilde çözülebileceğini, bu seçenekler dışında hiçbir görevi kabul etmemin mümkün olamayacağını söyledim.

Alaaddin Yüksel sinirleniyordu. Yapacak bir şeyim yoktu. Gözlerimin içine bakarak Polis Evi'nde istirahat etmemi, kendisinden gelecek olan emri beklememi söyledi. Beni Ankara'ya getiren Niğde makam otosunu geri gönderdim. Bu arada bakanın Güneydoğu'dan döndüğünü ve Ankara'da olduğunu öğrenince, Genel Müdür'ün, bakanın bilgisi dahilinde benimle görüşüğünü anladım. Çok yorgun olduğum için Polis Evi'nde is-tirahata çekildim. Bütün telefonları da kapatarak durumu değerlendirmeye çalıştım.

Dalmışım. Gecenin geç saatinde odamın kapısının vurulduğunu duydum. Bakanın koruma polisi, bakanın benimle görüşmek istediğini söyledi. Canım çok sıkılmıştı. Bana verilen sözlere rağmen Ankara'da çok kötü bir duruma düşürülmüştüm. Meslek hayatımın en kötü günlerini geçirdiğimi düşünüyordum. Meğer beni daha kötü günler bekliyormuş. Bakanın Reşit Galip Sokak'taki konutuna girdim. Bakan, beni güler yüzle karşıladı. Bildiğim kişilerin bu işe mani olmaya çalıştıklarını, nedense benim atanmama DYP içindeki polis kökenli bazı milletvekillerinin karşı çıktıklarını, hatta bu kişilerle birlikte hareket eden bir iki bakanın da bulunduğunu ama bütün bunlara rağmen bu engelleri aşmaya çalıştıklarını söyledi ve benden sabırlı olmamı istedi.

AĞARLA UZLAŞTIRMA ÇABALARI

Ertesi gün bakan beni tekrar çağırarak "Mehmet Ağar'a başsağlığında bulunmamışsın. Bugün kendisini Meclis'te ziyaret et, bir görüş" dediği anda, zaten bildiğim durum iyice ortaya çıkmıştı. Ağar'a, kızının vefatı nedeni ile bir başsağlığı mesajı çekmiş olmama rağmen içine düştüğüm durumdan bir an önce kurtulmak için çaresizce Akşener'in dediğini yapmak durumunda kaldım. Ağar'ı cep telefonundan arayarak görüşmek istediğimi söyledim. Meclis'te, kuliste randevu verdi. Meclis'e gittim. Ağar ile kuliste iki dakikalık bir görüşme yaptım. Ağar, "Hayırlı olsun" dedi. Ben de "Sağ olun" dedim ve ayrıldım.

Tahminen bir saat kadar sonra Emin Arslan beni cep telefonu ile arayarak "Ağabey, hayırlı olsun. Ben Emniyet Genel Müdürü'nün 'Ayrılma' emrine rağmen ilişigimi kestim. Yeni görev yerimde başlıyorum" dedi. Bakanın koruma amirinin, başlama emrini iletmesiyle istihbarat Daire Başkanlığı görevime başlamak üzere Yıldız'daki istihbarat Daire Başkanlığı binasına hareket ettim. Ama son iki gün içinde kolumu kanadımı kırarak

öyle yeni görevimize başlatmak zorunda kalanlarla yıllar önce başlayan mücadelenin neticesinin alınması kaçınılmazdı. Şartlar kesinlikle eşit değildi. Önümüzdeki günlerde bunu çok daha iyi anlayacaktım.

BÖLÜM 2

İKİNCİ BÖLÜM

DAİRE BAŞKANLIĞI VE GERGİN GÜNLER BAŞLIYOR

- [Aksener: Seni Atamaktan Vazgeçmiştik Ama](#)
- [İçişleri Bakanlığı Müsteşarı: Çiller Bize Karışamaz](#)
- [Arı Kovanına Çomak Sokmaya Başlıyoruz](#)
- [Nesim Malki Olayı ve Bilinmeyenler](#)
- [Aksener: Hükümetin Düşmesi ile Malki Araştırması Arasında İlişki Var](#)
- [Mehmet Eymür'ün İlginç Faksı](#)
- [Emniyet Genel Müdürü Krizi](#)
- [Alaattin Yüksel Operasyonu.](#)
- [Teoman Ünüsan Yine Direniyor](#)
- [Yüksel, Susurluk'un Neresinde?](#)
- [Cumhurbaşkanından İkinci Mektup](#)
- [Çiller: Böyle gerekti, böyle yaptık](#)
- [Yüksel Göreve Dönüyor](#)
- [Flaş Tv Olayı ve Alaattin Çakıcı](#)
- [Aksener Toplantı Düzenliyor](#)
- [Çakıcı Elden Kaçırılıyor](#)

DAİRE BAŞKANLIĞI VE GERGİN GÜNLER BAŞLIYOR...

Tarih 12 Mart 1997.. 11 Ankara. Mekân, istihbarat Daire Başkanlığı..

istihbarat Daire Başkanlığı görevine başladığım 12.3.1997 tarihi itibarıyla ülkenin genel durumunu, konjonktür içinde ortaya koymamız; hangi şartlar altında bu göreve başladığımızı ve Emniyet istihbarat Dairesi ile şahsıma hazırlanan ve uygulamaya konan senaryonun daha iyi anlaşılmasına vesile olacaktır.

Dokuz saat süren ve ülke gündemini uzun yıllar kilitleyen 23 Şubat 1997 tarihli MGK toplantısında oybirliğiyle kabul edilen rejim aleyhtarı irticai faaliyetlere karşı alınması gereken 18 maddelik tedbir paketinin askerlerin baskısı sonucu hükümet tarafından kabul edilmesine rağmen imzalanmaması ve uygulanmaması ve hükümetin, özellikle de Başbakan Erbakan'ın gösterdiği direnç nedeniyle askerler ve iktidar arasındaki huzursuzlukların ve çekişmelerin su yüzüne çıktığı bir dönemdi, iktidar partileri olan DYP ve Refah Partisi ile ilgili olarak basın ve medyanın büyük bölümünde parti liderleri ve milletvekillerini hedef alan yayınlar yapılıyor, bu yayınlarda genelde, iktidarın göz yumması neticesinde şeriat tehlikesinin belirdiği vurgulanıyordu.

Diğer taraftan yolsuzluk, mafya siyasetçi bürokrat ilişkileri, faili meçhul adi ve siyasi cinayetler, 3 Kasım 1996 tarihinde Susurluk'ta meydana gelen kaza ile ortaya dökülen kirli ilişkiler, yasadışı örgütlerin devletle olan bağlantıları ile Susurluk'ta meydana gelen kaza olayının ve arkasındaki bağlantıların aydınlığa kavuşturulması amacıyla 12.11.1996 tarihinde Meclis'te kurulan Susurluk Araştırma Komisyonu ve bu komisyona ifade veren devlet görevlilerinin iddia ve itirafları, ülke gündemine bomba gibi düşmüş, medyaya flaş haber olarak yansyordu. Ülkemizde huzur ve güven içinde yaşamak isteyen vatandaşlarımızda haklı olarak devletin kurumları ve görevlilerine karşı bir güvensizliğin yaşandığı, "Darbe olacak mı" sorusunun medyada devamlı olarak yer aldığı, TSK üst düzey komuta kademesinden bazı komutanların, iktidar partisi liderleri ve milletvekillerine devlet hiyerarşisine ve yasalara aykırı bir biçimde, demokratik hukuk kurallarını yok sayarak eleştiriyi gündeme oturdıkları bir dönemde istihbarat Daire Başkanlığı görevine başlamak, kuşkusuz son derece tehlikeliydi.

Çok kısa bir süre içinde bu görevin ateşten bir gömlek olduğunu anlayacaktım. Ülkeme ve milletime hizmet etmenin mükâfatını, güç odakları, demokrasi ve hukuk karşıtları ve menfaat çeteleri ile işbirliği yapmamamın cezası olarak bana, aileme ve yakın çevreme acı bir şekilde ödetmek, bazı siyasi parti liderlerini siyaset sahnesinden silmek, milletimizin tarihten gelen öz değerlerini yok etmek için bazı karanlık çevrelerce göreve başlamamdan kısa bir süre sonra düğmeye basılacağını kim bilebilirdi ki?

İstihbarat Daire Başkanlığı'nda göreve başlamamla birlikte ağır ve yorucu bir çalışma temposu da başlamış oldu. Göreve başlar başlamaz Emniyet Genel Müdürü Alaaddin Yüksel'in geçici görev atamamı önce imzalayıp daha sonra beni göreve başlatmak istememesinin nedeni, dönemin Başbakan Yardımcısı Çiller'e giderek benim istihbarattaki görevime baslatılmamam için baskı yapan bakanların kimler olduğu birer birer ortaya çıkmaya başlamıştı. Çiller ile Yüksel arasında gecen konuşmaların mahiyetini öğrenmek amacıyla yaptığım bir iki günlük araştırmalarımın sonucunu sayın bakana ilettiğimde, bakan bana DYP içinde benim atanmama karşı çıkan birçok milletvekili olduğunu, gerekçe olarak da benim Anavatan Partisi döneminde (8'inci Cumhurbaşkanı Turgut Özal) II Emniyet Müdürlüğü'ne atanmamın gösterildiğini ayrıca Emniyet Genel Müdürlüğü içindeki üst düzey bazı polis şeflerinin de atamama karşı çıktıklarını, bunların arkasında Mehmet Ağar ve Bekir Aksoy'un olduğunu bana izah etti.

Akşener'e "Efendim, ben bunları daha önce size arz etmiştim. Siz de bana Sayın Çiller ve kendinizin bütün parti içi ve bakanlıktaki karşı koymaları göğüsleyeceğinizi söylemişsiniz. Buna rağmen Niğde Emniyet Müdürlüğü'nden ilişiyimi kesip İstihbarat Dairesi'nde göreve başlamak üzere Ankara'ya geldiğimde, Emniyet Genel Müdürü'nün beni göreve başlatmak istememesinin ardında neler var? Sizin bilginiz olmadan Emniyet Genel Müdürü'nün böyle bir tutum izlememesi gerekir. İçişleri Bakanı Müsteşarı Teoman Ünüsan'ın sizin emrinize ve atama yazımı kendisinden önce imzalamanıza rağmen imzalamama gerekçesi nedir?

Teoman Ünüsan'ın Mehmet Ağar'a ve Bekir Aksoy'a yakınlığını teşkilattaki herkes gibi ben de biliyorum. İmzalamama nedeni olarak hangi gerekçeleri öne sürerse sürsün, müsteşarın nereden yönlendirildiği bellidir. Ancak sizin emrinize rağmen bir atamayı imzalamaması, bu görevden alınmasını veya kendisi sizin çalışma prensiplerinize uyumlu çalışmayacağı düşüncesinde ise haysiyetli bir şekilde kendi isteği ile görevden ayrılmasını gerektirir. Aksi takdirde sizin İçişleri Bakanı ve benim de İstihbarat Dairesi Başkanı olarak personel üzerindeki otoritemiz zayıflar. Gerek güç odaklarından gerek polis kökenli eski bakanlardan güç alarak, İçişleri Bakanlığı hiyerarşisine ters düşen bu tür davranış ve tutumlar, mevcut idareye isyan niteliğindedir" demem üzerine

Akşener, "Senin bilmediğin önemli konular var. Ben ve Çiller, sana verdiğimiz güvence ve sözün arkasındayız. Parti içinde ve bakanlıkta atanmana gelen aşırı tepkileri aşarak atamayı gerçekleştirdik. Ancak göreve başlamak üzere Ankara'ya geldiğin günün sabahı Mehmet Ağar, Sayın' Çillerle yaptığı görüşmede, Orakoğlu'nun İstihbarat Dairesi'nde göreve baslatılmasına aşırı tepki göstererek bu karardan dönülmemesi halinde, Türkiye'de büyük olaylar olabileceğini, bazı turistik tesislerin bombalanabileceğini! söyledi" dedi.

ŞENER "SENİ ATAMAKTAN VAZ GEÇMİŞTİK AMA.."

Onun için önceleri bu atama kararından vazgeçmeyi düşündüklerini ancak daha sonra Çiller'in kendisine teşekkür ederek "Tam aradığımız kişiyi bulmuşsun" dediğini, bunun ne anlama geldiğini sorduğumda ise Çiller'in Ağar'dan son derece rahatsız olduğunu, bizzat Çiller tarafından Ağar'a verilen bakanlık görevlerinden sonra çok güçlü bir konuma gelen Ağar'ın bu gücünü hükümeti zaafa düşürerek yıkmak için kullanmaya çalıştığını, İçişleri Bakanlığı'nda kendisine bağlı kilit mevkilere getirdiği bürokratların Ağar'ın gücüne güç kattıklarını, bu nedenle Çiller'in Ağar'ın İçişleri Bakanlığındaki kadrosunun temizlenmesini istediğini anlattı.

Hatırlanacağı gibi Refahiyol iktidarının kurulmasında büyük payı olmasına rağmen Eylül 1996'da başlayan Libya gezisi ile ilgili kararnameyi imzalamayan, 28 Şubat'ın 'zinde kuvvetleri'le o dönemde çok yakın ilişki içinde bulunduğu anlaşılan Mehmet Ağar, 3 Kasım'da Susurluk'ta meydana gelen kamyon kazası sonrası meydana gelen gelişmelerde 'mafya siyasetçi bürokrat' ilişkilerinde kilit isim olduğunun anlaşılması üzerine 8 Kasım 1996 tarihinde bakanlık görevinden istifa etmişti.

12.11.1996 tarihinde Meclis'te kurulan Susurluk Meclis Araştırma Komisyonu'na ifade veren Hanefi Avcı özetle; "PKK'nin ciddi eylemleri üzerine devletin, PKK mensuplarına ve PKK'ye büyük destek veren kişilere karşı hukuki olarak yeterince mücadele edemediğini düşünen bazı devlet görevlilerinin hukuk dışı bir anlayışla görev yapmak gerektiğine inandıkları, bunun neticesinde Emniyet,

MİT ve Jandarma içerisinde illegal çalışacak grupların oluşturulduğu, bu grupların Emniyet, MİT ve JİTEM içerisinde ayrı ayrı oluştuğunu, Emniyet içerisinde, Mehmet Ağar'a bağlı, Özel Harekât Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin'in başkanlığında özel harekâtçılardan ve Korkut Eken'e bağlı sivillerden oluşan bir ekip kurulduğunu, MİT içerisinde Mehmet Eymür'e bağlı 'özel harp'ten geçmiş subaylarla aşırı ülkücü ve mafya denilen insanlardan, JİTEM içinde de kendine bağlı nisanlardan oluştuğunu anlatarak, bu illegal oluşumların kısa süre içinde zengin işadamlarını haraca bağladıklarını, Behçet Cantürk, Savaş Buldan ve beraberinde gelişen beşon eylemin ve bazı bombalama eylemlerinin bunlar tarafından yapıldığını, 'Yeşil' lakaplı kişinin, önce JİTEM tarafından Güneydoğu'da eleman olarak kullanılırken daha sonra bu gruplar içerisinde en büyük para tahsilatçısına dönüştüğünü, Kocaeli İl Jandarma Alay Komutanı Veli Küçük'ün mafyacılarla sıkı diyalogunun olduğunu, Alaattin Çakıcı ve adamlarına MİT tarafından yardımcı olunduğunu, Bursalı işadamı Erol Evcil'in Alaattin Çakıcı'yı birkaç defa kiralarak eylemlerde kullandığını, Tarık Ümit ve Mehmet Ali Yaprak'ın kaçırılma olaylarında Mehmet Ağar ve Mehmet Eymür'e bağlı gruplar arasında anlaşmazlık çıktığını, MİT ve Emniyet arasında aslında bir çekişme olmadığını, olayın özünde Mehmet Ağar'la, Mehmet Eymür'ün çelişkisi bulunduğunu ancak bunun kendilerine bağlı mafya gruplarına yansıdığını ve bunların birbirlerini öldürmeye çalıştıklarını, Orhan Taşanlar'ın İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne gelirken bugün bilinen suçlardan ve rüşvet suçundan yakalanıp yargılanmakta olan personeli beraberinde getirdiğini, bunlarla İzmir Emniyet Müdürlüğü'nde birlikte çalıştığını, bunları İzmir'den Ankara'ya ve Ankara'dan İstanbul'a tayin ettirdiğini, İstanbul'da bunların bu olaylara karıştıklarını" belirtmişti

Jandarma Astsubay Hüseyin Oğuz da Susurluk Meclis Araştırma Komisyonu'nda, Hanefi Avcı'nın ifadelerini teyit etmişti. Oğuz, ifadesinde kısaca, Diyarbakır'da Kürt or.işinli olup PKK'ye sempati duyan bazı kişilerin güvenlik güçleri içerisinde illegal olarak kurulmuş bulunan tetik timleri tarafından öldürülerek infaz edildiğini, 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım'ın JİTEM'de görevli bir eleman olduğunu, Cem Ersever ve Tuğgeneral Veli Küçük'ün Yeşil'i çok iyi tanıdıklarını, beraber çalıştıklarını, Veli Küçük'ün Kocaeli İl Jandarma Alay Komutanı olduktan sonra Yeşil'in İstanbul tarafına kaydığını, bu tarafta da infazların başladığını, faili meçhullerin arttığını, Yeşil'in uyuşturucu olayını en iyi yönlendiren kişi olduğunu, 'torbacı' tabir edilen taşıyıcı olduğunu, Yeşil'in halen MİT'te çalıştığını sandığını, üç gün önce İstanbul'da MİT tarafından sorgulandığını, Sabancı suikastının tetikçisi DHKPC militanı ismail Akkoru Suriye'den Yeşil'in getirip MİT'e teslim ettiğini, Eşref Bitlis'in kesinlikle suikasta kurban gittiğini söylemişti.

Hanefi Avcı'nın Susurluk Komisyonu'na verdiği bu ifade, Türkiye gündemine bomba gibi düşmüş, bir anda Hanefi Avcı medya ve kamuoyunun ilgi odağı haline gelmişti. Hanefi Avcı'nın ifadelerine çeşitli çevrelerden farklı farklı tepkiler gelmişti. Avcı bu ifadeleriyle Türkiye'de temiz toplum özlemi içinde olan çevrelerce 'Kral çıplak' diyebilen, cesaretli, dürüst bir emniyet görevlisi olarak görülmüştü. Kimi çevrelere göre de Avcı, bu ifadeleriyle yalnızca 'Emniyet Teşkilatı'nı saran Susurluk Skandalı'nın boyutlarını MİT, JİTEM gibi devletin diğer istihbarat birimlerine ve kamu kuruluşlarına taşıyarak bir şekilde olayın büyümesini sağlamaya,

kamuoyu ve medyanın ilgisini Emniyet Teşkilatı ve Ağar ekibinden farklı noktalara çekmeye çalışmıştı. Emniyet Teşkilatı ve istihbarat Daire Başkanlığı'nda ise personelin büyük bir bölümü, bilhassa Ağar ekibi, Hanefi Avcı'yı 'ispiyoncu' olarak algılıyorlardı, istihbarat Dairesi'nde göreve başladığımda, deyim yerinde ise ülkemiz yolsuzluk ve siyaset bürokrat destekli mafyanın eylemleri ile adeta yanıyordu. Üstüne üstlük hükümet ile TSK arasındaki bunalım, rejimi açıkça tehdit eder bir görünüm kazanmaya başlıyordu.

Niğde'den apar topar geldiğim Ankara'da, günde dört beş saat uyumak kaydıyla süratle çalışmalara başladım. Önce Daire Başkan Yardımcıları Mustafa ?, Hanefi Avcı ve Muzaffer Erkan'la yaptığım toplantıda, istihbarat Dairesi'nin büyük sıkıntıları olduğu, Susurluk Skandalı nedeniyle istihbarat Dairesi'nde çalışan personelin tedirgin olduğu, yasadışı telefon dinleme iddiaları ve Susurluk Skandalı nedeniyle kurulan komisyonlarda çeşitli rütbelerdeki personelin ifade vermeye çağrılması ve bu ifadeler sebebiyle kamuoyunun dikkatlerinin istihbarat Dairesi ve polisin üzerine çevrilmesinin polisi olumsuz yönde etkilediği, özellikle yaklaşan turizm mevsiminde daha önceki yıllarda olduğu gibi illegal örgütlerce ülkemizde turizm ekonomisini baltalamak amacıyla turistik tesislere bombalı eylemler düzenlenebileceği, esasen bu yönde bölücü bir örgütle ilgili istihbarat alındığı, bu konuda çalışma yapıldığı gibi konular görüşülmüştü.

Daha sonra Emniyet Genel Müdürü Özel Kalem'i'ni arayarak genel müdürle görüşmek istediğimi belirttim. Genel müdür ile o gün yaptığımız ilk görüşmede, kendisinin çalışma prensipleri ve başkanlığın takip ettiği hassas konular üzerinde bir müddet çalıştık. Kendisine, istihbarat Daire Başkanı olarak, benden önceki başkanlara uyguladığı randevu verme ve kapı önünde uzun süre bekletme uygulamasının iş verimini azaltacağını bildirmem üzerine, Özel Kalem Müdürü'nü çağırarak "istihbarat Daire Başkanı makama geldiğinde beklemeyecek. Eğer içeride ziyaretçi varsa, makam odasının diğer kapısından içeri, ikinci makam odasına alınacak" şeklinde emir verdi.

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞARI: ÇİLLER BİZE KARIŞAMAZ

Daha sonra göreve başladığım gün tarafımdan parafe edilen, Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı ile ilgili, Jandarma Genel Komutanlığı'na muhatap bir yazıyı müsteşarın imzalamadığını ancak yazıyı da göndermediğini öğrenince, randevu alarak müsteşarın yanına gittim. Müsteşar Teoman Ünüsan, beni kabul ederek oturmamı istedi. Evrak ile ilgili konuyu kendisine açacakken müsteşar bana "Senin atanman ile ilgili yazıyı imzalamadım. Niçin imzalamadığımı biliyor musun" diye sordu. Ben de "Bilmiyorum" dedim. "Merak etmiyor musun" dedi. Etmediğimi söyledim. Ancak niçin imzalamadığını yine de anlattı. Polis Teşkilatı'nda tayinlerin ve atamaların, kendisi ve Emniyet Genel Müdürlüğü'ndeki üst düzey yöneticilerin müşterek görüşleri ile yapıldığını, daire başkanlarının da ancak bu şekilde atandığını belirterek:

"Çiller bizim işimize ne karışıyor? Biz kimi istersek atarız ama Çiller'in atamalarını da bu şekilde onaylamayız" dedi.

Bunun üzerine kendisine Sayın Çiller ile bugüne kadar yüz yüze hiç görüşmediğimi, beni bu göreve Sayın Bakan'ın atadığını, muhakkak atama yapılırken Başbakan ve yardımcısının onaylarının da alındığını, kendisinin de müsteşarlığa dönemin bakanı Mehmet Ağar tarafından atandığını, Sayın Çiller'in şu anda T.C. Devleti'nin Başbakan Yardımcısı olduğunu, bu konuşmasını devlet hiyerarşisi yönünden hayretle karşıladığımı anlatırken Müsteşarın Özel Kalem Müdiresi, telefonun birkaç kere çalıp açılmaması üzerine bir not kâğıdı

İle makama geldiğinde, not kâğıdını uzatırken acil arayanların Mehmet Ağar ve Bekir Aksoy olduğu gözüme ilişiverdi.

Müsteşarın bu göreve gelmesinde önemli rol oynayan 'devlet büyükleri' ile rahat görüşmesi için sözümü yarıda kesip izin isteyerek müsteşarın makamından ayrıldım. Bu olay, daha önce de tahmin ettiğim gibi, müsteşarın neden atama yazımı imzalamadığını açık bir şekilde ortaya koyuyordu. Ancak yine de anlayamadığım; Mehmet Ağar'ın ve Bekir Aksoy'un bakanlıktan ayrılmış olmalarına, hükümette ve parti içinde eski güçleri olmamasına rağmen Müsteşar'ın özellikle Sayın Çiller'i karşısına alabilecek cesareti ve gücü

nereden bulunduğuydu. Çok geçmeden müsteşarın arkasındaki derin ve zinde gücün kim olduğunu, istihbarat Daire Başkanlığı görevimden uzaklaştırılmam için hazırlanan senaryonun düğmesine basılması nedeniyle öğrenecektim.

Göreve başladığım günden itibaren, çevremde oluşturulmak istenen olumsuz havaya rağmen çalışmalarına büyük bir şevk ve güçle devam ediyordum. Bir taraftan bakanlık, genel müdürlük ve taşra teşkilatlarından tebrik ziyaretine gelen zevatı kabul ediyor diğer taraftan da daire başkanlığı içindeki çalışmalarımı sürdürüyordum.

ARI KOVANINA ÇOMAK SOKMAYA BAŞLIYORUZ

(Göreve başladığım ilk haftada ülkemizin bir numaralı iç tehdidinin bazı siyasilerce desteklenen organize suç örgütleri ve mafya liderlerinin devlet kurumları içindeki uzantıları yani 'çete' örgütlenme ve faaliyetleri olduğunu, o dönemde faili meçhul olarak kalmış siyasi ve adi cinayetlerin kamuoyu vicdanını olumsuz yönde etkilediğini tespit ederek bu yönde çalışmalara başladım, Bu konular ile ilgili olarak başkan yardımcısından, Türkiye'de bugüne kadar çıkarılan bütün çetelerle ve Nesim Malki ve Uğur Mumcu cinayetleri ile ilgili olarak başkanlıkta bulunan tüm dosyaları acil olarak istedim.

Ancak başkanlıkta özellikle çete faaliyetleri ile ilgili dosyaların yetersiz olduğu, yine aynı şekilde siyasi ve adi faili meçhul cinayetlerle ilgili dosyaların da illerdeki istihbarat şubelerinde olabileceği söylenince, illere talimat verilip bu dosyaların gönderilmesinin sağlanması konusunda emir verdim. Kısa süre içinde Türkiye çete haritasını çıkararak bu konuda çalışmalara başladım. Görev yaptığım dönemde çeteci siyasetçi bürokrat ilişkileri ve bazı isimler medyada sürekli olarak yer almasına rağmen adli ve idari yönden bu kişilere herhangi bir işlem yapılamaması veya yapılan yargılamalardan bir sonuç alınamaması, bu kişilerin güçlerini artırarak devam ettirmeleri gibi göstergeler, çete bağıntılarının çok üst seviyelerde korunduğunu ortaya koyuyordu.

Devletin üst katlarında da çeteler ve ilişkileri ile ilgili yapılan mücadelelere, çeşitli çekincelerle tam destek verilmediğine dair kamuoyunda ciddi endişeler bulunuyordu. Bu durumda, çalışmalarımızın çok gizli olarak yapılması gerekiyordu. Çünkü araştırdığımız Her olayın arkasında çok güçlü ve etkili isimlerin karşımıza çıkma ihtimali vardı. Güvenlik güçlerince daha önce yapılan operasyonlarla Söylemez Kardeşler, Mehmet Hadi Özcan ve Yüksekova çetelerine darbeler vurulmuş, çete elemanları yakalanarak adalete teslim edilmişlerdi. Ancak yurtdışında firarda bulunan Alaattin Çakıcı'nın çete elemanlarının, İstanbul başta olmak üzere, ülkenin birçok kentinde yasadışı faaliyetleri sürüyordu. Çakıcı'nın yurtdışından bu çeteleri idare ettiği, devlet içerisindeki uzantılarının çok üst seviyelerde olduğu, bazı siyasi parti liderleri, bakanlar, milletvekilleri ve MİT içinde bazı üst düzey yöneticilerle aşırı samimiyet içinde olduğu, bu ilişkilerini kullanarak devletin büyük ihalelerine müdahale ettiği, kendisine karşı çıkanlara da mafya usulü eylem koyduğu, basına yansıyan haberlerden ve aldığımız istihbaratlardan anlaşıyordu. Çakıcı konusuna ileride tekrar değineceğim.

Çetelerle mücadele çalışmalarımızın başlangıcında, ilk olarak, Hanefi Avcı ile birlikte İstanbul'da görev yapan ve çetelerle mücadelede başarılı çalışmalar yaptığı bilinen Başkomiser Şentürk Demiral'ı Ankara'ya çağırdım. Önce kendisiyle daha sonra da konuyla ilgili başkan yardımcılarım ile yaptığım toplantılarda, başta Şentürk Demiralp olmak üzere Türkiye genelinde çetelerle mücadele edebilecek tüm personele, istihbarat Daire Başkanlığı'nın her türlü desteği vereceğini kararlaştırdık. Kısa sürede verilen desteğin semereleri alınmaya başlandı. Cezaevi firarisi Kürşat Yılmaz'ın, Tevfik Ağansoy'u vuran ve Mehmet Üstünkaya'ya suikast planlayan Kenan Ali Gürsel ve Adnan Çiçek'in yakalanması gibi pek çok başarılı operasyonla birçok çeteye ciddi darbeler vuruldu.

Ancak başkanlık içerisinde malum çevrelere yakın olan bazı şube müdürlerinin, bu görevlerin istihbarat Başkanlığı'nın görevleri arasında olmadığı şeklindeki dedikoduları ve asparagas haberler de kulağıma gelmiyor değildi. Oysa ki 'çok gizli' dereceli Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat Daire Başkanlığı Merkez ve Taşra Ünitelerinin Kuruluş Görev ve Çalışma Yönetmeliği'nin ilgili maddelerinden birinde, kamuoyu vicdanını rahatsız eden, toplumda infial uyandıran olayların tespit ve tayin edilerek araştırılması yetkisi, başkanlığımıza verilmişti. Bu nedenle toplumda infial yaratan siyasi ve faili meçhul cinayetler de şüphesiz ki istihbarat Daire Başkanlığı'nın ilgi alanı içindeydi.

NESİM MALKİ OLAYI VE BİLİNMEYENLER

Bu cinayetlerden en önemlilerinden biri, faili meçhul olarak kalmış 5 Kasım 1996 yılında işlenen Malki cinayeti idi. Malki cinayeti ile ilgili olarak göreve başladığım ilk günden görevden ayrıldığım güne kadar yaptığımız çalışmalarda, ilişkiler açısından oldukça vahim bulgulara ulaşmıştık. Malki cinayetiyle ilgili yapılan çalışmaları zaman zaman bakana iletiyordum. Önce, bu cinayetle ilgili olarak Bursa'ya gönderdiğim bir ekip gizlice yaptığı araştırmalarda, Bursa'da güvenlik kuvvetleri içinde cinayetin kimler tarafından işlendiği konusunda tahminden öte bilgisi olanlar olduğu ancak bu şahısların çeşitli çekincelerle olayın üzerine gidemedikleri, vatandaşlar arasında fısıltı ve dedikodu olarak Erol Evcil'in adının telaffuz edildiği, Erol Evcil'in 11 Emniyet Müdürü ve 11 Jandarma Alay Komutanı başta olmak üzere çok sayıda devlet görevlisinin yanı sıra bazı bakanlarla da samimi olduğu tespit edildi. Yine yapılan istihbarat çalışmalarında, üniversitelerde kantin işleten Şükrü Elverdi'nin bu cinayetten sonra göze çarpar şekilde para harcadığının, Erol Evcil'in cinayetten kısa bir süre önce bazı kaçakçılardan silah temin ettiğinin ancak bu kaçakçılardan birinin Şükrü Elverdi'ye bu silahı vermeden önce bu silahla atış yaparak iki kovana sakladığının tespit edilmesi üzerine, olayı araştıran ekipçe bu kovanlar elde edilerek tarafıma intikal ettirildi.

Erol Evcil'in üst düzey ilişkileri nedeniyle konu ile ilgili başkan yardımcısıyla bu kovanların ekspertiz raporunu Kriminal Polis Laboratuvar Dairesi'nde gizlice yaptırıp yaptıramayacağımızı değerlendirdik, ilgili Başkan Yardımcısı, Kriminal Daire'de güvenilir bir arkadaşının olduğunu, kendisini makama çağırabileceğini belirtti. Kısa bir süre sonra Kriminal Polis Laboratuvarı'ndaki görevliye bu boş kovanları teslim ettik. Yaptığımız diğer bir araştırmada Nesim Malki'nin öldürüldüğü günün gecesi, kendisini polis olarak tanıtan bir kişinin Malki'nin evine giderek Malki'ye ait cep telefonunun sim kartını aldığını belirledik. Erol Evcil'in yanında koruma görevi yapan Yusuf İlhan ve diğer görevlilerin fotoğraflarının bulunduğu bir albüm hazırlanarak bu albümü, Malki'nin sim kartını alan kişinin teşhisi için eşine yaptırmak üzere, MiT Daire Başkanı Mehmet Eymür'ün makamında, Malki ailesi ile yakın ilişkiler içinde bulunan mutemet bir kişiye teslim ettik. Burada, niçin bizzat Malki'nin eşinin emniyete çağırılarak bu teşhisin yaptırılmadığı sorusu akla gelebilir.

Malki cinayetinin araştırıldığı günlerde, bazı konularda bilgisine başvurmak için Mehmet Eymür'ün Bahçelievler'deki MiT Müsteşarlığı makamına benim Eymür'e ricam üzerine gizlice getirilen Malki'nin avukatı Aydoğan Semizer'in, öldürülmekten aşırı derecede korktuğu, ayrıca Malki'nin aile fertlerinin de öldürülmekten korktukları, kimseyle görüşmek istemedikleri yönündeki ifadeleri ve verdiği kaçamak cevaplardan, avukatın bu olayla ilgili olarak çok şey bildiği ancak tehdit edildiği veya bu işin içinde olabileceği kanaati bizde oluşmuştu. Ayrıca cinayetin faillerini tespit ettikten sonra bu kişilerin teknik takip ile bürokrasi ve siyasetteki bağlantılarını ortaya çıkarmak için de son derece gizli hareket edilmesi gerekiyordu. Kanımca, bugün de bu olay tam olarak çözülememiştir. Operasyon yarım kalmıştır. Malki'nin arkasındaki dış güçler, kara para baronları ve yabancı gizli servis ilişkilerinin üzerine gidilememiştir. Olayın tetikçileri ve azmettiren kişi yakalanmış ancak Malki'nin her türlü yasadışı faaliyetini bilen ortağı ve muhasebecisi Erol Erkohen ise cinayetin çözülmesinden kısa bir süre sonra elini kolunu sallayarak yurtdışına çıkmıştır. Daha sonra bu şahsın İsrail'de ifadesinin alınması için Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı'ndan oluşan bir ekip İsrail'e gitmişse de maalesef düşümü çezebilecek bir neticeye ulaşamamıştır.

AKŞENER: HÜKÜMETİN DÜŞMESİ İLE MALKİ

ARAŞTIRMASI ARASINDA İLİŞKİ VAR

Genelkurmay İkinci Başkanı Çevik Bir'in isteği üzerine görevden alınmamdan bir iki gün önce 'kriminal'e gönderdiğimiz mermilerin incelenmeden geri gönderildiği, laboratuvaradaki görevlinin çekindiği, bana başkan yardımcısı tarafından iletili. Malki cinayeti ile ilgili gelişmelerden her safhada kendisini bilgilendirdiğimiz İçişleri Bakanı, Mamak Askeri Cezaevi'nden serbest bırakıldığım günlerde bana "Refahiyol hükümetinin yıkılmasında Malki cinayeti ile ilgili yaptığımız araştırmaların önemli bir rolü olduğunu" söylemişti.

Malki cinayetini araştırdığımız dönemde Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı, bana, İstanbul'da görevli olduğu dönemde, Cinayet Büro Amiri Başkomiser Şentürk Demiral'la birlikte 28.11.1996'da gerçekleştirilen Nesim Malki cinayetinin azmettiricisinin Erol Evcil olduğuna dair, cinayetten sonraki 12 hafta içinde aldıkları istihbaratı, dönemin İstanbul Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar'a, Asayiş Şube Müdürü Sedat Demir'e ve sıralı amirlere ilettiğini ifade etmişti.

Hanefi Avcı'nın ve Şentürk Demiral'ın bu beyanları, aynı şekilde Başbakanlık Teftiş Kurulu'nun olayla ilgili hazırladığı raporunda da yer almıştı. Başbakanlık Teftiş Kurulu'nun raporunda, Bursa Emniyet Müdürlüğü eski müdür yardımcısı olan ve DGM savcılığının 17.6.1999 tarihli iddianamesiyle cürüm işlemek için kurulan teşekkül üyesine yardım suçundan hakkında kamu davası açılan Yusuf İlhan'ın Metris Cezaevi'nde tutuklu bulunduğu sırada alınan ifadesinin Orhan Taşanlar bölümünde; "Bursa Valisi Orhan Taşanlar ile Erol Evcil'in İstanbul Emniyet Müdürü'ymen bir iki kez görüştüklerini, Erol Evcil bana söyledi ama ne konuda görüştüklerini bilmiyorum. Bursa Valisi olduktan sonra Erol Evcil ile olan ilişkilerinin düzeyini bilmiyorum" cümleleri yer almıştı.

Yine aynı raporda, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 31.3.1997 tarihli ve 07225 sayılı yazısı ile "Faillerin Bursa Emniyeti'nde çalışıp istifa eden polisler olduğu yönünde ihbarlar bulunduğu ve incelenmesi istenildiği halde, bu konunun ciddi olarak araştırılmadığı, istifa eden polislerin söz konusu cinayet olayına karışıklarına ilişkin bugüne kadar müdürlüğümüze (Bursa Emniyet Müdürlüğü kastediliyor.) herhangi bir belge ve bilgi ulaşmadığı gibi, soruşturmayı bizzat yürüten II Jandarma Komutanlığı'nca da bu doğrultuda bir talebin gelmediği anlaşılmıştır" şeklinde cevap verilerek konunun adeta geçiştirildiği saptanmıştı.

İstanbul Jandarma Bölge Komutanlığı'nca görevlendirilen istihbarat timi görevlilerinden J. Binb. Kadir Tahir ve J. Bçvş. Ali Rıza Tanık'm beyanlarına göre Bursa ili Osmangazi Jandarma Komutanlığı görevlisi astsubay tarafından olayın akabinde İstanbul'da Korkmaz Yiğit'in de yazılı ifadesinin alındığı halde, bu ifade dosyada yer almamıştı.

İstanbul Jandarma Bölge Komutanlığı'nca görevlendirilen istihbarat timinin olay hakkında yaptığı inceleme ve soruşturma sonunda, Erol Evcil ismi ve Nesim Malki cinayeti zanlılarından Burhanettin Türkeş'in telefon kayıtları da dahil olmak üzere, çok önemli bilgi ve bulgulara daha o tarihte ulaştığı halde, İstanbul DGM Cumhuriyet Savcılığı'nın iddianamesinde de belirtildiği gibi bu bilgiler Bursa Jandarması'na ve görevli/yetkili Cumhuriyet Savcısı'na iletilmemişti.

Sümerbank A.Ş.'nin alımı sırasında Nesim Malki ile Hayyam Garipoğlu arasında gizli ortaklık anlaşması yapıldığı, gerek Hayyam Garipoğlu'nun gerekse de Nesim Malki'nin ortağı Erol Erkohen'in ve Sümerbank'ın özelleştirilmesi sonrasındaki ilk genel müdürü olan Şükrü Karahasanoğlu' nün ifadeleriyle sabit olduğundan, anlaşmanın yapıldığı tarihte yürürlükteki 3182 sayılı kanunun 5'inci maddesine aykırı olduğu değerlendirilen mezkûr anlaşmanın bankalar yeminli murakıplarınca incelenerek sonucuna göre ilgililer hakkında yetkili cumhuriyet başsavcılığına suç duyurusunda bulunulması uygun görülmüştü.

MEHMET EYMÜR'ÜN İLGİNÇ FAKSI

İşadamı Erol Evcil, 1995 yılına kadar sigorta acenteliği yapan küçük bir şirkete sahipken bu yıldan sonra işlerini çok hızlı bir şekilde büyüterek değişik alanlarda faaliyet gösteren çok sayıda şirket kurmuştu. Erol Evcil'in önlenemez yükselişinin arkasındaki güçler kimlerdi? İş Bankası başta olmak üzere, çeşitli devlet bankalarından usulsüz ve yasalara aykırı olarak aldığı kredilerin sırrı neydi? Bu konularda kamuoyu, 19992000 yılı içinde güvenlik kuvvetlerince yapılan operasyonlarla kısmen de olsa aydınlatıldı. Ancak bu olaylara daha fazla ışık tutacağına inandığım, Mehmet Eymür tarafından kaleme alı: nan ve özel bir televizyonun haber müdürüne fakslanan 24.11.1999 tarihli faks metnini aynen burada aktarıyorum.

Sevgili X

Erol Evcil davasından ciddi bir netice çıkacağını sanmıyorum. Belki birkaç kişiyi daha etkileyecek ve kapanıp gidecektir. Zira poliste alınan ifadeler zaten mahkeme safhasında inkâr edilmekte ve neticede delillendirilemediği sürece de ne söylerse söylesin havada kalmaktadır.

Esasında Erol Evcil'ler, Alaattin Çakıcı'lar ve benzerleri, yaşadığımız bozuk düzenin en uçtaki küçük parçalarıdır. Ne Erol Evcil'i yakalayan polis müdüründen ne ifadesini alan savcılardan ne de yargılayacak olan mahkeme heyetinden mucizeler beklemek yanlış olur. Mucizeler yaratsalar ne olur? Nasıl olsa bu işin siyasi kanattaki uçları bir af yasası çıkarır ve işi kökünden hallederler.

Nesim Malki öldürüldüğünde çok miktarda alacakları bulunuyordu. Malki'ye borçlu olan ve bugün ortaya çıkan isimler, aşağı yukarı o günlerde de belliydi. Soruşturma savsaklandı. Konunun üstüne gidilemedi. Zamanın Emniyet istihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu bu konunun üzerine önemle gitmeye çalıştı. Ben de kendisine yurtdışına atanıncaya kadar yardımcı oldum. Neticede Orakoğlu, kendisini cezaevinde buldu. Meslekten ayrıldı."

Her ne kadar bazıları tarafından ayrı bir olay gibi mütalaa edilse de Erol Evcil konusu, 'Susurluk' bütünüünün önemli bir parçasıydı. Erol Evcil ve Alaattin Çakıcı'yı tanıyanlardan birisi, Mehmet Ağar'dı.

AğarEvcil ilişkisi, Evcil'in seçim yardımları ve Mehmet Ağar'ın onun uçağını kullanmasıyla da sınırlı değildi. ANAP hükümetinin düşmesine sebep olan bantlar konusu yani Çakıcı ve Evcil'in siyasilerle konuşmalarını kullanmaları fikri Mehmet Ağar'ındı. Ağar'ın Evcil'in bankalardan kredi almasında ve Bursa Emniyet Müdürlüğü'nde görevli bir kadronun Evcil'in yanına yerleştirilmesinde de büyük rolü bulunuyordu. Bir kısmı basına yansımış olan bantlar, dikkatle incelenirse kullanılan bantların aslının Alaattin Çakıcı'da, bir suretinin ise Mehmet Ağar'da bulunduğ u anlaşılabaktı.

O tarihlerde Mehmet Ağar daha da yukarılara oynuyordu. Çiller'i bertaraf ederek partinin başına geçmeyi, Mesut Yılmaz'ı da hırpalayarak orta sağ birleştiren bir lider olmayı düşünüyordu. Çiller fobisi birçok kişinin gözlerini kör etmiş, doğru düşünemez hale getirmiş, Susurluk unutulmuştu. Ağar'a destek veren birçok asker, işadamı ve medya mensubu ortaya çıkmış, yeraltı dünyası ise bütün imkânlarıyla arkasında yer almıştı. Nitekim Ağar ailesinin 'Büyük Kulüp'teki düşünü son andaki bir iptal hariç, bu büyük desteğ i sergilemiş, bir gövde gösterisi haline gelmişti. Alaattin Çakıcı'nın yakalanması, Yılmaz hükümetinin bilgisi dışında ve zamanlama olarak Mehmet Ağar'ın kontrolünde gerçekleşmiş ve bantlar savaşı başlatılmıştı. Ancak Ağar'ın hesapları planladığı yönde gelişmemiş.

O da bağımsız milletvekili sıfatını kazanarak 'dokunulmazlığın' devamını sağlamıştı.

Malki cinayeti ile ilgili olarak, MÎT ile birlikte çalışmalarımız bu şekilde devam ederken diğ er taraftan da Alaattin Çakıcı'nın yakalanabilmesi amacıyla yurtdışındaki hareketleri teknik olarak izlemeye alınmıştı. Buna mukabil Alaattin Çakıcı'nın, Erol Evcil'e ait bir uçakla zaman zaman Türkiye'ye gelip gittiğ i yönünde güvenlik kuvvetlerini meşgul etmek gayesi ile yapıldığını tahmin ettiğ imiz birkaç ihbar, yine de ciddiye alınarak Yalova'da birkaç kere ciddi operasyonlar yapılmıştı. Çeteler, mafya ve faili meçhul cinayetlerle ilgili çalışmalarımız sürerken görev gereğ i günde bir iki kere görüştüğ ümüz Emniyet Genel Müdürü Alaattin Yüksel, bana karşı davranışlarında gayet sıcak tavırlar sergiliyordu. Bir ara makamında bir görev gereğ i yaptığ ımız görüşmede, bir ilde emniyet müdür yardımcısı olan kardeşimin iyi bir ile emniyet müdürü yapılması konusunu gündeme getirerek kendisinin. Başbakan Yardımcısı Çiller'i, terörle yapılan mücadelede teşkilata verdiğ i destekten dolayı çok beğendiğ ini belirterek Çiller ile ilgili iyi düşüncelerini bana aktardı. Anlayabildiğ im kadarıyla Çiller hakkındaki konuşmalarının, benim tarafımdan Çiller'e iletileceğ ini düşünüyordu. "Benim Çiller'le hiç görüşmediğ imi bilse, acaba nasıl davranırdı" sorusu aklımdan geçti. Anlaşılan Emniyet Genel Müdürü, Çiller'le arasını benim vasıtam ile düzeltmeye çalışıyordu.

EMNİYET GENEL MÜDÜRÜ KRİZİ

Emniyete Yeni isim: Aksaray Valisi Cahit Kır aç

İçişleri Bakanı'nın acil çağırısı üzerine makamına gittim. Kendisiyle yaptığ ımız görüşmede, "Emniyet Genel Müdürü Alaaddin Yüksel'i değiştirmek istediğ ini, Genel Müdür'ün Mehmet Ağar'ın güdümünde hareket ettiğ ini, birçok olayda kendisine ve Çiller'e haber vermeden önemli konuları başka kaynaklara aktardığ ını,

devletin üst katlarıyla hiyerarşi dışı ilişkiye geçtiğini, ülkenin konjonktürel yapısı içinde askerlerle farklı, Başbakan Erbakan ve yardımcısı Çiller'e farklı konuşarak ikili oynadığını, dış gezilerin birinde bu tür konuşmaların basına aksettığını, bu nedenlerle Genel Müdür'ün güvenilirliğini yitirdiğini" belirterek benden "Mehmet Ağar'ın kontrolüne girmeyecek kişilikte bir genel müdür araştırmamı" istedi.

Kendisine daha önceden Hatay ili Hassa Kaymakamlığı'ndan tanıdığım, o dönemde Aksaray Valisi olan Cahit Kırac'ın bu iş için uygun olabileceğini bildirdim. Hakan'ın isteği üzerine, gizlice Aksaray'a giderek Kırac'la görüştim. Kendisine durumu anlattım. Ankara'ya dönerek bakana yaptığımız görüşme konusunda bilgi verdim. Aksaray Valisi Cahit Kırac'ın Elazığ doğumlu olması nedeniyle İçişleri Bakanlığı'nda Ağar'a yakınlığıyla tanındığı ancak siyasi nedenlerle Mehmet Ağar'ın Cahit Kırac'ın Emniyet Genel Müdürlüğü gibi güçlü bir makama atanmasını istemeyeceği gerçeğinin ortada olduğunu, valiyle yaptığımız görüşmede Çiller'in Mehmet Ağar'ın İçişleri Bakanlığındaki örgütlenmesinden ciddi rahatsızlık duyduğunu, göreve geldiği takdirde bu kadroların çok kısa bir süre içerisinde tasfiye edilmesinin kendisinden istenebileceğini belirttiğimi ifade ettim.

Sayın bakan, o günlerde yanlış hatırlamıyorsam, Aksaray veya bu ile yakın bir ile gideceğini, kendisiyle orada detaylı görüşeceğini söyledi. Daha sonra Aksaray Valisi birkaç kere bakanlığa çağrıldı. Cahit Kırac, bu görevi kabul etmişti. Ancak geçici görevle Emniyet Genel Müdürlüğü makamına oturmanın, sıkıntılı bir dönemde göreve başlarken kendisini güçsüz kılacağını düşünüyordu. Bu nedenle atamanın asaleten yapılması halinde bu görevi kabul edebileceğini, bakana arz ettiğini bana söyledi.

Cahit Kırac'ın genel müdürlüğe atanması ile ilgili olarak Çiller ve bakan kanadında bir sorun gözüküyordu. Ara sıra Aksaray Valisi ile bu konuda şifreli telefon görüşmeleri yapıyorduk. Ancak 30 Mart 1997 gecesi saat 02.00 sularında, Akşener beni telefonla aradı. Yapılan görüşmede Emniyet Genel Müdürlüğü'ne Hakkâri Valisi Kemal Çelik'i atadıklarını, bu atamanın vekâleten yapıldığını, muhtemelen 1.4.1997 tarihinde bu atamayı ilgili yerlere göndereceklerini, Aksaray Valisi Cahit Kırac'ın Emniyet Genel Müdürlüğü gibi önemli bir makama vekâleten atanmak istemediğini, bu kararında ısrarlı olması nedeniyle Kemal Çelik'i atadıklarını bildirdi. Yaptığım kısa bir araştırma neticesinde, Mehmet Ağar'ın, konunun gizli tutulması yönündeki tüm hassasiyetimize rağmen olaydan haberdar olup, devreye girerek Cahit Kırac'ın Emniyet Genel Müdürlüğü'ne atanmasını önlediği duyumlarını aldık.

Bunun üzerine istihbarat Daire Başkanlığı görevine başlatılmam konusunda, atamayla ilgili her türlü sıkıntının göğüsleneceği yönünde tarafıma teminat verilmesine rağmen başıma gelenleri anımsadım, işte yine aynı şey oluyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü'ne atanması üzerinde mutabık kalınan, Aksaray Valisi Cahit Kırac'ın yerine Hakkâri Valisi atanarak yeni bir tutarsızlık örneği sergileniyordu.

Benim istihbarat Daire Başkanlığı'na atanmamın Mehmet Ağar'ın İçişleri Bakanlığı'ndaki kadrolarının tasfiye edilmesiyle ilgisi olmasına ve yeni atanacak Emniyet Genel Müdür'ünün kimliğinin, tecrübesinin ve Susurluk Skandalı'na bakışının önemli olmasına rağmen atama bu şekilde gerçekleştiriliyordu. 01.4.1997 tarihinde, Emniyet Genel Müdürü Alaattin Yüksel'in bu görevden alınarak vekâleten Çankırı Valiliği'ne atandığı, yerine ise Hakkâri Valisi Kemal Çelik'in getirildiğine dair atama yazıları ilgili makamlara gönderildi.

ALAATTİN YÜKSEL OPERASYONU

Atama, kıyameti koparıyor.

Bu atama, o günkü konjonktür içinde medyada büyük ilgi gördü. "Uzun bir süreden beri beklenen ancak hükümet içindeki dalgalanmalar nedeniyle bir süredir askıda tutulan Emniyet Genel Müdürlüğü ile ilgili değişiklik ani bir operasyonla gerçekleşti" şeklinde manşetten verilen haberlerde, 'Alaaddin Yüksel'in büyük bir ile vali olarak atanmak için çaba gösterdiği, bakanın yayımladığı bir genelgeyi üst yöneticilere şirin gözükme için sahiplendiği, 13 yıl önce teşkilata alınan ve halk arasında yalan makinesi olarak bilinen observation

makinelerini yeni alınmış gibi Başbakan Yardımcısı'na anlattığı, Çiller'in korumalarından şikâyetçi olduğu' gibi yorumlar yapıldı.

Esasen Yüksel 'in, genel müdürlük görevinde kalabilmek için siyasilere taviz verdiği, Başbakan Yardımcısı Çiller ile direkt görüşmek için yaptığı başvuruların her seferinde reddedildiği, bu nedenle genel müdürün, cumhurbaşkanı, muhalefet partisi liderleri ve kimi askeri çevrelere göz kırptığı, görevden alınmasının engellenmesi veya üç büyük ilden birine vali olarak atamasının sağlanması hususunda kulis yaptığı iddiaları, Ankara'da konuşulan konular arasındaydı.

istihbarat Başkanlığı'na atandıktan sonra ziyaretime gelen değerli bir meslektaşım, ilginç şeyler anlatmıştı. "Refahiyol hükümeti kurulduktan sonra Susurluk kazası ile birlikte tüm genel müdür yardımcılarının ve bazı daire başkanlarının görevden alınacağı iddiaları ortaya atıldı. Bunun üzerine tüm genel müdür yardımcılarını toplanarak Emniyet Genel Müdürü Alaattin Yüksel'in yanına gittik. Bu dedikoduların doğru olup olmadığını, bu konuda bilgisinin bulunup bulunmadığını sorup.

düşüncelerini öğrenmek istedik. Eğer kendisi zor durumdaysa hepimizin birer dilekçe vererek bu görevden ayrılabilceğimizi söyledik'. Bize cevabı şu oldu:

"Böyle bir şey olması mümkün değil. Benim beş yardımcımın birden alınması halinde ben de haysiyetli bir Emniyet Genel Müdürü olarak bu makamda bir saniye durmam. Ben de ayrılıyorum."

Aradan geçen kısa süre içinde tüm genel müdür yardımcılarını kendisinin bilgisi dışında görevden alındı. Yerine yeni atamalar yapıldı. Bizim alınmamız hali ide bunu kendisine yapılmış bir hareket olarak kabul edeceğini, devlet geleneklerine uygun olarak bu görevde bir dakika bile durmayacağını bize söyleyen Genel Müdür, bırakınız ayrılmayı, kendisine bilgi verilmeden yapılan daire başkanları atamalarını bile onaylayarak makam için her türlü tavizi verecek bir görüntü içine girdi.

Önceleri bu atama, medyada beklenen, normal bir atama olarak değerlendirildi, İçişleri Bakanlığı bünyesinde ise uzun bir süredir genel müdürün zaten pasifize edildiği, beş genel müdür yardımcısının birden görevden alınmasıyla bu görevi kendisinin bırakması gerektiği konuşuluyordu. Bu nedenle atama, normal bir atama olarak telakki edildi. Ancak İçişleri Bakanlığı'nın üst düzey bazı yetkilileri, ilk defa bir Emniyet Genel Müdürü'nün 'vekâleten' vali olarak atandığını, Yüksel'in bu durumda Çankırı'ya gitmesinin doğru olmayacağını belirterek "Yüksel'e düşen, 'merkez valiliğini istemek olmalıydı. Emniyet Genel Müdürlüğü'nden Ordu Valiliği'ne asaleten atanan Fahri Görgülü de ili küçük bularak merkez valiliğini istemişti" benzetmesini yapıyorlardı. Aynı yetkililer, Hakkâri Valisi Kemal Çelik'in Emniyet Genel Müdürlüğü'ne atanmasını biraz erken bulmakla birlikte, 'Yüksekova çetesi'nin ortaya çıkarılmasındaki önemli rolünü ve Hakkâri ilindeki yatırım ve istihdama yönelik başarılı çalışmalarını da göz ardı edemiyorlardı.

Ancak bu atamada çok farklı denklemler oluştu. Üç kez demokrasinin kesintiye uğradığı bir ülkede, üç kez şapkasını alıp giden Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman Demirci; bu psikoloji içerisinde edindiği tecrübeler ışığında; dördüncü kez bir kazaya uğramamak için siyasi hayatının bütün argümanlarını ve söylemlerini bir tarafa iterek Çiller'i partiden silmek amacını da taşıyan bir görüntü ile bu atamaya, "Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devletidir. Devlet geleneği, hukuk göz ardı edilemez" söylemiyle karşı çıktı ve bu konuda sonuna kadar Alaattin Yüksel 'in yanında olduğunu ifade etti.

Muhalefet parti liderleri de basına yaptıkları açıklamalarla bu atamayı eleştirerek hükümetin kendi arasında ve devletin en üst katları ile anlaşamadığını, Türkiye'de rejim tehlikesinin giderek arttığını, bu nedenle hükümetin istifa etmesi gerektiğini belirttiler. Her olay, bir gerginlik kaynağı oluyordu artık.

Emniyet Genel Müdürü Alaattin Yüksel, siyasi irade sonucu atandığı makamından, yine siyasi iradeyle alınmak istenildiği halde, bu görevden ayrılmak istemiyor, hükümetin kan kaybetmesinden de istifadeyle Cumhurbaşkanlığı makamını, askerleri ve muhalefet liderlerini arkasına alarak, bu görevden ayrılmayacağına ilişkin açıklamalar yapıyordu.

TEOMAN ÜNÜSAN YİNE DİRENİYOR

Yüksel, Emniyet Genel Müdürlüğü görevinden alınmak istendiğini, 01.4.1997 tarihinde İçişleri Bakanlığı Müsteşarı'nın makamında, Müsteşarla baş başa yaptıkları toplantıda öğrendi. Basına yansıyan iddialara göre Müsteşar Teoman Ünüsan, Alaattin Yüksel'e "Bakanın, gece kendisini arayarak hazırlanan atama yazısını imzalamasını söylediğini, kendisinin bu atamaya karşı çıkarak imzalamadığını, atama konusunu Mehmet Ağar, Bekir Aksoy ve Genelkurmay ikinci Başkanı Çevik Bir'e ilettiğini, bu kişilerin bu atamaya karşı olduklarını, Cumhurbaşkanı'nın bu konuda kendisine Başbakan veya yetkili kişilerden atama ile bilgi verilmediği konusunda tepkili olduğunu ve bu nedenle de atamayı anayasa ve devlet teamüllerine aykırı bulduğunu" söyledi. Ve bu konuşma sonunda, Alaattin Yüksel'in kesinlikle görevden ayrılması konusunda karara vararak ayrıldılar.

Dönemin İçişleri Bakanlığı Personel Genel Müdürü Osman Güneş, kararın tebliği için Alaattin Yüksel'in yanına gitti. Ancak Alaattin Yüksel, bu atamanın yasal olmadığını belirterek tebliği imzalamadı ve görevden kesinlikle ayrılmayacağını belirtti. Yüksel, daha sonra Cumhurbaşkanı'ndan randevu alarak 'köşk'e çıktı, idari bir kararla görevden alınmasının, bundan sonra genel müdürlüğe gelecek kişilerin şevkini kıracağını, makamın yıpratılmasına izin verilmemesi gerektiğini Cumhurbaşkanı'na arz etti.

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, konunun Genel Sekreteri'nce araştırıldığını, geçici görevle yapılan atamayı İçişleri Müsteşarı'nın da imzalamadığını belirterek "Türkiye, bir hukuk devletidir. Hukuk devletinde herkes yasalara uymak zorundadır. Hukuk dışı emri veren de alan da suç işlemiş olur. Git ülkeye hizmetini sürdür. Devletin sizlere ihtiyacı var" sözleriyle Alaattin Yüksel'e destek verdi.

Yüksel, bütün bu manevralar hakikaten Emniyet Genel Müdürlüğü'nün makam ve haysiyetini korumak için mi yapıyordu? Yoksa görevde kalmak uğruna, siyasi iktidarı çeşitli kaygılarla yıkmak isteyen güçlere alet mi oluyordu?

Bu soruların cevabı basitti. Türkiye'de siyasi iktidarlar, hükümet kurulur kurulmaz, önceki iktidarlar döneminde önemli görevlerde bulunan bazı bürokratları görevlerinden alır. 25.01.1997 tarihinde çıkarılan Emniyet Müdürleri Kararnamesi'nde Yüksel de görevden alınmak istenmiş ancak Mehmet Ağar ve Bekir Aksoy'la birlikte Cumhurbaşkanı Demirel de Yüksel'in görevden alınmasına karşı çıkmıştı. Bu nedenle İçişleri Bakanı Meral Akşener, Emniyet Genel Müdürü'nün yardımcılarının tümünü, kendisine sormadan görevden almış ancak Yüksel bu atamalara herhangi bir tepki göstermemişti.

YÜKSEL SUSURLUK'UN NERESİNDE

Alaattin Yüksel, Mehmet Ağar başta olmak üzere 'Susurluk skandalı'nın sivil, asker kilit isimleri ile Emniyet Genel Müdürü olarak çok yakın ilişkiler içinde bulunmuş, en azından çevresinde gelişen olayları görmezden gelmişti. Ömer Lütfü Topal cinayeti ile ilgili olarak İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde gözetimine alınan üç Özel Harekât mensubunun Ankara'ya getirilmesi için İbrahim Şahin'le birlikte Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ'un da İstanbul'a gittiğini çok sonradan öğrendiğini, bu iki isme dönemin bakanı Mehmet Ağar'ın emir verdiğini, kendisinin bu konulardan haberi olmadığını, bu konuda tahkikat açtığını, Susurluk Meclis Araştırma Komisyonu'na verdiği ifadede belirtmişti. Ancak tahkikatı olayın basına aksetmesinden önce mi sonra mı açtığını açıklamamıştı. Yüksel'in, çok önemli bir cinayet olayı ile ilgili olarak gözetimine alınan üç 'Özel Tim'ciyi İstanbul Emniyeti'nde sorgulatmamak için İstanbul'a giden emrindeki bir genel müdür yardımcısı ve bir daire başkanından haberdar olmadığını düşünmek gerçeklerle ne kadar bağdaşabilirdi? Hakikaten haberi yoksa, 'Susurluk skandalı' ve faili meçhul cinayetlerle sarsılan bir ülkede bu kadar ilgisiz bir Emniyet Genel Müdürü'nün bu görevde kalmasının, Türkiye'de temiz bir toplum özlemi içinde olan insanlardan ziyade Susurluk zihniyetinin işine yarayacağı gerçeği ortadadır.

Alaattin Yüksel, Cumhurbaşkanı'ndan, askeri ve sivil güç odaklarından aldığı destekle Emniyet Genel Müdürlüğü görevinden kesinlikle ayrılmayacağını, medyaya yaptığı açıklamalarla duyurdu. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk kez bir bürokrat, açıkça, siyasi iradeye karşı, hukuksuz olduğunu iddia ettiği atama kararını tanımayarak isyan ediyor, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde yine bir ilk olarak, devletin Cumhurbaşkanı, siyasi

hesaplarla Emniyet Genel Müdürü'nün 25 Ocak'ta görevden alınmasıyla ilgili olarak kendisine getirilen kararname teklifini reddediyordu.

Böylece Demirci, kendisine karşı çıkan ve DYP içinde kendi yakınlarını tasfiye eden Çiller'i güçsüz düşürmek ve partiyi ele geçirmek amacıyla İçişleri Bakanlığı gibi devletin güvenliği ile ilgili önemli bir bakanlığın kamuoyu önünde tartışılıp yıpratılmasına sebebiyet veriyordu. Ayrıca Alaattin Yüksel ile görüştüktan sonra kamuoyuna da yansıyan bir mektubu Başbakan'a gönderiyordu.

Cumhurbaşkanı mektubunda, Emniyet Genel Müdürü Alaattin Yüksel'in geçici görevle Çankırı iline atanması ve yerine Hakkâri Valisi Kemal Çelik'in getirilmesi haberini Anadolu Ajansı bülteninden öğrendiğine işaret ederek bu şekilde görevden alma ve vekâleten başka göreve atamanın yasal dayanağı olmadığını öne sürüyordu.

Basın haberlerine göre Alaatin Yüksel'in görevden alınmasında, MGK kararlarını kendi başına uygulamaya kalkmasının ve Kuran kurslarına polis baskınları yapılması yönünde Emniyet Teşkilatı'nda bir genelge hazırlatmasının etkileri olmuştu. Milliyet gazetesi köşe yazarı Taha Akyol, 4 Mayıs 1997 tarihli köşe yazısında olayı şöyle değerlendiriyordu:

"MGK, ne siyasi otoritedir ne de üst bir makamdır. Böyle bir tatbikatın toplumda yaratacağı tehlikeli gerilimin siyasi sorumluluk getireceğini Yüksel bilmez mi? Yüksel'in 'Siyasi otoriteye itaat' görevini yerine getirmediği, bir tür karşıt siyasi tavır içine girdiği bellidir. Emniyet Genel Müdürü MGK kararlarını kendiliğinden yorumlayıp uygulayamaz."

Emniyet Genel Müdürü, siyasi sorumluluk gerektiren bir konuda 'Siyasi otorite'yi adeta takmıyor, hatta karşıt siyasi bir tavra giriyor, buna karşılık siyasi otorite de onu görevden alırken kurallara, teamüllere itibar etmiyordu. Hakkâri Valisi Kemal Çelik, yeni görevine başlamak üzere Ankara'ya gelmişti. Ancak Ankara'da İçişleri Bakanlığı Müsteşarı Teoman Ünüsan'ın başını çektiği grubun siyasi otoriteye itaat etmeme stratejisinin, Alaattin Yüksel tarafından da uygulanması sebebiyle görevine başlayamamış, kendisini büyük bir krizin içinde bulmuştu.

Bu süre içinde İçişleri Bakanlığı'nda Bakan Müşaviri olan Emekli Albay Ahmet Yıldırım'ın makamında Kemal Çelik ile tanışıp görüşmüştük. 4 Mayıs gecesi İçişleri Bakanı Meral Akşener, Kütahya'dan beni telefonla arayarak dönüş yolunda olduğunu belirtti ve Emniyet Genel Müdürü Alaattin Yüksel'in nerede olduğunu sordu. Genel Müdür'ün istirahat çekildiğini, ikametgâhında bulunduğunu bildirmem üzerine, saat 01.00'de konuta gelmemi istedi. Kemal Çelik ve Bakan Müşaviri Emekli Albay Ahmet Yıldırım'ın da aynı yerde bulunması konusunda verdiği talimatı bu kişilere ilettim. Bakan gelmeden bizler konutta toplandık. Konunun ne olduğunu, üçümüz de bilmiyorduk. Bakan gelince, Alaattin Yüksel'in görevden ayrılmama kararında ısrar ettiğini, görevden alınmamak için muhalefetteki bazı siyasi parti yetkilileri ile Cumhurbaşkanlığı'na ve askeri yetkililere, başbakan ve başbakan yardımcısı aleyhinde konuşmalar yaptığının tespit edildiğini, Emniyet Genel Müdürü'nün bu tavrının siyasi otoritede zaafiyet görüntüsü var izlenimi verdiğini aktardı. Bu nedenle sabaha karşı Kemal Çelik'i Emniyet Genel Müdürlüğü makamına bizzat oturatarak göreve başlatacağını, bizlerin de kendisine yardımcı olmamızı istediğini belirterek bu yönde hazırlık yapılması emrini verdi.

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Sabri Kanlıkavak, Salih Zeki Yiğit, Abdullah Selvi, Şevket Ayaz ve Adnan Eser ile bulunabilen daire başkanları telefonla aranarak acilen Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gelmeleri konusunda talimat verildi. Gece saat 02.45 sularında Bakan. Kemal Çelik ve Bakan Müşaviri Ahmet Yılclınm'ı da yanına alarak korumaları ile birlikte Emniyet Genel Müdürlüğü'ne hareket etti. Benim de kendilerinden kısa bir süre sonra genel müdürlükte olmamı istedi. Saat 03.00 sularında Emniyet Genel Müdürlüğü'ne intikal ettiğimde, bakanın, genel müdürün makam odasının kapılarının kilitli olması nedeniyle içeri giremediğini gördüm. Bakan ve Kemal Çelik koridorda bulunuyorlardı. Benden bir çilingir bulmam istendi. Ancak Genel Müdür'ün Özel Kalem Müdürü telefonla aranarak kendisine anahtarlarla birlikte genel müdürlüğe gelmesi emredildi. Özel Kalem Müdürü'nün evine bir polis ekibi gönderildi.

Özel Kalem Müdürü Fevzi Ergün anahtarlarla birlikte geldiğinde, çok şaşkın ve korkmuş bir vaziyetteydi. Makam odasının kapıları açıldıktan sonra Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Salih Zeki Yiğitten makamda bulunan zati eşyalar için tutanak tutulması ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nde hazır bulunan tüm genel müdür

yardımcıları ve daire başkanlarının bu tutanağı imzalamaları istendi, İçişleri Bakanı Meral Akşener, Emniyet Genel Müdürü'ne "Hayırlı olsun" diyerek ilk kutlamayı yaptı.

CUMHURBAŞKANINDAN İKİNCİ MEKTUP

Daha sonra Emniyet Genel Müdürlüğü'nün üst düzey yöneticileri ile bakan ve yeni genel müdürün katıldığı bir toplantı yapıldı. Bakan ve müşaviri, Emniyet Genel Müdürü'nün makam odasında çalışırken Emniyet Genel Müdürü gün boyunca daire başkanlarından brifing aldı. Olayın duyulması ile birlikte, Emniyet Genel Müdürlüğü önüne gelen ve gelişmeleri izlemeye çalışan basın mensuplarının bakanlığa girişleri engellendi.

Bu olaydan sonra cumhurbaşkanı tarafından gece baskını ile ilgili olarak, birinci mektupla paralellik arz eden ikinci bir mektup daha hükümete gönderildi. Alaattin Yüksel, daha sonraları Deniz K.K. Askeri Savcılığı'na verdiği 04.7.1997 tarihli ifadesinde;

"01.4.1997 tarihinde Çankırı Valiliği'ne atandığını İçişleri Müsteşan'ndan öğrendiğini, 02.4.1997 tarihinde İçişleri Bakanı Meral Akşener'den randevu alarak görüştüğünü, yapılan işlemin hukuka aykırı olduğunu beyan ettiğini, görevden alınmasının ancak Bakanlar Kurulu kararıyla mümkün olabileceğini belirttiğini, bakanın üzgün olduğunu ve konuyu tekrar gidip görüşeceğini söylediğini, 03.4.1997 günü bakanın kendisini Kütahya yolundan telefonla aradığını, bakanın kendisine yapılan idari tasarrufu düzeltmeyeceğini, derhal görev yerinden ayrılarak yeni görev yerinde göreve başlamasını istediğini, bakan ile arasında geçen konuşmaların sertleştiğini, daha sonra görüşmenin bittiğini, 3 nisanı 4 nisana bağlayan gece 03.15 sularında Özel Kalem Müdürü'nün kendisini arayarak sayın bakanın yanında özel kalem müdürü, sivil danışmanları ile kalabalık bir grup halinde genel müdürlüğe geldiğini, bakanlıkta kozmik büroda görevli olan görevliler dahil herkesi dışarı çıkararak getirdikleri anahtarlar veya anahtarcılar vasıtasıyla bütün kapıların anahtarlarını değiştirerek bütün odalara girdiklerini, bazı görevli polisler ile bu kişiler arasında tatsız tartışmaların olduğunu, aynı ekibin Dikmen'deki karargâh binasına geldiklerini, iç kapıların açılmaması nedeniyle anahtarları getirmesi için kendisini aradıklarını ve bir araç gönderdiklerini söyleyerek ne yapması gerektiği sordu. Daha sonra genel müdür yardımcıları ve daire başkanlarının evlerinden toplandığını, toplantı salonuna alındıklarını, burada benim (Bülent Orakoğlu), yeni genel müdür ve Meral Akşener'in birlikte sahneye çıkarak bundan sonraki durum ile ilgili talimatları verdiğimizi" söylüyordu. Alaattin Yüksel şöyle devam ediyordu:

"Bu olaydan sonra yani Emniyet Genel Müdürlüğü'ne geceleyin girilerek kapıların açılması, dolaplarımın ve çekmecelerimin karıştırılması şeklinde yaratılan fiili durumun ardından çok üzüldüm. Bir hafta süre ile evimden çıkmadım. Bir ara evimin penceresinden dışarıya baktığımda, 2030 metre kadar mesafede birkaç gün süre ile aynı aracın durduğunu fark ettim. Beni korumakla görevli gruba durumu söyledim. Bu araca baktılar, içindekilere sorduklarında istihbaratta görevli olduklarını söylemişler. Ve sol bir terör örgütünü izlemek amacıyla orada bulunduklarını ifade etmişler. Aslında bu şahısların beni izlemek amacıyla evimin yakınında durduklarını sanıyordum."

Alaaddin Yüksel, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne geceleyin girilerek, kapıların açılması ve genel müdür odasıyla diğer odaların açılması olayında keza daire başkanlarının toplanmasında, benim bakandan da önce davranacak biçimde bir tavır sergilediğimi, bu gelişmeleri yönlendiren kişi olduğumu iddia ediyordu. Ne gariptir ki Deniz K.K. Askeri Savcısı da Alaattin Yüksel'in avnı iddiasını, iddianamede avnen tekrarlıyordu.

ÇİLLER " BÖYLE GEREKTİ BÖYLE YAPTIK"

Bu olay, literatüre gece baskım olarak geçti. Başta Meral Akşener olmak üzere, baskına katılan kişiler bu olaydan dolayı basından, hukuk çevrelerinden, muhalefet partilerinin liderlerinden gelen ağır eleştirilere maruz kaldılar. Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Tansu Çiller, İstanbul'da Emniyet Genel Müdürü Alaattin Yüksel'in görevden alınması konusunda, gazetecilerin soruları üzerine şu açıklamayı yapıyordu:

"Emniyet Genel Müdürü görevden alınmıştır. Bu, siyasi iradenin bir tasarrufudur. Bunun olması gereken biçimi de budur. Yasalara uygundur. Böyle bir şey oldu diye, hiç kimse bunu bir kriz biçiminde yorumlamasın. Elbette siyasi irade tercihini ortaya koyacaktır. Böyle gerekmiştir, böyle yapılmıştır."

ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz, Akşener'in gece telefonla aldığı emir üzerine, emniyete baskın yapıldığını öne sürerek gazetecilere "Araştırın bakalım. Ticaret Bankası'yla mı ilgili?" diye soruyordu.

DSP Grup Başkanvekili Hüsametdin Özkan da bunun hukuk devleti ile bağdaşabilecek, hoş görülebilecek bir davranış olmadığını söyleyerek İçişleri Bakanı'nı istifaya davet ediyordu. CHP lideri Deniz Baykal ise DYPRP hükümetini istifaya çağırıyordu.

YÜKSEL GÖREVE DÖNÜYOR

Bu arada, Ankara 5'inci idare Mahkemesi'nce 8 Mayıs 1997 tarihinde Alaattin Yüksel'in göreve iadesi yönünde bir karar verildi. Bu karar, 9 Mayıs 1997 tarihinde İçişleri Bakanlığı'na tebliğ edildi.

İçişleri Bakanlığı'nın Alaattin Yüksel'in yürütmeyi durdurma kararına yaptığı karşı itiraz, Ankara Bölge idare Mahkemesi'nce oybirliğiyle reddedildi. Ankara 5'inci idare Mahkemesi'nin kararı yerinde bulunarak onandı. Kararın bakanlıkça uygulamaya konulması üzerine, 15.5.1997 tarihinde Alaattin Yüksel, tekrar Emniyet Genel Müdürü olarak göreve başladı.

Alaattin Yüksel'in göreve başlamasıyla birlikte, İçişleri Bakanı Akşener, Emniyet Genel Müdürü'nün tüm yetkilerini kısıtlayan bir genelge yayımladı. Alaattin Yüksel'in göreve başladığı tarihte İstanbul ilinde yapılmakta olan bir istihbarat çalışmasının yakından takibi maksadıyla İstanbul'da bulunuyordum. Emniyet Genel Müdürü'nün beni üç gün devamlı olarak makam telefonundan aratarak beni makamına çağırdığını sekreterlerimden daha sonra öğrendim. Cep telefonlarım devamlı olarak yanımda olduğu ve sekreterler tarafından İstanbul'da görevde bulunduğum kendisine bildirildiği halde, beni niçin cep telefonumdan aratmadığını, makamdan arattığını anlayamamıştım. Ancak Emniyet Genel Müdürü Alaattin Yüksel, Deniz K.Komutanlığı Askeri Savcılığı'na verdiği ifadede şunları söylemişti:

"Aydın 16'sında göreve başladım. Üç gün arka arkaya özel kalem müdürüm vasıtasıyla İstihbarat Daire Başkanı'nı, yokluğumda yapılan çalışmalarla ilgili bilgi almak üzere yanıma çağırdım. Önce istihbarat Daire Başkanı sekreteri geleceğini bildirmiş. Ancak birinci gün gelmedi, ertesi gün tekrar arattım yine gelmedi. Üçüncü gün sekreterine ulaşıldığında, bakanın emri gereğince İstanbul'a özel bir görevle gittiği bildirilmiş. Halbuki sonradan yaptığım incelemede, Ankara'da olduğunu, benimle görüşmemek için bu tür bahaneler bulunduğunu öğrendim. Kemal Çelik'in görevde bulunmadığı dönemde kendisine Bülent Orakoğlu tarafından İstihbarat Dairesi'ne ait araçların tahsis edildiğini, her gece Kemal Çelik ve Bülent Orakoğlu ile sayın bakanın konutunda toplantılar yapıldığını tespit ettim."

Emniyet Genel Müdürlüğü makamında bulunmuş, halen izmir gibi büyük bir ilin valisi olan Alaattin Yüksel, Deniz K.Komutanlığı Askeri Savcısı'na onu hiç ilgilendirmeyen konularda, adeta ihbarcılık yaparak kendi daire başkanını şikâyet etti. Genel Müdür'ün bu ihbar gibi asılsız şikâyetlerini ilginç bir şekilde, hukuksuzca iddianamesine taşıyan askeri savcının bu iddianamesinin, Deniz K.Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nce güvenilir bulunmadığı gerekçeli kararda da belirtilmişti.

Emniyet Genel Müdürlüğü'ne yapılan atamanın bir krize dönüşmesinin ardından, Cumhurbaşkanı Demirci, kendisine sunulan kararnameyi bir müddet bekleteceğini, bu süre zarfında Alaattin Yüksel'i tekrar Emniyet Genel Müdürlüğü makamında görmek istediğini, daha sonra Alaattin Yüksel'in Balıkesir Valiliği'ne atanması ile ilgili kararnameyi imzalayacağını hükümete bildirdi. 26.5.1997 tarihinde Alaattin Yüksel, Balıkesir Valiliği'ne, Kemal Çelik de asaleten Emniyet Genel Müdürlüğü'ne atandı.

Göreve başladığım 12 Mart 1997 günü, İstanbul'da borsa çevreleriyle yakından irtibatlı olan Adil Ongen, Çakıcı'nın adamları tarafından pusuya düşürülerek suikasta uğruyordu. Olayı araştırdığımızda, bu suikastın arkasında Türk Ticaret Bankası'nın satışı olduğuna dair bilgiler gelmeye başlıyordu. Medyada bu konu ile ilgili yer alan haberlerde Çakıcı'nın, Türk Ticaret Bankası'nın yakın arkadaşı Erol Evcil'e verilmesini istediği, Adil Ongen, Özer Çiller ve Mehmet Üstünkaya'nın yakın arkadaş oldukları, Türk Ticaret Bankası'nın Erol Evcil'e verilmesi için Adil Ongen'in Özer Çiller'e verilmek üzere milyon dolarlar istediği yer aldı. Adil Ongen, 11.10.1998 tarihli Radikal gazetesine yaptığı açıklamada, "Türkbank ile hiçbir ilgisinin olmadığını, satışı konusunda da bilgi sahibi olmadığını iddia ederek Çakıcı'yı eskiden beri tanıdığını, Türkbank Teftiş Kurulu'ndan tanıdığı yakın bir dostunun; Erol Evcil'in Türk Ticaret Bankası'ndan aldığı kredilerde usulsüzlük görerek kredilerini engellediği, bu

müfettişle yakın dostluğu nedeniyle Alaattin Çakıcı ve Erol Evcil'in Türkbank'tan aldıkları kredilerin engellenmesinin faturasını kendisine çıkararak eylemi gerçekleştirdiklerini" iddia ediyordu. Adil Ongen, yaptığı açıklamada, ayrıca kendisine karşı yapılan suikast teşebbüsünde, Alaattin Çakıcı ve adamlarının taşeron olduklarını, esas işvereni bulmak gerektiğini de söylüyordu.

Flaş Tv Olayı ve Alaattin Çakıcı

Ongen. MiT mensubu Yavuz Ataç'ın çocukluk arkadaşı olduğunu ve bu olaydan sonra kendisini arayarak yardım istediğini. Özer Çiller'i 20 yıldır tanıdığını da belirtmişti.

Adil Öngen'e yapılan suikast girişiminin ardından, Alaattin Çakıcı ile ilgili olarak yaptığımız araştırmalarda, Çakıcı'nın yurtdışında olmasına rağmen MiT, Emniyet ve siyaset üzerinde çok etkin ilişkileri bulunduğunu, İstanbul'da mutlak bir hâkimiyet sağladığını, devlet ihalelerinde yadsınamaz bir ağırlığının olduğunu gördük. Buna mukabil, bu kişinin Türkiye'de çeşitli suçlardan aranmasına rağmen, hakkında uluslararası alanda aranması için hiçbir girişimin yapılamadığı, bunun nedeninin de ilişkileri olduğu apaçık ortaya çıkmıştı.

Adil Öngen'in vurulması ile birlikte Emniyet istihbaratı olarak dikkatlerimiz Çakıcı'nın üzerine yöneldiğinde, ilginç bilgiler elde ettik. Çiller ailesi hakkında çok önemli bilgilere sahip olduğu iddia edilen Çakıcı'nın, ANAP'lı bazı eski bakan ve milletvekilleriyle de ilişki içinde olduğu, Çiller ailesi ile ilgili bazı yolsuzluk iddialarının bizzat Çakıcı tarafından bir televizyon kanalında açıklanacağı, alınan istihbaratlar arasındaydı. Nisan ayının son haftasında Alaattin Çakıcı'nın, Çiller ailesi ile ilgili olarak bomba suçlamalar yapacağı, bunun için de uygun bir televizyon kanalı arandığı fısıltıları, İstanbul'a bomba gibi düşmüştü. 1 Mayıs 1997 günü gecesi Çakıcı, Kadir Çelik'in sunduğu programda, Flash TV'de canlı yayına çıkarak kamuoyunda şok etkisi yaratan iddiaları içeren bir konuşma yaptı. Çakıcı bu iddialarında özetle: Mehmet Üstünkaya ile yaptığı telefon görüşmesinde; Kanal 6 işini bitirdiğini, Adil Öngen'in Türkbank olayı ile ilgili olarak kendilerinden Özer Çiller'e verilmek üzere 20 milyon dolar istediğini, onlarla böyle anlaşmadıklarını ifade ederek "Onlarla bir daha görüşün. Bu iş bitmezse sonu kötü olur" dediğini, Çiller'in bir yurt gezisinde herkesi atlatarak ortadan kaybolduğunu, zenci bir kişi ile hissi olarak buluşma yaptığını açıklayarak Türkiye gündemine oturuyordu. Türkiye Cumhuriyeti'nde başbakanlık yapmış, evli ve anne olan bir kadın için çirkin bir şekilde iftiralarla dedikodulara dayalı mesnetsiz, bir haber, Çakıcı'nın Flash TV'ye çıkmasını organize edenlerin telkinleriyle yayımlatılıyordu.

Çakıcı'nın Flash TV'deki bu konuşması, başta DYP çevreleri olmak üzere toplumun büyük bir kesiminden tepki aldı. 2 Mayıs 1997 tarihinde Flash TV'nin İstanbul Beyoğlu'ndaki merkezine bir grup tarafından silahlı baskın düzenlendi. Polis kayıtları ve basındaki haberlere göre saldırganların kırk kişi civarında olduğu, olayda 7.65 ve 9 mm çaplarında 5 adet silah kullanıldığı, toplam 62 el silah atıldığı, saldırganların kaçarken kullandıkları otomobillerin plakalarının da sahte olduğu tespit edildi.

Emniyet, sanıkları yakalamak için çalışmalarını sürdürürken bu olay kamuoyunda ve siyaset cephesinde geniş yankı buldu. ANAP ve DSP, saldırıya uğrayan ve kapatılan Flash TV için, TBMM Başkanlığı'na Meclis Araştırma Önergesi verdi.

ANAP Genel Sekreteri Yaşar Okuyan, Flash TV'nin 'yalı çetesi' artıklarınca basıldığını iddia ederek medyaya 'Çiller ailesi aleyhine yayın yaparsanız başınıza neler gelecek mesajı verildiğini' ifade etti. İçişleri Bakanı Meral Akşener de Flash TV'ye yapılan saldırıyı kınayarak saldırıyı yapanların yakalanarak adalete sevk edileceğini açıkladı.

Olaydan kısa bir süre sonra baskın esnasında kullanılan otonun sahibinin 'emniyet'e kendiliğinden teslim olmasıyla Mehmet Tunçdemir ve Erdal Coşkun'un da aralarında bulunduğu baskına katılan beş sanık yakalandı. Sanıkların üzerinden çıkan tabancaların, balistik muayenesinde, Flash TV baskınında kullanıldığı tespit edilerek adalete teslimi sağlandı, İstanbul Emniyet Müdürü Ramazan Er, basına yaptığı açıklamada, DYP İstanbul H Başkanı Celal Adan'a, bu şahısların kimlik bilgileri ve partiye kayıtlı olup olmadıkları hususlarının sorulduğunu, partiyle bir ilgilerinin olmadığını öğrenildiğini belirtti.

AKŞENER TOPLANTI DÜZENLİYOR

Alaattin Çakıcı'nın Flash TV'de gündeme getirdiği Çiller ailesi ile ilgili çirkin iddia ve ithamların kamuoyunda ve siyaset cephesinde yankıları sürerken İçişleri Bakanı Meral Akşener, Reşit Galip Caddesi'nde bulunan bakan konutunda, Çakıcı ile ilgili olarak bir toplantı düzenledi. Toplantıya MiT KontrTerör ve Operasyon Daire Başkanı Mehmet Eymür, Emniyet Genel Müdürü Kemal Çelik ve istihbarat Daire Başkanı olarak ben katıldım. Yapılan ilk toplantıda MiT ve Emniyet İstihbaratı'nda Alaattin Çakıcı ve ilişkileri ile ilgili dosyalar, bu kişi hakkında yapılan teknik takip ve istihbarat dosyaları masaya yatırılarak bu şahsın yurtdışında yakalanabilmesi için yurtdışındaki polis örgütleri ile temas ve iadesi için milletlerarası anlaşmalar gözden geçirildi.

Daha sonra aynı konuda bakan konutunda, bazen Eymür ile birlikte bazen de ayrı ayrı toplandık. Yapılan çalışmalarda Alaattin Çakıcı'nın Amerika, Hollanda ve Belçika'da kısa süreli ikamet ettiği ancak genelde ABD'de New York civarlarında bazı Türklere ait benzin istasyonu ve lokantalara uğradığı istihbar edildi. Globalleşen mafya bağlamında İtalya, Kolombiya, Türkiye ve Rusya gibi ülkeler, büyük mafya organizasyonları olarak dikkati çekiyordu. ABD, Hollanda, İngiltere ve Belçika gibi ülkelerdeki küçük mafya organizasyonları, büyük mafya organizasyonlarına bağlı olarak uluslararası yardım, yataklık ve yer değiştirme görevlerini yapıyorlardı. Alaattin Çakıcı'nın, Türkiye dışında ABD, Belçika, Hollanda vs. ülkelerdeki serbestçe dolaşımını, bu ufak çaptaki ülkelerdeki mafya organizasyonları sağlıyordu.

Bir başka kaçak Kürşat Yılmaz'ın 'avcı' lakaplı Başkomiser Şentürk Demiralp tarafından yakalanmasından sonra ilk hedefimiz Alaattin Çakıcı'ydı. Tansu Çiller'in İçişleri Bakanı'na yurtdışında firarda bulunan Alaattin Çakıcı'nın acilen yakalanması yönündeki direktifinden sonra yurtdışında barındığı yerlerin nokta olarak tespit edilmesine rağmen firarının Interpol'e kayıtlı ülkelerde de aranmasını sağlayacak hiçbir yasal işlemin yapılmadığını esefle gördük. Bunun üzerine, dönemin Interpol Daire Başkanı ile birlikte firari Alaattin Çakıcı'nın kırmızı bültene alınması konusunda, İçişleri Bakanı'nın makam odasında yaptığımız toplantıda, Çakıcı'nın ABD'de yakalanmasına karar verdik.

Interpol Daire Başkanı, Alaattin Çakıcı'nın ABD'de yakalanabilmesi için ABD yetkilileriyle görüşmeler yapıyordu. O zamana kadar iki ülke arasında suçluların iadeleri konusunda hukuki bir anlaşma olmamasına rağmen ABD yetkililerinden olumlu yanıt alınabileceği yönünde güçlü sinyaller almıyordu. Alaattin Çakıcı'nın MiT, emniyet ve siyaset içindeki güçlü kişilerle olan ilişkileri çalışmalarımızı ve yakalama planlarını hata götürmeyecek şekilde yapmamız gerektiğini açıkça ortaya koyuyordu. En ufak bir ihmal ya da bilgi sızıntısı, operasyonun sonu olurdu. Firarının yakalanacağı ülkedeki güvenlik görevlilerinin yakalama operasyonuna mutlaka katkısının sağlanması, operasyonun başansı için mutlak şarttı. Bu nedenle Alaattin Çakıcı'nın ABD'de yakalanması ile ilgili olarak yapılan operasyonel çalışmaları, haber alabileceği varsayılarak yalnızca bakanın ve benim bildiğim ikinci bir alternatif operasyon planlanmış, yapılan teknik takip ve istihbarat sonucu Alaattin Çakıcı'nın ABD ile ilgili yakalama operasyonunu çok zayıf bir ihtimal dahilinde öğrenmesi durumunda, gidebileceği ve barınabileceği iki ülke tespit edilmiş, ABD'ye gönderilen ekip ile birlikte bu ülkelere de gidecek görevliler belirlenmişti.

MESUT YILMAZ'DAN GÖRÜŞME İSTEDİ

Tüm bu çalışmalar devam ederken daha önce il emniyet müdürü olarak görev yaptığım bir ilin ANAP milletvekili, o dönem muhalefet partisi genel başkanı olan Mesut Yılmaz'ın benimle görüşmek istediğini iletmış, ancak bu görüşme isteğini reddetmiştim. Alaattin Çakıcı'nın yurtdışında yakalanabilmesi ile ilgili tüm çalışmaların tamamlanmasının ardından, ABD ile ilgili hukuki sorunlar çözüldü. Böylece üç ülkeye gönderilecek ekiplerin şevki için beklenirken 'köstebek' suçlaması ve Çevik Bir ekibinin baskısı ve isteği sonucu, önce Japonya'ya, daha sonra da itirazım üzerine ABD'ye, biraz da zorlama ile alelacele, geçici görevle gönderildim.

ÇAKICI ELDEN KAÇIRILIYOR

İstihbarat Daire Başkanlığı görevinden ayrıldıktan sonra yalnızca ABD'ye gidecek ekibin Alaattin Çakıcı'yı yakalamak üzere hareket ettiğini, ABD'de Çakıcı'nın daha önce tespit edilen bölgede bulunduğu tekrar teyit edildiğini, Çakıcı'nın yakalanması için ortaya çıkan hukuki sorunları çözmek için Türkiye'den giden polis ekibinin bölgede operasyon için ABD yetkililerinin iznini beklerken Çakıcı'nın aniden ABD'yi terk ederek Kanada'ya geçtiğini öğrendim.

Çakıcı'yı yakalamak için benden sonra polis ekibini ABD'ye gönderen 'Refahiyol Hükümeti'nin İçişleri Bakanı Meral Akşener, Refahiyol iktidarının demokratik olmayan bir şekilde yıkılmasıyla görevinden ayrıldı. Çakıcı'yı yakalayacak ekip ABD'deyken postmodern bir darbe sonunda Mesut Yılmaz, atanmışlığı kabul ederek yeni hükümeti kurmuş, İçişleri Bakanlığı'na da Murat Başesgioğlu'nu getirmişti.

Başbakan Mesut Yılmaz ve Devlet Bakanı Eyüp Aşık'ın da ABD'ye yakalama için giden polis ekibinden haberleri olmuştu. Hükümetin değiştiği kritik bir ortamda Çakıcı'nın, Türkiye'den kendisini yakalamak için gelen polis ekibinden her nasılsa haberi olmuş, süratle bulunduğu yerden Kanada'ya kaçmıştı. Çakıcı'ya kimin kaç dediği konusu, basında manşet haber olarak yer almış, ülke gündemini uzun süre meşgul etmişti.

İstihbarat Daire Başkanlığı görevimden alınmam ve Refahiyol Hükümeti'nin iktidardan uzaklaştırılıp 'AnasolD.Hükümeti'nin iktidara taşınmasıyla birlikte Çakıcı operasyonu yarım kalmış ve Alaattin Çakıcı, siyaset ve bürokrasi içindeki üst düzey ilişkileri nedeniyle bir kere daha yakalanmaktan kurtulmuştur.

17 Ağustos 1998 günü gecesi Alaattin Çakıcı'nın Fransa'nın Nice kentinde yakalandığı haberi Türkiye'de tabiri caizse bomba gibi patladı. Çakıcı'nın Fransa'da yakalanmasının ardından, Türkiye'de 'kaset savaşları' olarak bilinen ve kirli ilişkilerin ortaya saçıldığı bir dönem başladı. Bu kasetlerde başrollerde yer alanlar, aslında kimin Çakıcı ile yakın olduğunu tartışmasız olarak gözler önüne seriyordu. Nitekim Mesut Yılmaz'ın karışık işlerden sorumlu bakanı Eyüp Aşık, bu kasetlerin ortaya çıkmasının ardından istifa etmek zorunda kaldı. Yılmaz ise hâlâ partisinin genel başkanı.

Alaattin Çakıcı'nın yakalanmasının ardından siyaset ve bürokrasideki ilişkileri hakkında kamuoyunda pek çok yorum yapılmaya başlandı. Bu yorumlarda, devletin ciddi yara aldığı, zira Alaattin Çakıcı'yla maddi ilişkide bulunan çok sayıda parti genel başkanı, bakan, milletvekili ve bürokrat olduğu iddialarına yer veriliyordu. Hatta Alaattin Çakıcı'nın bu ilişkileri bir kasette topladığı ve bu kasetin de Fransız veya Türk devlet yetkililerinde olduğu da iddialar arasındaydı. Ülkemizde bu ilişkiler ağı isim isim ortaya çıkarılmadıkça ve bunlardan hesap sorulmadıkça, yeni Alaattin Çakıcı'ların ortaya çık(arıl)mayacağını kimse garanti edemez.

BÖLÜM 3

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BÇG BELGESİ'NİN ELDE EDİLİŞİ VE KADİR SARMUSAK OLAYI

- [Enis Berberoğlu'nun Yazısı ve Bana Yapılan ilk Andıç](#)
- [Belgesiz iftiralar](#)
- [Bir Yalan Dosyası Daha](#)
- [Orakoğlu'nu Çiller'e Kim Önerdi](#)
- [Albay Eser Şahan'ın Randevu Talebi](#)
- [Sarmusak'ın ifadeleri ve Bazı Gerçekler](#)
- [Sarmusak Askerlerin Ajanı mıydı?](#)
- [Eser Albayıma Durumu Rapor Ettim](#)

BÇG BELGESİ'NİN ELDE EDİLİŞİ VE KADİR SARMUSAK OLAYI

Kamuoyuna 'Köstebek Skandalı' olarak yansıtılan olayla ilgili olarak 1997 yılından günümüze kadar birçok kitap yazıldı. Bu olayın basma sızındığı 02.7.1997 tarihinden itibaren günümüze kadar bu olayla ilgili yüzlerce haber, yorum ve makale yayımlandı. Gerek yazılan kitaplar gerekse olayla ilgili olarak verilen haberler, ülkenin konjonktürel yapısının izin verdiği oranda kamuoyuna yansıtıldı. Haberi veren medyanın, kamuoyunu bilgilendirmek ve gerçekleri yazmak gibi amacı birçok olayda olduğu gibi, bu olayda da olmadı.

Bazı basın ve yayın organları, tiraj, reyting, güç odaklarına hizmet ve basın siyaset menfaat ilişkisinden kaynaklanan nedenlerle olayları kamuoyunu manipüle edecek biçimde verdi. Türkiye'deki yolsuzluk ekonomisinin iç ve dış mimarlarının bütün kamu kurum ve kuruluşlarını yozlaştırma çabalarının etkilerinin Türk basın kuruluşlarında da hissedilmesi kaçınılmazdı. Bu nedenle 1997 yılı içinde bir komplo olarak ortaya atılan ve uygulanan bu olayın perde arkası, hiç şüphesiz ki bu olayı bizzat yaşayan, komploya kurban edilmek istenen ve komployu hazırlayan kişiler tarafından net olarak biliniyor.

Medyanın bir bölümü, komplocuların yanında görevli olarak yer almış ama basının büyük bir bölümü ise bu olayı irdelemiş, başlangıçtan itibaren komplocuların kamuoyuna dikte ettirmek istediği haberlere ihtiyatlı olarak yaklaşmıştır. Yargılama sürecinde ve sonrasında ortaya çıkan gerçekler, komploya bilerek alet olan basında haber olarak yer almamış, yer almışsa bile üçüncü ve dördüncü sayfalarda küçük paragraflar halinde verilmişti. Siyasete bulaşmamış ve yozlaşmaya direnmiş basında da olayın arkasındaki gerçekler kamuoyuna yansıtılmış, birçok yazar gerçekleri okuyucularına köşelerinde yorumları ile birlikte sunmuşlardır. Cengiz Çandar, Gülay Göktürk, Nazlı Ilıcak, Fehmi Kuru, Ahmet Taşgetiren ve Yavuz Gökmen, bu yazarlardan sadece birkaçıydı. Kanal D'nin Genel Yayın Yönetmeni ve dönemin Radikal gazetesi yazarı Tuncay Özkan'ın yakın çalışma arkadaşlarına "Bülent Orakoğlu'na Kanal D olarak haksızlık ettik" şeklindeki açıklaması ve beni telefonla arayarak bu konudaki üzüntülerini belirtmesi de kişilikli bir davranıştı. Aynı kişilikli davranışı, ATV ve Ali Kırca'dan görmek mümkün olmadı.

Sunduğu 'Siyaset Meydanı' programlarından birinde adımın, bir ithamla geçmesi ile bu programa telefonla katılma isteğim, Ali Kırca tarafından engellendi. Ali Kırca'nın geçmişinde yargılandığı bir olay nedeniyle askeri okuldan ilişkisinin kesilmesi, bir bombalama eyleminde faal olarak yer aldığı iddiası vardı. Ali Kırca, bağımsız Türk adaletinde bu konuda yargılanmış ve beraat etmişti. Yıllar sonra bazı çevrelerce bu konunun gündeme getirilmesi üzerine ATV Ana Haber Bülteni'nde gözleri dolmuş olarak suçsuz olduğunu ve beraat ettiğini ama nedense bu konunun sürekli gündeme getirildiğini beyan etmişti.

İğne kendinize batırıldığı zaman feryat ama çuvaldızı başkasına batırırken çıt yok. Bu darbimesel, sanki Ali Kırca'yı anlatıyordu. Benim ve kamuoyunun çok merak ettiği bir konu da Kırca'nın Susurluk kazasından sonra ATV olarak bu olayda ortaya koyduğu tavırdı. Bu olayın takipçileri olarak, olayın aydınlatılması için yaptıkları çalışmalar ve Susurluk kazasının devlet içindeki uzantılarıyla ilgili verdikleri haberler..,

Ancak 2001 yılının ilk aylarında Diyarbakır Emniyet Müdürü Gaffar Okkan'ın şehit edilmesi ile ilgili olarak hazırlanan programda: a ve daha sonraki bazı programlarda, Susurluk ile özdeşleştirilen, Susurluk kazası ile ilgili olarak hakkında birkaç dava açılan eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar'ı konuk edip, aşır» ilgi gösteren Kırca'daki ani değişiklik, Sabah Grubu'nun Mehmet Ağar'la yakın ilişkileri olduğu iddia edilen Park Holding'in sahibi Turgay Ciner'e satılması iddiasıyla ilgili olabilir miydi?

Türkiye'de olayları birbirinden ayrı ve bağımsız düşünmek son derece yanıltıcı olabilir. Nesim Malki cinayetinin Aydınlatılması amacıyla yaptığımız çalışmalarla Alaattin Çakıcı'nın yakalanmasıyla ilgili yapılan çalışmaları birbirinden ayırmanın mantığı yoktur. Her iki olay birbirini» içinde ve birbiriyle ilişkilidir. Köstebek olayını da bu iki olaydan ve Susurluk'tan ayrı düşünmek yanlış olur. Sarmusak olayı; bir bütün olarak Susurluk kapsamında ele alınması gereken, Susurluk ve Susurluk'un arkasındaki güçleri ortaya çıkarmak için çalışma yapan bir ekibi» tasfiye edilmesi olarak değerlendirilebilir.

Bu satırları yazarken görevde bulunduğum süre içinde edindiğim» bazı bilgileri, 'devlet sırrı' kapsamı içinde mütalaa edilebilecek olması nedeniyle açıklamayacağım. Ancak basına yansımış olaylarla ilgili olarak bilgi sahibi olduğum konulan okuyuculara sunacağım. Görev yaptığım 30 yıllık polislik hayatımda ve yaklaşık 10 yılı bulan il emniyet müdürü ve daire başkanı olduğum sürede Türkiye Cumhuriyeti'nin kurumlarının yıpratılmaması

gerektiğini, bilhassa TSK ve 'Emniyet Teşkilatı'nın devletin en önemli iki kuruluşu olduğunu, bu kurumların yıpratılmasının T.C. Devleti'ni de yıpratacağı düşüncesinde olduğumu her platformda dile getirdim. Bu nedenle bu satırlarımı yazmamın ana nedenlerinden birinin; siyasi ve ekonomik rant uğruna Sarmusak Olayı nedeniyle bu iki güzide kurumu karşı karşıya getirme faaliyeti içinde bulunan kişileri kamuoyunda deşifre etmek olduğu düşünülebilir. Olayları anlatırken bu mantık silsilesi içinde hareket ettiğimi, devletin hiçbir kurumunu hedef almadığımı, aksi bir davranışın kişiliğim ve görev anlayışım ile bağdaşmayacağını beni yakından tanıyanlar gayet iyi bilir.

Kurumlar içinde hata yapan kişilerin şahsi ihtiraslarından kaynaklandığına inandığım bu olayı, ustaca manevralarıyla bağlı olduğu kurumlarla ilişkilendirme çabaları da kurumların gelişen olaylar karşısında aldıkları tavır ve açıklamalarla akim kalmıştır.

ENİS BERBEROĞLU'NUN YAZISI ve BANA YAPILAN İLK ANDIÇ

İstihbarat Daire Başkanlığı görevine birçok engellemeler sonucunda 12.3.1997 tarihinde başladığımı belirtmiştim. Göreve başladığım günden itibaren yoğun bir çalışma temposuna girmiştim. Yeni görevime başlamamdan dolayı tebrik ziyaretleri oluyor ve gelen tebrik telefonları da zamanımın büyük bir bölümünü alıyordu, istihbarat Dairesi'nin günlük işleri, ara sıra bakan ve Emniyet Genel Müdürü ile yapılan mutakat görüşmeler, arta kalan zamanlarda istihbarat Dairesi'ndeki birimlerden aldığım brifinglerle personel ile yaptığım toplantılar devam ederken bu yoğun tempo içinde beni bu göreve başlatmak istemeyenlerin faaliyetlerini unuttuğum bir sırada, göreve başladıktan tam 7 gün sonra Hürriyet gazetesi köşe yazarlarından Enis Berberoğlu, köşesinde TSK ve beni karşı karşıya getiren makalesini sunuyordu. 17.3.1997 tarihli yazısı aynen şöyleydi:

Askere meydan okuyan polis şefini tanıyalım.

Hiç değilse telefon dinlemede çağ atladık. Emniyetin santrallara yerleştirdiği Amerikan malı kulaklar, Türk Telekom'u bile devre dışı bıraktı. TBMM Komisyonu'na bilgi veren Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı Teknik Şube Müdürü Osman Ak, ABD'den tanesi dört milyon dolara ithal edilen özel cihazların İstanbul, Ankara ve İzmir'de kullanılmaya başlanıldığını anlattı. Zaten Türk Telekom Teknik Daire Başkanı Osman Muzaffer Ayvalı, komisyona, "Emniyet bir milyon telefonu bile bize sormadan dinleyebilir" dedi. Polisin telefon dinleme

operasyonunda kilit birim olan istihbarat Daire Başkanlığı'nda geçenlerde nöbet değişimi yaşandı, Mehmet Ağar'ın talimatıyla Susurluk kahramanı Yaşar Öz'e pasaport veren Daire Başkanı Emin Aslan görevden alındı. Yerine Niğde Emniyet Müdürü Bülent Orakoğlu atandı. Daha doğrusu bakan emriyle geçici olarak göreve başladı. Çünkü bu satırlar kaleme alınırken Orakoğlu'nun dörtlü atama kararnamesine muhalefet sürüyordu, İçişleri Müsteşarı, Orakoğlu'nun atamasına henüz imza koymuş değildi. Yarısı istihbarat eğitiminden geçmiş 4 bin personeli yöneten Bülent Orakoğlu'nu emniyette tanımayan yok. Mesela İstanbul Emniyeti'nde istihbarat Şube Başkanı'yken ziyaretine gelen işadamlarının öyküsü hâlâ unutulamadı. Anlatılana göre 10 yıl kadar önce yaşanan bu olayda ünlü bir işadamı, Orakoğlu'na tehdit aldığını aktardı. Polis şefi, işadamına birkaç gün sonrası için randevu verdi, işadamı Orakoğlu'nun makamında otururken kapı açıldı, içeri çelik yelekli bir başkomiser girdi. Nefes nefese rapor verdi Amirim görev yerine getirildi.

Şahıslar silahlarıyla birlikte elde. İşadamı bu yıldırım operasyonundan çok etkilendi. Tebrike hazırlanırken odaya giren Emniyet Müdürü Başkomisere hayret içinde sordu: Hayırdır kapalı odada bile çelik yelek mi dolaşıyorsun? Emniyet Müdürü artık olayla ilgili ne biliyorsa, Orakoğlu ile Başkomiserin kent dışına tayinini çıkardı. Başkomiser H.G.'nin adı teşkilatta 'Çelik Yelek' olarak kaldı.

Neyse bunlar mazide kaldı. Ama emniyet koridorlarında Orakoğlu ile ilgili çok daha yeni ve vahim bir iddia dolaşıyor. Kritik MGK toplantısından bir iki gün önce basına ismini saklı tutmak koşuluyla bilgi veren bir polis şefi, askerinin darbe yapacağına inanmadığını söyledi. Ardından çok ilginç bir yorum yaptı. Üstelik darbe için 167.000 kişilik polis gücü nün de desteğinin alınması gerekli, çok özel eğitim gören, gerilla taktiğiyle savaştan yedi bine yakın özel tim görevlisi var. Polisin desteği alınmazsa iç savaşa bile neden olabilirler. Ankara'da herkes bu meşgul polisin kimliğini merak ediyor. Ve bu polis şefinin Bülent Orakoğlu olduğu konuşuluyor. Ama biz ihtimal vermiyoruz. Askerle polisin savaşacağına inanan bir dangalağı 4 bin istihbaratçının başına getirirler mi hiç. O vatan haini polisin Orakoğlu olması mümkün değil Zaten Genelkurmay

bu polisin kimliğini tespit ederse savcılığa suç duyurusunda bulunacak. Refahyol'u ülkesinden çok seven o malum polisin işi çok zor, çok."

Bu yazının yayımlanmasının hemen ardından, bu yazının kimler tarafından yazdırıldığını araştırdım. Kısa sürede, yaptığım inceleme sonunda, o dönemde polis gazeteleri ile ilgili bir görevde bulunan Ünal inanç isimli şahsın Enis Berberoğlu'na 'çelik yelek' lakaplı Hüseyin Gülşen olayını anlattığı iddiası, tnaç'ın MiT, emniyet ve jandarma istihbarat birimleri arasında mekik dokuyan, eski Bursa Valisi Orhan Taşanlar ve Ağar ekibi ile iyi ilişkileri olan bir kişi olduğu ve bu ekipçe yönlendirildiği bilgi ve iddiasına ulaştım. Anlaşılan, ekip boş durmamıştı. Susurluk'u ve devlet içindeki uzantılarını araştıran, yıllardır bu konuya köşesinde yer veren Enis Berberoğlu böyle yalan bir haberle bu ekip tarafından kullanıldığını anlamamış mıydı? Hadi canım, yılların deneyimli gazetecisi, Susurluk uzmanı Enis Berberoğlu bu kadar yanılabilmeydi? Şüphesiz ki hayır...

Bu satırları yazarken kesinlikle hiçbir konuda kimseye karşı bir savunma yapıyor değilim. Ama o günün şartlarında kalemi eline alan bazı yazar ve çizer takımı, sorumlu gazetecilik anlayışının dışına çıkarak, aldıkları talimatlarla hakkımda o kadar asılsız ve çirkin ithamlarda bulundular ki bunlara cevap vermek ve bu kişilerin asılsız, yalan haberleri niçin verdikleri konusunda kamuoyunu aydınlatmanın en doğal hakkım olduğu inancındayım.

Gelelim Berberoğlu'nun 'çelik yelek' iddiasına: Bu yazılan olayın benimle hiçbir ilgisi yoktur. Böyle bir olay benim İstanbul istihbarat Şube Müdürlüğü yaptığım dönemde kesinlikle yaşanmamıştır. Bu olayın benim dönemimde yaşandığını iddia eden Berberoğlu, o dönemde İstanbul'da bulunan yetkililerden biri ile görüşseydi gerçeği öğrenebilirdi. Zira 'çelik yelek' lakaplı dönemin Başkomiseri Hüseyin Gülşen'le İstanbul istihbarat Şube Müdürü olduğum dönemde hiçbir şekilde birlikte çalışmadık. Üstelik İstanbul istihbarat Şube Müdürlüğü görevimden, iddia edildiği gibi bir olay nedeniyle sürgün edilerek değil Kandıra Alayı Baskını'nı gerçekleştiren TKPML/TİKKO örgütü ile ilgili çalışmalarımın ötürü, dönemin İçişleri Bakanlığı'nca terfi ettirilerek Giresun 11 Emniyet Müdürlüğü'ne atanmam nedeniyle ayrıldım.

Bu iddiayı ortaya atanlar ispat etmek mecburiyetindedirler. Aksi takdirde toplum önünde 'müfteri' ve 'haysiyetsiz' konumuna düşerler.

BELGESİZ İFTİRALAR

'Askere Meydan Okuyan Polis Şefi' başlıklı yazının basında yer aldığı günlerde, Berberoğlu'nu telefonla arayarak bu yazılanların tamamen asılsız ve yanlış olduğunu, köşesinde yer alan her iki konu ile de ilgimin bulunmadığını kendisine ilettim, istihbarat Daire Başkanlığı görevine yeni başladığım bugünlerde amacımın iyi niyetle hizmet etmek olduğunu, kendisine hakkımda ulaştırılan aleyhimdeki bilgilerle ilgili olarak araştırma yapması ve araştırma sonuçlarına göre makalesini yazması gerektiğini, basın ahlakının da bunu gerektirdiğini, aksi takdirde bazı güç odaklarının maşası haline gelebileceğini, TSK'nin her rütbesinde iyi ilişkide bulunduğum birçok personel olduğunu, askerpolis kökenli bir aileden geldiğimi, köşe yazısında iddia edilen bu konularla ilgili olarak telefonda yaptığım açıklamalar doğrultusunda ikinci bir yazı yazarak durumu düzeltmesini, göreve başladığım ilk günlerde medyayı karşıma almak istemediğimi, bu nedenle kendisi hakkında dava açmayacağımı belirttim.

Berberoğlu, 18.3.1997 tarihli köşe yazısının en altında, birkaç satırla kendisine yaptığım açıklamalara yer verdi: "Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı Bülent Orakoğlu çünkü yazıyla ilgili olarak aradı. Asker çocuğu olduğunu belirten Orakoğlu, 10 yıldır sürdürdüğü emniyet müdürlüğü görevlerinde üst düzey askeri komutanlarla çok yakın ilişki içinde olduğunu anlattı. Orakoğlu, Türk ordusunu hedef alan herhangi bir açıklama yapmasının mümkün olamayacağını söyledi..."

17.3.1997 tarihli köşe yazısını 'Askere Meydan Okuyan Polis Şefi' başlığı ile veren yazar, açıklamalarıma 18.3.1997 tarihli köşe yazısının en altında yalnızca birkaç satırla yer veriyordu. Üstelik köşe yazısının başlangıcında çünkü yazıya cevap verdiğimizize dair herhangi bir uyarı da yoktu. Okuyucu ancak 18 Mart tarihli

köşe yazısını sonuna kadar okuduğu takdirde, son satırlarda gizlenmeye çalışılan biriki satırlık açıklamayı görebilirdi.

Bu yazı ile göreve başlamamı engellemeye çalışan güçler büyük bir avantaj sağlamış, TSK ve 'Emniyet İstihbaratı'nın dolayısıyla benim aramızı açacak nifak tohumlarının ilki başarıyla atılmıştı. Emniyet istihbaratı ile Genelkurmay istihbaratı arasına ister istemez bir soğukluk girmişti. Bu yazı olmasaydı Genelkurmay istihbaratı ile Emniyet istihbaratı arasındaki ilişkilerin ne olacağı sorusu hep kafamı kurcalamıştır. Genel olarak vardığım netice, Genelkurmay istihbaratı ve Emniyet istihbaratı arasında, demokrasi ve hukuka bakış açısı farklılığından ileride ortaya çıkacak sorunları, Enis Berberoğlu'nun bu yazısının çok daha öne çektiğidir. Gerçekten de bu yazı; Emniyet istihbaratı ve şahsımın hareket alanını daha görevimin başındayken sınırlaması ve daraltması açısından çok önemliydi.

Ve bu olay, özellikle mafyanın ve bazı çıkar odaklarının ekmeğine yağ sürüyordu, istihbarat Daire Başkanlığı görevine devam ederken basında çıkan bu haber üzerine İstanbul Teftiş Kurulu'ndan başmüfettişler Yalçın Çizen ve Vasfi Selim Tek beni arayarak Enis Berberoğlu'nun bu yazısı üzerine ifademe başvuracaklarını bildirdiler, istihbarat Daire Başkanlığında

ifade vermemin görevim açısından sıkıntı yaratabileceğini, bu nedenle Ankara Teftiş Kurulu Başkanlığı'nda ifade vereceğimi belirtmem üzerine, adı geçen polis başmüfettişleriyle buluşarak ifademi verdim. Müfettişlere ifade verirken 'Askere Meydan Okuyan Polis Şefi' haberinin hatırlayabildiğim kadarı ile 1996 yılı sonlarına doğru bir Türk gazetesinin Almanya baskısında yer aldığını, bu nedenle polis başmüfettişlerinin görevlendirilerek konunun araştırıldığını, tam bu sırada 17.3.1997 tarihli Hürriyet gazetesinde çıkan Enis Berberoğlu'nun bu açıklamayı yapan polis şefinin Bülent Orakoğlu olduğunu iddia eden yazısı üzerine müfettişlerin ifademe başvurduklarını öğrenip, yukarıda Enis Berberoğlu'na yaptığım açıklamanın bir benzerini onlara da yaptım.

17.3.1997 tarihinde Hürriyet gazetesinde Enis Berberoğlu'nun köşesinde 'Askere Meydan Okuyan Polis Şefi' başlıklı yazı ile ilgili olarak, dönemin Genelkurmay Başkanlığı'nca Başbakanlık'a yazılan bir yazı ile konunun araştırılması istenmişti.

Başbakanlık tarafından Başbakanlık Teftiş Kurulu'na gönderilen evrak, buradan İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu'na ulaşmış, İçişleri Bakanlığı'nca aynı haberin 1996 yılı sonlarında bir Türk gazetesinin Avrupa baskısında yer alması ile ilgili 1996 yılında açılan tahkikatla birlikte araştırılması istenmişti. Tahkikat açıldığı dönemde, 1996 yılında Niğde Emniyet Müdürü olarak görevli olduğum, Emniyet istihbarat Daire Başkanlığı görevine başlama tarihimin ise 12.3.1997 olduğu düşünülürse, bana atfedilen bu haberin doğru olmadığı açıkça görülecekti. Ayrıca polis başmüfettişleri Yalçın Çizen ve Vasfi Selim Tek'in, haberi yazan Enis Berberoğlu'dan bu yazıyla ilgili bir belge veya bilgi istemelerine rağmen Berberoğlu kendilerine konuyla ilgili hiçbir delil sunamamıştı.

Enis Berberoğlu, 'Basın Meslek İlkeleri'ne göre haber kaynağını bildiremeyeceğini söylüyordu. Esasen basın tarihimizin arşivleri karıştırıldığında görülecektir ki birçok muhabir ve yazar, haber kaynaklarını açıklamamak için büyük risklere girmişlerdir. Yakın tarihimizde Enerji Operasyonu ile gündeme gelen ve üst düzey askeri bir yetkiliye atfen 'Düğmeye biz bastık' haberinde Hürriyet gazetesi, Başbakanlık ve Genelkurmay yetkililerinin ısrarlı baskılarına rağmen haber kaynağının kimliğini açıklamamıştı. Gazeteciler Cemiyeti de haber kaynaklarının kimliklerinin açıklanmamasının gazetecilik etiği gereği olduğunu birçok kereler kamuoyuna açıklamıştı. Araştırmacı gazeteciliğin duayeni rahmetli Uğur Mumcu'nun, bir makalesinde yer alan bu konuyla ilgili "iyi bir araştırmacı gazeteci^yazar, güç odaklarına karşı direnebilen ve haber kaynağını çok zor şartlar altında dahi açıklamayan kişidir" sözünü sorumlu gazetecilik anlayışındaki herkesin bildiğini tahmin ediyorum. Ancak Enis Berberoğlu, başlangıçta bu olayla ilgili olarak haber kaynağını açıklayamayacağını köşesinde ifade ederken sonradan ne olduysa, bizim demokrasi ve hukuk adına yaptığımız çalışmalar, 'casusluk' ve 'vatan hainliği' suçlamalarına dönüştürülüp, yargılandığımız dönemde, haber kaynağının kimliğini açıklamış ve bunu da bir marifetmiş gibi köşesine taşımıştı. 14.7.1997 tarihli yazısında bu cesur(!) gazetecimiz Enis Berberoğlu bakın ne diyordu:

Askere Meydan Okuyan Polis Şefi için ihbar; Genelkurmay'a köstebek yerleştirdiği iddiasıyla hakkında soruşturma açılan Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire eski Başkanvekili Bülent Orakoğlu sağ olsun adımızı anmadan gün geçirmiyor. ABD'deki gezisi sırasında görüştüğü her meslektaşına isim vererek yakınan Orakoğlu, son olarak Tempo dergisindeki açıklamasında asker polis ilişkisi için bakın ne diyor: Benden önce gayet iyi çalışıyorlardı. Benden sonra iş birden değişti. Enis Berberoğlu bir yazı yazdı Hürriyet'te. Ondan sonra askerlerin tavrı değişti. Bülent Orakoğlu'nun şikâyet ettiği bu yazı bu köşede 17.3.1997 tarihinde yayımlandı. Yani Orakoğlu'nun atanmasından bir hafta kadar sonra. 28 Şubat tarihli kritik Mitti Güvenlik Kurulu toplantısı günü gazetecilere isminin saklı kalması koşuluyla demeç veren üst düzey polis yetkilisinin yaklaşımı çok çarpıcıydı. Askeri darbe olmayacağı inancını dile getiren bu polis şefi şunları söyledi: "Üstelik darbe için 167 bin kişilik polis gücünün desteğinin de alınması gerekli. Çok özel eğitim gören, gerilla taktiğiyle savaşan 7 bine yakın özel tim görevlisi var. Polisin desteği alınmazsa iç savaşa bile neden olabilirler." 17 Mart tarihinde bu köşede çıkan yazıda bu ifadeden alıntı yapıldı ve meçhul polisin kimliği hakkında şu yoruma yer verildi. "Ankara'da herkes bu meçhul polisin kimliğini merak ediyor. Ve bu polis şefinin Bülent Orakoğlu olduğu konuşuluyor. Ama biz ihtimal vermiyoruz. Askerle polisin savaşacağına inanan bir dangalağı 4 bin istihbaratçının başına getirirler mi? O vatan haini polisin Orakoğlu olması mümkün değil Zaten Genelkurmay bu polisin kimliğini tespit ederse, savcılığa suç duyurusunda bulunacak. Refahyol'u ülkesinden çok seven o malum polisin işi çok zor, çok."

Hemen aynı gün telefonla arayan Bülent Orakoğlu'nun açıklaması da ertesi gün yine aynı köşede yayımlandı. Genelkurmay'ın ısrarı üzerine meçhul polis şefi hakkında İçişleri Bakanlığı müfettişleri soruşturma açtı. Yazımızla ilgili olarak ifademize başvurdular, haber kaynağını açıkladığımız için suç duyurusunda bulundular. Tam olay bitti diye düşünürken Bülent Orakoğlu ismi köstebek onbaşı skandali ile yeniden gündeme geldi. 11 Temmuz 1997 tarihli Hürriyet'te çıkan Hakan Akpınar'ın haberine göre polis şefi konusunda yeni bazı gelişmeler yaşandı. Hakan Akpınar'ın haberine göre dönemin İçişleri Bakanı Meral Akşener, Orakoğlu'nu makamına çağırarak askeri hedef alan sözlerin sahibi olup olmadığını sordu. Orakoğlu başka bir emniyet müdürünü suçladı. Bu durumda kafamıza takılan üç soru var.

1)Bülent Orakoğlu'nun ismini verdiği polis hakkında herhangi bir işlem yapıldı mı?

2)Eğer yapılmadıysa Meral Akşener kendi atadığı İstihbarat Dairesi Başkanı'nın verdiği bilgiye mi güvenmedi?

3)Peki Akşener Bülent Orakoğlu'na neden güvenme di. Yoksa o demecin gerçek sahibinin kimliğini biliyor mu? Bu sorulara acil yanıt lütfen...

Enis Berberoğlu ve avanesinin, bu açıklamaları benim yapmadığımı defalarca belirtmeme rağmen bu konuda ısrarcı bir şekilde yazılarına devam etmeleri ve haber kaynağını da hiçbir zorlama ve baskı görmeden açıklamaları, ister istemez "Bu haberin arkasında kimler var" sorusunu akla getiriyordu.

Aslında Enis Berberoğlu'nun haber kaynağını açıklaması, yazılarında meçhul polis şefi için 'dangalak' demesi beni hiç ilgilendirmiyor. Çünkü bu açıklamayı yapan polis şefi ben değilim. Hoş, böyle bir açıklama yapan bir polis şefi olduğunu da sanmıyorum ya... Ancak Enis Berberoğlu'nun bu yazısının kime ve nereye hizmet ettiği önemli.

Haber kaynağını Genelkurmay'a ispiyonlamanın ardından hukuki alanda ne gelişme olmuş? Doğrusu, merakla bu satırların yazıldığı güne kadar, bunun da cevabını yazar diye bekledim ama boşuna. Yazmadı. Yukarıda yer verdiğim yazısında iddia edildiği gibi ne askeri ne de sivil adli makamlarca hakkımda bu konuda hiçbir davanın açılmadığını hatta ve hatta hiç kimsenin benden bu konularda bilgi dahi istemediğini okurlarına duyurmamış. Cesur (!) yazarımız, ancak insanların kendisine cevap veremeyecekleri bir durumdayken mesela yurtdışında bulunurken ya da anayasal rejimi korumak için yapılan hukuki bir görev sonunda 'vatan hainliği' ve 'casusluk' suçlamalarıyla cezaevine kapatılıp elinin kolunun bağlı olduğu bir sırada, güç odaklarının dümen suyunda yazdığı değerli (!) yazılarıyla sizden köşelerinde cevap isterler.

Berberoğlu, Hakan Akpınar'ın 11 Temmuz 1997 tarihli yazısını köşesine taşıyarak Meral Akşener'le benim aramda geçtiğini iddia ettiği diyalog ile ilgili sorular sormuş ama acaba bu diyalog doğru mu diye araştırmamış, taraflardan birine de böyle bir diyalogla ilgili soru sormadan bu haberi köşesine taşımıştı. Bu haber, tamamen uydurmaydı. Dönemin İçişleri Bakanı ne bana böyle bir soru sordu ne de ben kendisine başka bir isim söyledim. Bu konunun bakanla aramızda hiç konuşulmadığını ÇOK İYİ BİLİYORUM.

Hakan Akpınar adlı muhabir, belli ki Enis Berberoğlu'nun güvendiği bir isim. Hakan Akpınar, DYP'li siyasiler ve bürokratlarla da yakın ilişkiler içinde bulunan bir kimse. Belli ki, bu haberleri bir yerlerden alıyordu.

Enis Berberoğlu'nun 'Askere Meydan Okuyan Polis Şefi' yazısının Hürriyet gazetesinde yayımlanmasının ardından, haberde bana atfedilen sözleri söylemediğime ilişkin açıklamanın birinde, dönemin Emniyet Genel Müdürü Kemal Çelik beni ikaz ederek Hürriyet gazetesi muhabiri Hakan Akpınar'la görüşmemi söylemişti. Kemal Çelik'in niçin bu gazeteci ile görüşmemi istediğini anlayamamıştım. Zaten yoğun gündem arasında bu isim hafızamdan silinip gitmişti. Ta ki Hakan Akpınar'm "Postmodern Darbenin Öyküsü" adlı kitabı piyasaya çıkmadan 20 gün evveline kadar...

Darbenin Öyküsü adlı kitabı piyasaya çıkınca gördüm ki kitabın Köstebek Skandalı'nın Perde Arkası başlıklı bölümünde, meçhul polis şefi olarak benim adım geçiyor. Beni telefonla aramasının nedeni, herhalde yazdığı hayal ürünü İddialarına ve kitabın satışını arttırmaya yönelik bir dayanak bulma çabasıydı. Hakan Akpınar yazdığı kitapta şu iddialara yer veriyordu:

BİR YALAN DOSYASI DAHA

Ocak ayının ortalarına doğru cep telefonum çaldı. Yanılmıyorsam, günlerden cumartesiydi. Arayan Hakan Akpınar'dı. Kendisini takdim ederek benimle görüşmek istediğini söyledi.

Hangi konuda görüşeceğimizi sordum, istihbarat Daire Başkanlığı görevimdeyken yaşananlar konusunda görüşmek istediğini söyledi. Aradığı gün müsait olmadığımı ancak bir sonraki perşembe günü görüşebileceğimizi söyledim. O gün buluşmak üzere anlaşılıp, telefonu kapatacağımız sırada Akpınar bana, 28 Şubat 1997 günü kendisi ile Ayla Özbek'in odasında İçişleri Bakanı Danışmanı Emekli Albay Ahmet Yıldırım'ı beklerken görüştüğümüzü, bu görüşmede konunun kritik 28 Şubat Kararları olduğunu, daha sonra benim kendisine askerin darbe yapmasının imkânsız olduğunu, askerin darbe yapacaksa anık polisi de yanına almak zorunda olduğunu söyleyerek "Türkiye'de 167 bin polis var. Üstelik 7 bin tane de özel tim görevlisi var" gibi meçhul polis şefine atfedilen sözlerin benim tarafından kendisine söylendiğini telefonda söyleyerek olayı kabul etmem yönünde konuşmayı yönlendirmeye çalıştı. Bunun üzerine kendisine böyle bir açıklama yapmadığımı, kendisiyle bu konuda kesinlikle bir görüşmemiz olmadığını, bu tür bir açıklamayı ne kendisine ne de başka bir gazeteciye asla yapmadığımı ifade ettim.

Telefonların karşılıklı kapanmasının ardından bu telefon görüşmesinin gazeteci tarafından banda kaydedildiği gibi bir hisse kapıldım. Hakan Akpınar, beklediğim gibi, perşembe günkü buluşmamız için beni aramadı. Hakan Akpınar, bu görüşmede bana bir kitap yazdığını da söylememiştir. Şubat ayının ilk günlerinde, 28 Şubat Postmodern

"Köstebek Skandalı'nın perde arkası"

31 Mayıs'taki MGK toplantısında, Refahyol döneminin çarpıcı olaylarından biri patlak verdi. Genelkurmay Başkanı Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı, toplantıda polisin D.K.K'lığına ajan sokarak askeri bilgileri çaldığını iddia ediyordu. Karadayı, karşısında oturan hükümet üyelerine bakarak, aynen şunları söylüyordu: "Bir süredir, Genelkurmay ve bazı askeri birliklerimizin polis tarafından gözetlendiği yolunda duyularımız var. Bu bizi fazlasıyla rahatsız etmektedir. Devletin bir kurumunun başka bir kurumunu gözetlemesi devlet açısından kabul edilebilir bir yöntem değildir."

Olay sonradan açığa çıktı. Askerliğini Deniz K.K'lığında yapan Emniyet İstihbarat Dairesi mensubu onbaşı Kadir Sarmusak, emniyete bilgi sızdırdığı iddiasıyla askerler tarafından sorguya alınmıştı.

Askerlere göre Sarmusak, Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat Daire Başkanlığı adına casusluk yapıyor ve Genelkurmay Başkanlığı ile kuvvet komutanlıklarının faaliyetleri hakkında raporlar hazırlıyordu. Sarmusak'ın sorgusunda, görevi İstihbarat Daire Başkanvekili Bülent Orakoğlu'ndan aldığını itiraf ettiği belirtiliyordu.

Kamuoyunda 'Köstebek skandali' olarak hatırlanacak olan casusluk olayı, askerlerle sivil hükümet arasındaki karşılıklı güvensizliğin su yüzüne çıkan belirgin bir göstergesiydi. Hükümetin DYP kanadı, askerlerin faaliyetlerini yakından izlemeyi ve darbe iddiaları ile ilgili ol ar ak istihbarat yapmayı planlıyordu. Orakoğlu ile ilgili olarak başımdan geçen ve bence 'Köstebek Skandalı'nın gelişiminde önemli bir rol oynayan gazetecilik anımt da bu bölüme almanın okuru doğru bilgilendirmek açısından önemli olduğunu düşünüyorum. Tarih 28.Şubat 1997. Kritik Milli Güvenlik Kurulu toplantısından birkaç saat önce. Meral Akşener'le görüşmek için İçişleri Bakanlığı'na gitmiştim. Ancak Özel Kalem Müdürlüğü'ne girdiğimde Bakan Akşener'in DYP İstanbul İl Başkanı Celal Adan ile bir görüşmesi olduğunu öğrendim. Özel kalem görevlileri, Akşener'le beni bir saat sonra görüştürebileceklerini söylediler. Ben de vakit geçirmek için Akşener'in makamı ile aynı koridorda bulunan İçişleri Bakanlığı Danışmanı Ayla Özbek'in odasına giderek orada beklemeye başladım, Özbek'le sohbet ederken içeri Akşener'in Güvenlik Danışmanı Emekli Albay Ahmet Yıldırım girdi. Yanında bir kişi daha vardı. Yıldırım, benimle ve Özbek'te selamlattıktan sonra yanındaki kişiyi tanıttı. "Bülent Orakoğlu Niğde Emniyet Müdürümüzdür." Yıldırım, kısa bir süreliğine ayrılması gerektiğini belirterek Orakoğlu'ndan, Özbek'in odasında kendisinin dönüşünü beklemesini rica etti.

Sohbete başlamıştık. Özbek'in ikram ettiği çayları yudumlarken konu 28 Şubat toplantısına geldi. Özbek bana birkaç saat sonra başlayacak toplantının Türkiye açısından son derece önemli olduğunu ve Akşener'in toplantıya titizlikle hazırlandığını söyledi. Ben Refahyol iktidarında askerlerin siyaset kurumuna müdahale etmeye başladıklarını, çünkü irticai hareketlerde gözle görülür bir artış olduğunu söylüyordum ki Emniyet Müdürü Bülent Orakoğlu sözlerimin arasına girdi: "Öyle darbe filan olmaz. Çünkü eğer asker darbe yapacaksa, artık polisi de yanına almak zorundadır. Türkiye'de 167 bin polis var. Polis Teşkilatı 12 Eylül Öncesinde olduğu gibi değil artık. Elleri ağır silahları var. Üstelik, 7 bin tane özel tim görevlisi var. Bunlar dağlarda yaşıyorlar, her şartta yaşamaya ve savaşmaya alışmışlar. Askerler, darbe yapmak için polisleri de yanlarına almak zorundalar. Orakoğlu'nun sözleri karşısında hayrete düşmüştüm. Emniyet Müdürü açıkça askere meydan okuyordu.

Bir Emniyet Müdürü'nün bu sözleri bir gazeteciye söylemesi şaşkınlığımı daha da arttırmıştı. Sohbetin en ilginç tarafı ise Orakoğlu'nun bana "Bunları yazmayın" bile dememesiydi. Yarım saat sonra Akşener'in 28 Şubat toplantısına hazırlandığı gerekçesiyle benimle görüşemeyeceği haberi ulaştırıldığında büroma dönmek için ayağa kalkmışım. Orakoğlu ve Özbek ile el sıkışıp odadan ayrıldım. Taksi ile büroya dönerken aklım hâlâ Orakoğlu'nun bir gazeteci olarak bana "Sana demeç veriyorum" dememişti ama "Bu söylediklerimi yazmayın, bunlar offthe record konuşmadır" diye ambargo da koymamıştı. Üstelik Orakoğlu'nun söyledikleri, 'yenilir yutulur' cinsten sözler değildi. Sonunda bu sözleri haber haline getirmeyi karar verdim. Orta bir yol bularak Orakoğlu'nun ismini açıklamayacaktım. Sözlerin 'Bir Emniyet Müdürüne' ait olduğunu belirterek haberimi yazıp haber merkezine geçmişim. Haber, Hürriyet gazetesinin taşra baskısında kullanılmıştı. Dolayısıyla Ankara, İstanbul, İzmir, Adana gibi büyük kentlerdeki baskılarda bu haber yoktu. Ancak taşra baskısı Almanya'da bulunan Radikal gazetesi yazar Ümit Kıvanç'ın eline ulaşmıştı. 2 Mart 1997 tarihli Radikal gazetesindeki köşesinde Kıvanç büyük bir hayretle, 'Kim bu emniyet müdürü' diye soruyordu.

Kamuoyu ve generaller, askere kafa tutan emniyet müdürünün varlığından, Kıvanç'ın Hürriyet gazetesinden alıntı yapan yazısı aracılığı ile haberdar olmuşlardı. Genelkurmay, emniyet müdürünün kimliğini öğrenmek için uzun süre araştırma yaptı. Genelkurmay daha sonra MGK aracılığı ile İçişleri Bakanı Meral Akşener'e de bu polisin kimliğim açıklaması için bir y azı göndermişti.

ORAKOĞLUNU ÇİLLERE KİM ÖNERDİ

12 Mart'ta aldığım bir haber beni daha da şaşırttı. Çünkü Bülent Orakoğlu Niğde Emniyet Müdürlüğü'nden Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanvekilliğine atanmıştı. Akşener Orakoğlu'nu Niğde'den bu atama için çağırılmıştı. Orakoğlu'nun ismi bizzat Çiller tarafından Akşener'e bildirilmişti.

İddialara göre istihbarat Dairesi Başkanlığı için Orakoğlu'nun ismini Çiller'e öneren ise Ankara'daki özel bir hastanenin sahibi ve Özer Çiller'in dostu İbrahim Özcanlı idi. Özcanlı, Çiller ailesi ile yakın ilişkileri olan önemli ve kilit bir isimdi. Orakoğlu ile Özcanlı, Diyarbakır'dan tanışıyorlardı. Özcanlı yıllar sonra yakın arkadaşı olan Orakoğlu'nu Çiller ailesine önererek İstihbarat Dairesi'nin başına getirtmişti.

Hürriyet gazetesi yazarı Enis Berberoğlu, atamanın yapılmasından sonra köşesinde 'Askere meydan okuyan polis şefini tanıyalım' başlıklı bir yazı yazmış ve bu kişinin Bülent Orakoğlu olduğunu açıklamıştı. Generaller, o tarihten sonra Orakoğlu'nu izlemeye başladılar. Askerler Orakoğlu'nun atamasının durdurulması için harekete geçtiler. Orakoğlu istihbarat Dairesi'ne başkanvekili olarak atanmıştı. Kararnamenin Cumhurbaşkanı tarafından onaylanmaması için yoğun baskı yaptılar. Deniz K.K.'daki casusluk olayının ortaya çıkmasından sonra Orakoğlu'nun İstihbarat Daire Başkanlığına atanmasının da önü kesildi. İddialara göre Genelkurmay İkinci Başkam Çevik Bir, İçişleri Bakanhğı'ntrn üst düzey bürokratları ile görüşerek Orakoğlu'nu İstihbarat Dairesi'nden aldırdı. DYP kanadı da Orakoğlu'nu iki aylığına ABD'ye geçici görevli olarak gönderdi. Casusluk olayı, Refahyol hükümetinin yıkılmasından sonra gazete sayfalarına yansıdı. Orakoğlu ve Sarmusak aylar süren yargılamadan sonra beraat ettiler.

Hakan Akpınar'ın 2001 yılı ocak ayında piyasaya sürdüğü kitabında, gazetecilik anısı olarak belirttiği 'Askere Meydan Okuyan Polis Şefi' konusuyla ilgili olarak tek yorumum; bunun kocaman bir 'yalan1 olduğudur. Hakan Akpınar, kitabını yayımlamadan 20 gün önceki tuzak telefonu ile benden istediği teyidi alamamıştı.

Hakan Akpınar'ın kitabını okuduktan sonra dönemin İçişleri Bakanı Meral Akşener'in danışmanı olan ve halen DYP'de Dış ilişkilerden Sorumlu Genel Başkan Yardımcılığı görevini üstlenen Ayla Özbek'i cep telefonundan arayarak Niğde Emniyet Müdürlüğü yaptığım dönemde,

28 Şubat 1997 günü, Milli Güvenlik Kumlu Toplantısından birkaç saat önce, kendi odasında Hakan Akpınar'la kendisinin de dahil olduğu bir görüşmemizin olup olmadığını, olduysa görüşmede neler konuşulduğunu hatırlayıp hatırlamadığını sordum. Ayla Hanım bana böyle bir görüşmeyi hatırlayamadığını, 'Askere Meydan Okuyan Polis Şefi' başlıklı köşe yazısıyla İlgili bir sohbet de duymadığını, duysaydı konunun önemine binaen olayı rahatlıkla hatırlayabileceğim söyledi.

Ayla Hanım ayrıca, yaklaşık bir ay kadar önce Hakan Akpınar'ın kendisini arayarak bu konuda bilgisine başvurduğunu, telefonda ısrarcı bir tavır takındığını ancak kendisinin bana verdiği cevaplan ona da tekrarladığını, böyle bir görüşmenin kesinlikle olmadığını ifade ettiğini söyledi. Hakan Akpınar'ın o dönemde Hürriyet gazetesinin DYP muhabiri olarak çalıştığını, çok sık bakanlığa gelip gittiğini de ekledi.

Hakan Akpınar'ın kitabında, Enis Berberoğlu'nun da köşe yazılarında yer verdiği

'Askere Meydan Okuyan Polis Şefi'nin Bülent Orakoglu olduğu iddiası ispatlanmalıdır. Aksi takdirde bu kişilerin hakaretleri ve iftiraları döner, yine kendilerini bulur. Bu kişilerin haysiyetsizce ve dangalakça bazı güç odaklarına hizmet ettikleri şüphesi ve gazetecilik anlayışları tüm kamuoyu önünde tartışılır.

İstihbarat Daire Başkanlığı görevine atanmamı engelleyemeyen bazı güç odaklan, bu sefer de TSK ile aramı açacak böyle bir oyuna başvurmuşlardı. Oyun bu kez tutmuştu. Bu haberi basından okuyan üst düzey bazı generaller, TSK'yi alenen hedef alan bu sözleri söyleyen Emniyet Müdürü'nün istihbarat Dairesi'ne başkan olarak atanmasını, çeşitli çevrelerde tenkit ederek gündeme getirmeye başlamışlardı. Atanmam nedeni ile 'hayırlı olsun' ziyareti için önceden randevu alan birçok üst düzey subay, bu yazı nedeniyle randevularını iptal ettirdiler.

ALBAY ESER ŞAHAN'IN RANDEVU TALEBİ

Göreve başladıktan sonra, yoğun ziyaretçi trafiği içinde, Niğde Emniyet Müdürlüğü yaptığım dönemde Niğde İstihbarat Şubesi'nde polis memuru olarak çalışan Kadir Sarmusak da ziyaretime gelmişti. Kadir Sarmusak'ı Niğde'den hatırlayamamıştım, Sarmusak'ın ziyaretinin Enis Berberoğlu'nun 'Askere Meydan Okuyan Polis Şefi' yazısından birkaç gün sonra gerçekleştiğini, sonradan yaptığım araştırmadan öğrendim. Kadir Sarmusak, hayırlı olsun dileklerinden sonra Deniz K. Komutanlığı istihbarat Başkanı Albay Eser Şahan'ın beni ziyaret etmek istediğini, bu nedenle randevu talep ettiğini, daha önce Niğde'de birlikte çalışmamızdan dolayı kendisinin bizzat gelerek bu randevuyu almak istediğini bana ilettiler. Özel Kalem'le görüşerek iki veya üç gün sonrası için bir randevu verdim.

Ancak daha sonra Deniz K. Komutanlığı istihbarat Başkanı Albay Eser Şahan'ın sekreteri, bu randevudan haberleri olmadığını ileri sürerek randevuyu iptal ettiklerini bildirdi. Daha sonraki günlerde Onbaşı Sarmusak,

Sahan Albay'ın randevuyu neden iptal ettiğini İzah için bir kere daha makama geldi. Bu iki görüşmede Onbaşı Kadir Sarmusak ile çok kısa olmak üzere günlük konulardan konuşuldu. Konuşulan konulardan biri de Enis Berberoğlu'nun yazısıydı.

Onbaşı Sarmusak, Emniyet istihbarat Daire Başkanlığına, atanmamdan 23 ay önce Deniz Kuvvetleri Komutanlığı istihbarat Dairesi'nce kullanılan ve arızalı olan çok eski model bir dinleme cihazının tamiri için sıkça gelip gidiyor, bu gelişlerinde de Hanefi Avcı, Mehmet Tomruk ve bazı personelle görüşmeler yapıyordu. Hanefi Avcı'nın Susurluk Meclis Araştırma Komisyonu'nda verdiği ifadelerden rahatsız olan askeri kesimler de Hanefi Avcı ve Askere Meydan Okuyan Polis Şefi başlıklı yazıdan sonra Bülent Orakoğlu hakkında daha çok bilgi edinmek istiyorlardı.

'SARMUSAK'IN İFADELERİ ve BAZI GERÇEKLER

Kadir Sarmusak'ın, Deniz K. Komutanlığı istihbarat Başkanlığı'na, Deniz K. K.'lığı Askeri Savcılığı'na, Deniz K. K.'lığı Disiplin Mahkemesi'ne, Genelkurmay istihbaratı'na ve Deniz K. K.'lığı Askeri Mahkemesi'ne verdiği çeşitli tarihlerdeki ifadelerinde telefon dinleme cihazının onarılması ve ziyaret olayı şöyle anlatılıyordu:

"235.1997 tarihli Deniz K. K.'lığı İstihbarat Dairesi'nce alınan ifadesinde; Deniz K. K.'lığında er olarak askeri görevime başlamadan önce emniyet teşkilatında sol örgütler masasında görev yaptım. Bu görev esnasında Niğde İli Emniyet Müdürlüğü kadrosunda İstihbarat Harekât personeli olarak bulunmaktaydım ve şimdiki Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu ile de tanışıklığım buradan kaynaklanmaktadır. İstihbarat konusundaki çalışmalarım ve Emniyet Teşkilatı ile olan ilişkim Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nda askerlik görevimin başlamasından sonra da devam etti. Deniz K. K.'lığı Karargâhı'nda göreve başladıktan bir süre sonra istihbarat dairede geçici olarak görevlendirildim. Bu esnada birkaç kez Emniyet Genel Müdürlüğü'ne ziyarete gittim. Bu ziyaretlerim esnasında İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu ile iki kez görüştüm. Bu görüşmelerin birinde daire başkan yardımcılarında Hanefi Avcı ve tanımadığım bir başkan yardımcısı da bulunmaktaydı. Yaptığımız konuşmalarda önce eski görevlerimden ve halen bulunduğum görev yerindeki durumumdan bahsedildi. Herhangi bir şikâyetim olup olmadığı soruldu.

Bundan sonra Deniz Kuvvetleri Karargâhı'ndaki personelin genel siyasi eğilimlerinin hangi doğrultuda olduğu soruldu. Cevaben emniyet teşkilatınca savunulan görüşlerin çoğunun savunulamadığını bildirdim. Bu esnada Hanefi Avcı başkan, amirallerin ve daire başkanlarının özellikle ülkücü ve dinci kesime bakışlarını sordu. Bir darbe olasılığında askeri personelin ve erlerin darbeye nasıl baktıklarını sordu. Cevaben subay ve astsubayların verilen emirlerden dışarı çıkmayacağını ancak erlerin böyle düşünmediklerini bildirdim. İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu, MGK kararlarının beyninin Güven Erkaya olduğu ve bu kararların hazırlanmasında Deniz K. K.'lığı İstihbarat Başkanlığı'nın büyük rol oynadığını söylediğini, bu konudaki hazırlıkların Deniz Kuvvetleri mi, yoksa Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı'nca mı yapıldığını, bu konuda ne düşündüğümü sordu. Cevaben kuvvet komutanının bu konuda daha önce üç teklif verdiğini ve bunun da basına yansıdığını belirttim. Daire Başkanı Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nda haber elemanı olarak bir subayı kullandıklarını ve ikinci bir haber elemanı kazanmak için de temaslarını sürdürdüklerini ifade etti. Bana başka bir eleman bulabilir miyiz?

Karargâhtaki birçok üst rütbeli personel İstihbarat Daire Başkanı ve diğer kuvvetlerdeki ve Genelkurmay İstihbarat başkanları hakkında biyografik bilgilere sahip olduklarını belirtti ve Deniz Kuvvetleri İstihbarat Daire Başkanı biyografisinden örnekler verdi. (Doğum yeri, görev yaptığı yerler gibi). Emniyet Genel Müdürlüğü'ne yaptığım başka bir ziyarette, Teknik Alım Satım Şube Müdürü Mehmet Tomruk ile görüştüm. Mehmet Tomruk'u emniyetteki bir görevim esnasında tanışmıştım. Yaptığımız görüşmede Mehmet Tomruk son günlerde darbe söylentilerinin olduğunu ve MGK kararları ile ilgili herhangi bir duyum alıp almadığını, bu konuda personelin tutumunun ne olduğunu bilip bilmediğini, uyanık

olmamı ve bir duyum aldığımda kendisine bildirmemi istedi. Cevaben böyle bir bilgi verme durumunda başıma bir şey geldiğinde beni kurtarıp kurtaramayacağını sordum. O da üzerime risk almamamı, sadece duyumları kendisine İletmemi bildirdi. Mehmet Tomrukla bu görüşmeden sonra periyodik olarak üç defa daha görüştüm ve aynı içerikli konuşmalar son görüşmemizde de tekrarlandı ve aynı talep tarafıma yaptı.

Kadir Sarmusak 29.5.1997 tarihinde Genelkurmay İstihbaratı'nda alınan İfadesinde şöyle diyordu:

Ben İstihbarat Başkanlığı'nda çalışırken Dz. Bnb. Mehmet Aygüner bana bir dinleme cihazı gösterdi. Bu cihazın arızalı olduğunu ve tamir edip edemeyeceğimi sordu. Ben de Enin. Gn. Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı'nın ilgili birimlerinden izin alındığı takdirde yardımcı olabileceğimi söyledim. İstihbarat Başkanı Deniz Kurmay Albay Eser Şahan'ın bilgisi dahilinde Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu ile aralarındaki görüşmeden sonra cihazın tamiri yapıldı.

Bülent Orakoğlu'nu ziyarete gittiğimde bana "Neden bu dinleme cihazını faal hale getirttin? Bunların ne maksatla kullanıldığını bilebiliyor musun? Seni istihbarat sınıfından çıkaracağım" dedi ve bana kızdı. Ben de "Müdürüm orası devletin bir kuruluşu, bildiğiniz gibi ben de elektronikçiyim, böyle bir malzemenin atıl kalmasına gönlüm razı olmadı. Devletin işi yürüsün düşüncesiyle bu işe giriştim" dedim. Bu görüşmede Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı da vardı. Kendisinden özür dileyerek affımı istedim. O da "Bazı şartlarla affederim" dedi ve şartlarını şöyle sıraladı.

"1. Son zamanlarda TSK'nin ihtilal yapacağı şeklinde yazılar var. Bu konuda herhangi bir bilgi elde ettiğinde haberim olsun.

2. Bulunduğun kuvvette iç güvenlikle ilgili hangi konular üzerinde çalışıldığı konusunda bilgi ve belge dönmeme öğütlediler. Bu konuşmalardan sonra izin isteyerek odadan çıktım.

Kadir Sarmusak 02.6.1997 tarihinde Deniz K. Komutanlığı istihbarat Daire Başkanlığı'nda atman aynı tarihli ikinci ifadesindeyse şunları söylemişti:

İlk olarak alman 02.6.1997 tarihli ifadesindeki hususlara ilaveten; Bu olaydan sonra 1819 Nisan 1997 tarihine kadar Em.GnL Md, İstihbarat Dairesi'nden kimseyle görüşmedim. Ancak bu tarihlerde izine çıktığımda buluşmak üzere sözleşmiş olduğum polis memuru Uğur Kocatepe ve polis memuru Erkan'a (soyadını hatırlamıyor) telefon ederek buluşmaya gidemeyeceğimi, kendi arkadaşlarımla beraber olacağımızı söyledim. Bunun üzerine polis memuru Uğur bana İsth. D. Bşk. Bülent Orakoğlu'nun benimle görüşmek istediğini söyledi Ben de bunun üzerine bahse konu tarihlerde İstihbarat Daire Başkanlığı'na gittim. Takriben 11.00 civarında başkanlığa gelen Bülent Orakoğlu beni makamına çağırdı. Bana hal hatır sorduktan sonra Emniyet Genel Müdürlüğü Güvenlik Daire Başkanlığı tarafından bir kısım kamu görevlileri hakkında görüşleri ile ilgili bir araştırmanın yaptırıldığı, bu araştırmanın K.K.Komutanlığı'na sızdırıldığı iddialarının olduğunu belirterek bu konuda bilgim olup olmadığını sordu. Ben de böyle bir konudan malumatım olmadığı söyledim. Bu arada kendisini İçişleri Bakam aradığından iç tarafta bulunan odaya geçti. Bu arada da makam odasına D. Bşk. Yrd. Hanefi Avcı girdi. Hanefi Avcı bana askerliğimin nasıl gittiğini sorarak daha önce ifade ettiğim durumların devam edip etmediğini ve darbe söylentilerinin olup olmadığını sordu. Ben de kendisine suların durulduğunu belirttim, "Halen üzerinizdeki baskı devam ediyor mu" diye sorduğunda da Ramazan bittiği için oruç meselesinin kapandığını ve havaların ısınmaya başlaması nedeniyle de arkadaşların rahat nöbet tuttuğunu belirttim. Bu sırada daha önce söz konusu ettiğim ve tanımadığım D. Bşk. Yardımcısı da acele içeriye girerek İsth. D. Başkan'ını sordu, iç odada olduğunu söylemem üzerine kapıyı çalarak "Bakan bekliyor" dedi. Başkan da "Şu anda kendisiyle görüşüyorum" dedi. Telefonun bitmesini müteakip iç odadan çıkarak bana İçişleri Bakanı'nın kendisini beklediğini, bu nedenle hemen çıkmaları gerektiğini belirtti. Ayrıca, Güvenlik Daire Başkanlığından sızdığı ifade edilen bilgileri kastederek gözümün açık olmasını istedi.

Kadir Sarmusak 04.6.1997 tarihinde Deniz K.K.'lığı Disiplin Mahkemesi'ne verdiği ifadede bakınız neler söylüyordu:

İstihbarat Daire Başkanlığı'nda bazı görevler sebebiyle Emniyet Genel Müdürlüğüne gönderildiğim doğrudur. Hatırladığım kadarı ile 21.01.1997 tarihinde ve son zamanlarda birkaç defa bu görevlere gittim. Özellikle buraya basılı yayın, evrak götürdüm. Oradan da elektronik parça temini için gittim. O tarihlerde hatırladığım kadarıyla Em. Gen, Md. İsth.D. Bşk, yeni görevine atanmıştı. Daha önce benim de istihbarat polisi olarak çalışmam nedeniyle tanıdığım daire başkanını ziyaret etme hususunu İsth. Daire Başkanı albayımız söyledi ben de kabul ettim. Hatta bana basında yer alan bazı hususları da İsth. Başkanı'ndan sormamı istemişti. O gün sohbet sırasında genel olarak konuştuk.

Bu ifadeler Kadir Sarmusak'ın aslında Deniz Kuvvetleri istihbaratı tarafından "Emniyet'ten istihbarat almak" maksadıyla bize gönderildiğini gösteriyor.

SARMUSAK ASKERLERİN AJANI MIYDI?

.Kadir Sarmusak. 07.7.1997 tarihinde Deniz K.K.'lıgı Askeri Savcılıgı'na verdiği ifadede şunları söylemişti:

Ben karargâhta Güvenlik Ks. Amirliği'nde Müh. Onb. olarak görevli idim. Kasım veya Aralık 96 aylarında olabilir, B kapı nöbeti tutuyordum. Hakan Pelit Yzb. beni binadan içeri girerken gördü, "Sen istihbaratçı mısın" diye sordu Bilahara da sorusunu düzelitti, "Sizde bir istihbaratçı varmış" diye söyledi, cevaben o istihbaratçının ben olduğumu bildirdim. "Müsait olduğu zaman odama gel" dedi ve gitti. Nöbetimi bırakır bırakmaz İKK'ye çıktım. Burada Hakan Pelit yüzbaşıyı gördüm. Burada Mehmet Aygüner binbaşı da vardı. Bana hitaben "Sana çok gizli bir şey göstereceğiz, bize yardımcı olur musun" dediler. Mehmet Aygüner yanlış oldu. Hakan Pelit Yzb. bana "İstihbarat okulundayken em. müdürlerinizin göstermiş olduğu dinleme cihazlarını gördüm. Bizde de ona benzer bir cihaz var ancak çalıştıramıyoruz, bu cihazdan anlar mısın" diye sordu. Bana cihazı gösterdiler. Cihazı inceledim, devrelerinin hasar gördüğünü tespit ettim. İmkân verilirse yapabileceğimi bildirdim. Mehmet Binbaşı elektronik atölyesine telefon etti, benim adını verdiğim malzemeleri sordu, karşıdan olmadığını bildirdiler. Bunun üzerine bana bunun tamirini yapıp yapamayacağımı sordu. Ben de İstih D. Başkanımızla görüşüldüğünde bunun mümkün olabileceğini söyledim. Bu sırada İstihbarat Daire Başkanımız Emin Aslan'dı. Bana, "Biz biraz düşünelim" diyerek beni gönderdiler. Bir hafta sonra Mehmet Binbaşı beni tekrar çağırıldı. Mustafa Aydın Daire Başkan Yardımcısı'ndan randevu aldığını söyleyerek beni araç komutanı olarak çağırıldı, araba ile birlikte İstihbarat Daire Başkanlığı'na gittik. Ben arabanın yanında kaldım, kendisi içeriye girdi, bir saat sonra dışarı çıktı. Bana önce Mustafa Aydın ile görüştüğünü, onun çok yardımcı olduğunu, araç tamiri işi ile görevli olan Hanefi Avcı'ya gönderdiğini, Hanefi Avcı'nın da arkadaşların bir kontrol etmesi ve aracın teknik şubeye götürülmesi gerektiğini söyledi. Araç 200 kiloya yakın ağırlıkta idi. 6 kişi birlikte cihazı araca yükleyerek götürdük. Ağır olduğu için indirip bindirme sırasında ufak tefek hasarlar gördü. Orada yapılan kontrollerde cihazın taşıma esnasında hasar görmemesi için bulunduğu yerde onarılmasının uygun olacağına karar verildi. Bunun üzerine cihaz tekrar İKK şubeye getirildi. Emniyet'ten gelen iki teknik elemanla birlikte ben de 21 gün süre ile birlikte şubede çalıştık. Araç onarıldı. İki parçaya ayrılarak test edildi, daha doğrusu iki parçaya ayrılması mümkün olduğu için ayrıldı. Parçalardan birinin faal olduğu tespit edildi. Ancak diğlerinin kartlarının yandığı anlaşıldı. Bu parçası tamir edilmek üzere emniyete götürüldü. Benimle şubede kalan cihazın kullanımı sırasında çıkabilecek aksaklıklara müdahale edebilmek için bir süre daha şubede kalmam istendi. Bu sırada sanıyorum henüz yılbaşı olmamıştı, çünkü tamiri yapan arkadaşların yılbaşı izninde memleketlerine gideceklerini hatırlıyorum.

Bu şekilde 15 gün 1 ay kadar istihbarat şubede çay götürgetir işlerinde çalıştım. Mesai saatlerinde şubede kalıyordum. Daha sonra Mehmet Binbaşı beni çağırarak "Senin bölüğünü değiştireceğim, bundan sonra benim postam olarak çalışacaksın, artık istihbarat dairesinin elemanıydın, yaptığın iş çok gizli. Buna göre hareket et" dedi. Ben de kendisine er statüsünde olduğumu, güvenlik kadrosunda kalarak lüzum gördüklerinde gelip çalışabileceğimi, ileride başıma bir iş gelmemesini söyledim. Mehmet Binbaşı bana "Biz sana güveniyoruz, gerisini merak etme" dedi. Bu tarihten sonra yani ocak ayı içinde artık istihbarat şubede çalışmaya başladım. Evrak kaydı, gizli evrak senedinin hazırlanması, zarfların hazırlanması gibi işleri yapmaya başladım. Daha sonra Mehmet Binbaşı emniyette bulunduğum sırada üzerinde çalıştığım sol örgütlerle ilgili bir çalışmaya başladım. Daha sonra Hürriyet gazetesinde çıkan bir haber nedeniyle Daire Başkanı Eser Sahan albay bana bir görev verdi. Eser albayım Hürriyet gazetesindeki bir yazıda kendi İstihbarat Daire Başkanı'nın Türkiye'de artık kolay kolay ihtilal yapılamayacağını, 160.000 polis bulunduğunun belirtildiğini, bu mahiyetteki sözlerin doğru olup olmadığını kimseye fark ettirmeden tanıdıklarımın ağzını yoklayarak tespit etmem için emniyete gitmemi istedi. Ben de görevine yeni başlayan Bülent Orakoğlu'nu hem tebrik etmek hem de bu konuyu araştırmak için emniyete gittim. İstihbarat Daire Başkan'ının odasında misafirleri vardı. Onların çıkmasını bekledikten sonra içeri girdim. Kendisini Niğde Emniyet Müdürlüğü'nden tanıyordum. Ben onu tanımakla birlikte o beni tanıımıyordu. Kendimi tanıyan, askeri kıyafette gittim. Gazetede çıkan haberin doğru olup olmadığını sordum, o da bana bu haberi yazan gazeteci ile Hatay'da bir kez görüştüğünü, bir daha görüşmediğini, yıpratılmaya çalışıldığını söyledi. Aramızda geçen kısa bir konuşmadan sonra ayrıldım.

ESER ALBAYIMA DURUMU RAPOR ETTİM

Karargâha döndüm, durumu Eser albayıma rapor ettim, ayrıca Bülent Orakoğlu'nun samimi olduğu subayların İsmi Niğde'deki özel kalemde olan Sevgi Hanım'dan İstedim. 9 kişilik isim Üstesini Eser albayıma verdim. Bana teşekkür etti. Soruldu: Biraz önce Orakoğlu ile İlk görüşmemden bahsetmişim. İkinci görüşmemde bana Emniyet Genel Müdürlüğü Güvenlik D. Başkanlığı'nca polis müdürleri ve valiler hakkında görüşlerinin araştırılmasına dönük olarak yapılan bir araştırmanın Kara Kuvvetleri'ne sızdırıldığını ve Genelkurmay bünyesinde konuşulduğunu öğrendiğini, bu konuyu araştırmam ve eğer bir haber alırsam kendisine bildirmemi istedi ve biraz sonra bir telefon geldi ve odadan ayrılmak zorunda kaldı. Ben de kendisi ile birlikte çıktım. Merdivenlerden inerken konuşmaya devam ediyorduk, ben tam olarak istediği şeyin ne olduğunu sordum, bana aynı şeyi tekrar etti, bir duyum aldığımda ona bildirmemi istedi dedi.

Kadir Sarmusak Deniz K.K.'lîği Askeri Savcılığı'nca alınan ve imzadan imtina ettiği 097.1997 tarihli ifadesinde şunları söylemişti:

29.5.1997 tarihli Genkur 1, Genkur 2 imzalı ifadesi okundu soruldu: Bu ifadede yer alan cihaz tamirine ilişkin bilgiler doğru değildir. Yine Bülent Orakoğlu'nun beni istihbarat sınıfından çıkaracağını söyleyerek tehdit etmesi söz konusu olmadı. Ben Bülent Orakoğlu İle görüşmüştüm ancak birinci defada Eser Sahan albayım Hürriyette çıkan haber için göndermişti. İkinci seferde kitap almaya gittiğimde kendisine uğramıştım, her İki sefer uğradığımda yaptığımız konuşmaları daha önceki İfademde açıklamıştım. Bülent Orakoğlu ile ilk yaptığım görüşmede yanında Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı vardı. Bu sırada geçen konuşmalara ilişkin olarak 23.5.1997 tarihli ifademdeki açıklamalar doğrudur, daha doğrusu kısmen doğrudur. Deniz Kuvvetleri'nde haber kaynağı elemanı olarak bîr subayın bulunduğu, başka bir eleman kazanmak istedikleri yolundaki ifadeler doğru değildir.

07.7.1997 tarihinde Show TV'de yayımlanan 32. Gün programında Hanefi Avcı'nın konu İle İlgili açıklamalarında; 1996 yılının yaz ayıydı. Denizci binbaşı bir arkadaş cihaz tamiri için gelmişti. Ben "Elimizden gelecek bir şeyse yaparız" dedim. Birkaç gün sonra askeri kamyonla cihazın getirildiği bana bildirildi. Teknik kısma talimat verdim. "Gereğini yapın" dedim. Teknik kısım amiri bana "Bu araç, iki ton ağırlığında eski bir cihaz. Burada tamir edersek tekrar bozulur. Yerinde tamir etmemiz gerekir" dedi. "Yanlış anlaşılma olmasın diye koordine edelim" dedim. Aradan zaman geçti, ben bu olayı unutmuştum. Deniz piyade eri bir evrak getirdi, sizinle görüşmek İstiyor diye özel kalem müdürü bana haber verdi.

Er iki zarfla geldi. Bir tanesi benim adıma yazılmış bir takdirname Dz,K.K.'lîği istihbarat Daire Başkanlığının bana yazmış olduğu bir takdirnameydi. Bana ve memurlara cihazın tamir edilmesi nedeniyle yazılmıştı. Bunun tarihine bakarsanız Ocak 1997'yi Orakoğlu'nun bu tarihte adı bile söz konusu değildi. Takdirnameyi getiren asker bana "Ben de polisini, Niğde'de görev yapıyorum hem de İstihbaratta çalışıyorum" dedi. Polis olması dolayısıyla kendisine sempati ile baktım, oturttum. Bana "Dz.K.Komutanlığı'nın birtakım teknik cihazlara ihtiyacı var, yardımcı olabilir misiniz" dedi. "Tamiri yapan arkadaşlar komutanlığımızdayken daha küçük cihazlar olduğunu söylemişler, bizim komutanlarımız da varsa al diye bana söylediler. Ben bu cihazları alıp götürürsem askerlikte bana biraz güler yüzle bakılır" dedi. Ben de bu cihazın o anda elimizde olmadığını, söyleyerek ileride temin edebileceğimi, bana ileride uğramasını söyledim. Çocuk birkaç kez daha uğradı. Cihaz tamiri ve onun istenmesiyle İlgili olarak daha sonra Orakoğlu başkan olunca onbaşının zannediyorum Niğde'de görev yaptığı için başkana uğradığını ve hayırlı olsun dediğini duydum. Olay ortaya çıkınca ben bir soruşturma yaptım. "Bu çocuk geldi mi gitti mi" diye sordum. Dediler ki bu çocuk Deniz K.K.'lîği İle ilgili birtakım evrakların getirilip götürülmesinde 56 defa, belki 10 defa gelip gitmiş olduğunu söylediler. Bizim tarafımızdan Dz.K.Komutanlığı'na gönderilme ve yönlendirme yok. Deniz K.K.'lîği tarafından bize gönderilme söz konusudur.

Kadir Sarmusak'ın 11.9.1997 tarihinde Deniz K.K.'lîği Askeri Mahkemesi'nde yapılan ilk duruşmada konu ile ilgili ifadesi konuyu bütün çıplaklığıyla ortaya koyuyordu:

"Suçlamaları kabul etmiyorum. Bu zamana kadar hiçbir surette tarafsız bir ortamda ifade vermedim. İlk defa mahkemenizin huzurunda tarafsız bir ortamda bütün gerçekleri açıklayacağım. Dava konusu suç hazırlık soruşturmasında zorla bana kabul ettirilmiştir.

Ben böyle bir suç işlemedim. Kabul ettirilmesinin sebebi de basında çıktığı gibi Dz. Kuvvetleri İstihbarat Dairesi'nde bulunan ve onarımı yapılan dinleme cihazıdır. Dinleme cihazıyla neler yapıldığı, soruşturma sırasında araştırılmadı. Oysa dinleme cihazıyla neler yapıldığı konusunda ben çok fazla bilgi sahibiydim. Ayrıca

İstihbarat Dairesi'nde (Deniz K.K.İstihbarat Dairesi) başka birçok konuda bilgi sahibi oldum. Gerek dinleme cihazının kullanılması ve gerekse diğer konularda bildiklerimden dolayı yetkili kişiler sorumluluk altına girebileceklerini düşünerek kendilerini kurtarabilmek için hiç İşlemediğim halde, dava konusu suçu bana zorla kabul ettirdiler. Genelkurmay'da ifadem alınırken polis teşkilatında görmediğim işkencelere maruz kaldım.

Olay sebebiyle Genelkurmay'da olsun Dz.K.K.'lığı İstihbarat Dairesi'nde olsun toplam 70 sayfaya varan ifadelerim alınmıştır. Ancak bu ifadeler dosyaya konulmamıştır. Kısa birkaç tane ifadem dosyaya konmuştur. Genelkurmay'da 25 sayfadan fazla ifadem alınmıştı, bana okunan 25 sayfa idi. Deniz Kuvvetleri'nde de 30 sayfadan fazla ifadem alınmıştı. Suçun planlı İşlendiği iddiası gerçek dışıdır. 27.11.1996 tarihinde ailemin baskısıyla denizci olduğum İçin bir an önce askere gitmemin iyi olacağı tavsiyesi üzerine askere geldim. Aslında askere gelme niyetim yoktu. Askerliğimin üç yıl tecil edilmesi için polis okulundayken dilekçe vermiştim. Her nedense bu dilekçe işleme konulmamış. Böylece denizci olarak askerlik hizmetine başladım. İskenderun'daki acemi eğitiminden sonra Deniz Kuvvetleri Destek Kıta Komutanlığı emrine tertip edildim. Burada göreve başladıktan yaklaşık iki ay sonraydı, Hakan Pelit Yüzbaşı arkadaşlara "Aranızda istihbaratta çalışan biri var mı" diye sormuş. Onlarda beni söylemişler. Bir gün nöbette denk geldiğinde Hakan Yüzbaşı, 451 no'lu odaya yani kendi çalışma odasına gelmemi söyledi. Yanına gittiğimde istihbarat kursuna gittiğini, orada emniyetten kendilerine istihbarat dersi verildiğini söyledi. Dinleme cihazları ve kulak tabir edilen cihazlar hakkında bilgim olup olmadığını sordu. Konunun gidi olduğunu, ancak bilgi sahibi olduğumu söyledim. Daha sonra Mehmet Binbaşı beni kendi odasına aldı. İstihbaratç ılıkla ilgili çeşitli sorular sordu. Beni sınavdan geçirdi. "Biraz daha pişmen lazım, bunu da bizim yanımızda yapabilirsin" dedi. "Biz bir görüşelim, ben seni çağıracağım" dedi. Aradan bir haftadan fazla bir süre geçti. Mehmet Binbaşı, bana Serpil Suda Hanımefendi'den Mustafa Aydın'ın telefon numarasını aldığını söyledi. Randevu aldığını, araç komutanı olarak kendisiyle gitmemi söyledi. Bunun sebebi de Mustafa Aydın müdürümün nerede olduğunu bilmemesiydi. Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığına beraber gittik.

Ben dışarıda bekledim. Kendisi içeriye girdi. Mustafa Aydın'la görüştü. Ayrıca Hanefi Avcı ile de görüştüğünü söyledi. Beraber kuvvete döndük. Bundan İki üç gün sonra "Kadir yanına altı kişi al, cihazı taşıyalım, fazla soru sormasınlar, soranlara da havalandırma cihazı olduğunu söylersin" dedi. Cihazı emniyete götürdük. Cihazın özellikleri hakkında teknik bilgim yok, sadece kullanımı ve çok basit teknik arızaların giderilmesi konusunda bilgim vardı. Bu nedenle cihazın onarımı ile ben ilgilenmedim. Emniyette arkadaşlar kontrol ettiler. Taşınırken cihazın camı kırılmıştı. Taşımadan dolayı elektronik devrelerin hasara uğrayabileceği düşünülerek cihazın yerinde onarımı uygun görüldü. Cihazı tekrar Deniz Kuvvetleri'ne geri getirdik. Aradan beş on gün geçtikten sonra emniyetten Uğur ve Erkan isimli iki arkadaş geldi. Kendilerini daha önce tanıımıyordum. Mehmet Aygüner Binbaşı sayesinde tanıştık. Bu arkadaşlar cihazı yavaş yavaş tamir etmeye başladılar. Takriben Aralık 1996 yılı sonlarına doğru cihazın onarımı devam ediyordu. Yılbaşından sonra da onarım tamamlandı. Yaklaşık yirmi gün cihazın onarımı devam etmişti. Bu esnada onarımı yapan polis arkadaşlara karargâha giriş İçin geçici kimlik kartı çıkarılmıştı. Bu arkadaşlar Mehmet Aygüner Binbaşı'dan başkasiyla da kolay kolay konuşmuyorlardı. Cihazın onarımı bittikten sonra cihaz iki parçaya ayrıldı. Bir parçası faal hale getirildi. Diğer parçası parça yetersizliğinden dolayı onarımın tamamlanması için Emniyet İstihbarat Dairesi'ne götürüldü. Cihazın onarımının tamamlanmasından sonra Hakan Yüzbaşı ile aramızda bir konuşma geçti. Bunun özellikle dikkate alınmasını talep ediyorum. Hakan Yüzbaşı, "Bu cihaz çok ağır. Ben bunu istediğim yere götürmek istiyorum, icap ederse gemilerde de kullanmak istiyorum. Sizin kullandığınız gibi cihazları temin etme imkânımız var mı. Sizde döner sermaye işliyor mu" diye sordu. Bu sırada 'Susurluk Komisyonu'nda Hanefi Avcı'nın verdiği ifadeler gündemi çok rahatsız etmişti. Özellikle Deniz Kuvvetleri İstihbarat Daire Başkanlığı'nda pek olumlu karşılanmadı. Mehmet Ağara'a haksız suçlamalar yapıldığı dile getirildi. Mehmet Aygüner Binbaşı'nın daha önce Mehmet Ağar'la çalıştığı. Mehmet Ağar'ın Öyle bir kişilik olmadığı dile getirildi.

Cihazı onaran polis memuru arkadaşlara Deniz Kuvvetleri İstihbarat Dairesi'nden verilen takdirnameyi emniyete götürmekle görevlendirildiğimde, Mehmet Aygüner Binbaşı, Hanefi Avcı hakkında edinebildiğim kadar bilgiyi edinip kendisine İletmemi istedi. Hanefi Avcı'nın makamına gitmek istediğimde önce kabul etmedi. Deniz Kuvvetleri'nden getirdiğim evrakı sadece kendisine verebileceğimi söyleyince özel kalem vasıtasıyla beni içeri aldılar. Evrakı takdim ettikten sonra "Askerlik nasıl gidiyor" diye sordu. Polis kökenli olduğumu, polisler nasıl davranıldığını herkesin bildiğini, polisler asker arasında gerek siyasi yönden gerek işleyiş yönünden fark olduğunu dile getirdim. Polis kökenli askerlerin nasıl bir muameleye maruz kaldıklarını anlattım. Kendisi de

bana "Bir an önce askerliğini bitir gel, işine dört elle sarılırsın" dedi. Emniyet istihbarat teşkilatı hakkında bilgi toplamam benden sürekli istenmişti. Mehmet Binbaşı ve Hakan Pelit Yüzbaşı, bu bilgileri toplamamı istiyorlardı. Ben de kendilerine Emniyet İstihbarat Daİresi'nin elemanı olduğumu, geçici olarak askerde bulunduğumu dile getirdiğimde bana "Sen askersin" dediler. Ayrıca "İstersen seni uzman çavuş bile yapabiliriz" diye söylediler. Mehmet Binbaşı ve Hakan Pelit Yüzbaşı'nın Emniyet İstihbarat Teşkilatı hakkında İstedikleri bilgileri edinip kendilerine ilettim. Bu bilgileri edinmek için yaptığım telefon görüşmelerinin kayıtları mevcuttur. Niğde İstihbarat Dairesi'ndeki tanıdığım arkadaşları kullanarak onların baskısıyla gerekli bilgileri temin ettim. Emniyet İstihbarat Daire Başkanı'nın değiştiği gün ki değiştiğinden haberim yoktu, sabah saat 07.00'de Eser Sahan Albay benî odasına çağırdı. "Hürriyet gazetesinde bir yazı var, okudun mu" diye sordu. Okumadığımı belirterek yazının ne olduğunu sordum. "Niğde Emniyet Müdürü'nün İsmi neydi" diye sordu. Bülent Orakoğlu diye cevap verdim. "İstihbarat Daire Başkanı olmuş" dedi. Ben de kendisine Refah Partisi iktidardayken bunun gerçekleşmeyeceğini, çünkü Niğde'de Refah Partisi teşkilatının çok tepkisini aldığını ve çok sıkı bir şekilde kendilerini denetlediğini, bu nedenle Erbakan'ın buna razı olmayacağını dile getirdim. Kendisi bana "Gazeteyi bir oku, sonra yanıma gel" dedi. Dışarı çıkarak postasından gazetesini istedim, sekreterin masasında gazetenin ilgili sayfasını açıp haberi okudum. Hürriyet gazetesinin haberinde Bülent Orakoğlu'nun bu ülkede 167 bin polis varken İhtilal olamayacağını söylediği yazılıydı. Yazıyı iki kere okuduktan sonra İçeri girdim. Eser Sahan Albay, Bülent Orakoğlu'nun nasıl birisi olduğunu, askeriye ile arasının nasıl olduğunu sordu. Ben de Bülent Orakoğlu'nun Niğde'de Jandarma Alay Komutanı'yla arasının çok iyi olduğunu, askeriye ile herhangi bir sorunu olmadığını, hatta Niğde Jandarma ile Emniyet'in istihbarat faaliyetlerini beraber yürüttüğümüzü söyledim. Bunun üzerine, "Ziyaret etmek İster misin" diye sordu. "Kabul eder mi" diye sordum. "Sen emrindeki polis değil misin, Deniz Kuvvetleri'nde asker olduğunu söylersin, bir de çiçek yaptırırsın olur" dedi. "Ziyarete gittiğinde istihbaratta çalıştığını da söyleme" dedi. Ben de bu nedenle 'emniyet'e gittiğimde hiçbir surette istihbaratta çalıştığımı söylememiştim. Güvenlik kısım amirliğinde çalışıyorum diye yalan söylemiştim. Eser Sahan Albay'ın bu talimatı üzerine Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi'ne gittim. Niğde'de emrinde polis memuru olduğumu belirttim. Ziyaretçileri varda. Deniz Kuvvetleri'nden geldiğimi, cihazın onarımı İçin teşekkür ettiklerini söyledim. Özel kaleminden bu şekilde iletiler. "Beklesin, kabul edeceğim" diye cevap vermiş. Bir buçuk iki saat sonra Bülent Orakoğlu beni yanına kabul etti. Kendisine atamasının hayırlı olmasını söyledim. Tebrik ettim ve "Hemen gelir gelmez hakkınızda spekülasyonlar yapılmaya başlandı, sizi pek rahat bırakacaklarını sanmıyorum" diye görüş bildirdim. Bülent Orakoğlu, "Hayırdır" diye sordu. Ben de Hürriyet gazetesindeki haberden bahsettim. Kendisi bana böyle bir demecinin olamayacağını bildiğimi ve askerlerin içinde büyüdüğünü, şu anda kopmuş olan bazı diyalogların kendisinin zamanında askeriye ile çok daha iyi olacağım dile getirdi. Bundan sonra Niğde'den ve diğer olaylardan söz ettik. Yine askerde polis kökenli erlere yapılan haksızlıkları dile getirdim. Bu konuda şikâyetlerimi söyledim. Ben çıkarken içeriye bir müdür girdi. Kim olduğunu bilmiyorum. Özel kalem ayağa kalkıp müdürüm diye hitap etmişti. Onun için müdür olduğunu anlamıştım. Daha önceki ifadelerimde de belirttiğim gibi şişman, beyaz yüzlü bir kişiydi. Ben ayrıldım, birliğime geldim çünkü vakit geçmişti. Bülent Orakoğlu'nun yanına öğleden sonra ziyarete gitmiştim. Bundan sonraki tarihlerde birçok defa kitap almaya veya kapalı zarf içinde verilen evrakları teslim etmeye emniyete gittim. Birçok dokümanlar alıp geliyordum. Bu arada bir gün Hakan Pelit Yüzbaşı, her gemiye bir küçük dinleme cihazı koymak İstediklerini, emniyetten bu cihazları satın alıp alamayacağımızı, döner sermayenin olup olmadığını öğrenmem için beni emniyete yolladı. Ben de bu talepleri Hanefi Avcı'ya ilettim. Hanefi Avcı şu anda iş trafiğinin yoğun olduğunu belirterek böyle bir talebi yerine getiremeyeceklerini söyledi. Bu şekilde emniyete her defasında görevli olarak gönderildim. Hiçbir surette kendi talebim üzerine emniyete gönderilmiş değilim.

Uzun alıntılar yaptığımız ifadelerden de anlaşıldığı gibi, bizim Kadir Sarmusak'ı istihbarat almak amacıyla kullandığımız doğru değildir. Buna karşın Deniz Kuvvetleri istihbaratı, Sarmusak'ı bizden istihbarat almak amacıyla kullanmak istemiştir

BÖLÜM 4

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AKŞENER-GENELKURMAY RESTLEŞMESİ

- [BÇG Bilgisini Verme Kararı Komutana Aittir](#)
- [Peki Ya Hukuk?](#)
- [Çifte Standardın Akıl Almaz Örnekleri](#)

- [Havaalanında mı Tutuklasak, Yoksa?](#)
- [Medya Yine Sahnede](#)
- [Savcı, Kararını Çoktan Vermişti](#)
- [Siz, Demokrasiyi Yargılıyorsunuz](#)
- [Çevik Bir: Meslekten ihraç Edin!](#)
- [Müfettişler Uyarılıyor: Orakoğlu Çok Ceza Alacak](#)
- [Ve Mamak Askeri Cezaevi](#)
- [Orakoğlu'na 8 Yıl Hapis](#)
- [Mamak Askeri Cezaevi'ne Giriyorum](#)
- [Er Koğuşundan Subay Koğuşuna Terfi!](#)
- [Yeni Hayatıma Alışıyorum](#)
- [Aksener'in Avukatlarını Azlediyorum](#)
- [Sarmusak'la 15 Dakikalık Görüşme](#)
- [Ava Gidenler Avlanıyor](#)
- [İddianame. Benden Önce Medyaya Veriliyor!.](#)
- [Olmayan Suça 72 Yıl Ceza Talebi](#)
- [Sahte Belgeden Delil](#)
- [Darbe Şakşakçıları](#)
- [Özkasnak'tan Basına: Cesaret Edemezlerdi](#)
- [Oramiral Erkaya,Yargıyı Hiçe Sayıyor](#)
- [Erbakan: Eşi Örtülü Diye Ordudan Atılanlar Var](#)
- [MGK'de KöstebekTartışması](#)
- [Unutkan Bakan Aksener ve Bir Garip Rapor](#)
- [Asker Casus Polis Avına Çıkıyor](#)
- [Masada Unutulan İmzasız Rapor](#)

AKŞENER-GENELKURMAY RESTLEŞMESİ..

8 Temmuz günü Amerika'dan Türkiye'ye dönüşümün üzerinden bir haftalık bir süre geçmişti. Bu süre zarfında ülke gündemi, ulusal basın ve medya tarafından 'Köstebek skandalı' olarak adlandırılan olay üzerine kilitlenmişti. Eski İçişleri Bakanı Meral Akşener'in basın açıklaması, ardından dönemin Deniz Kuvvetleri Komutanı Güven Erkaya'nın bu açıklamaya karşı basına yaptığı ve güç anlar yaşadığı toplantı ve dönemin Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı'nın 'Köstebek skandalı'yla ilgili Genelkurmay bildirisi, bu skandala adlan kansan Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı yetkililerinin Deniz Kuvvetleri Askeri Savcılığı'na ifade için

çağrılmaları ve bu ifadelerin ilk tahkikatın gizliliğine rağmen basına sızması, Amerika'dan dönüşümün ilk haftasının önemli olaylarıydı.

İçişleri Bakanı Meral Akşener'in ordu ile ilgili 'darbe ve cunta' suçlamaları üzerine, Genelkurmay Başkanlığı aynı gece sert bir açıklama yaparak kamuoyuna şunları söylüyordu:

"8 Temmuz 1997 tarihinde İçişleri eski Bakanı Meral Akşener'in Emniyet Genel Müdürlüğü eski istihbarat Daire Başkanvekili Bülent Orakoğlu olayı ile ilgili olarak basın toplantısında yaptığı açıklamalar esefle ve ibretle izlenmiştir. Bu açıklamalar, Türkiye Cumhuriyeti'nin

kurulduğundan bugüne kadar görülmemiş bir şekilde devlet geleneğinin nasıl göz ardı edildiğini, devlet organları arasında nasıl bir güvensizlik yaratıldığını açıkça ortaya koymuştur.

Özellikle Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran ve onun teminatı olan büyük Atatürk'ü bağrından çıkaran Türk Silahlı Kuvvetleri'ne karşı, İçişleri Bakanlığı yapmış olan bir şahsın imalı beyanları, olayın vahametini daha da arttırmıştır.

Meral Akşener'in beyanlarından da anlaşıldığı gibi Türk Silahlı Kuvvetleri'ni hedef alan bu kasıtlı tutum ve davranışlar, kendisini yönlendirme durumunda olan bazı kişi ve çevreler tarafından organize edildiği izlenimini doğurmuştur. Basın toplantısında ileri sürülen Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu Ek 7. Maddesi, İddia edildiği gibi diğer devlet kuruluşlarını hedef alarak ve bu kuruluşlarda talimatlandırılmış eleman kullanarak bilgi ve belge elde etme ve çalma yetkisini vermemiştir. Kanunun bu hükmü, dünyanın tüm emniyet örgütlerinde olduğu gibi esas itibarıyla hizmete müteallik, emniyet ve asayiş sağlama, genel zabıta hizmetlerini yürütebilmek amacıyla istihbarat faaliyetlerinde bulunma görev yetkisini kapsamaktadır. Ayrıca anılan hüküm, polisin İstihbarat faaliyetlerini ifa ederken devletin istihbarat kuruluşları ile işbirliği yapmasını emretmektedir. Bu durum da göstermektedir ki polisin diğer bir devlet kurumu aleyhine istihbarat faaliyetinde bulunması kesinlikle yasaklanmıştır.

Kaldı ki yasalarla görevlendirilmiş devlet çapında istihbarat üretecek kurumlar bellidir. Yukarıda açıklandığı üzere, İçişleri eski Bakanı Meral Akşener'in basın toplantısındaki beyanları, devletin işleyişini ve geleneklerini gereğince tanıyamamasından, bilgi eksikliğinden, yönlendirilmiş olmasından kaynaklandığı değerlendirilmektedir. Devlet, bir kurumlar manzumesidir. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bütün kurumlara saygısı vardır. Bu kurumlarla olan hizmet ilişkileri yasaların sınırları ile tespit edilmiştir. İçişleri Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü içerisindeki bazı bürokratların ve bürokrasi dışı kişilerin hatalı davranışları, bu kurumların Türk Silahlı Kuvvetleri nezdindeki saygınlığını kaldırmaz. Türk Silahlı Kuvvetleri hiyerarşiye bağlı bir emir-komuta birliği içindedir. Meral Akşener'in kendi icraatını masum göstermek amacıyla ima ettiği gibi, Türk Silahlı Kuvvetleri içerisinde hiçbir yasadışı örgüt ve örgütlenme söz konusu değildir.

Esasen konu Genelkurmay Başkanlığı tarafından yargıya intikal ettirilmiştir. Bu aşamada daha fazla ayrıntıya girilmesinde yarar görülmemektedir.

Kamuoyunun bu konuda da gerçekleri göreceğine ve sağduyusu ile gerekli değerlendirmeyi yapacağına kuşumuz yoktur.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur."

Açıklamalar bunlarla da sınırlı kalmadı. Deniz Kuvvetleri Komutanı Güven Erkaya, Türk siyasi yaşamında ilk kez bir kuvvet komutanı olarak, 10 Temmuz 1997 tarihinde yaptığı basın açıklaması ve toplantısı ile dikkatleri üzerine çekti.

"BÇG BİLGİSİNİ VERME KARARI KOMUTANA AİTTİR"

Toplantıda Erkaya, TSK İç Hizmetler Kanunu'nun 35'inci maddesinde TSK'nin görevinin Türk yurdunu ve Türkiye Cumhuriyeti'ni korumak ve kollamak olduğunu belirterek BÇG'nin Genelkurmay Başkanı'nın emriyle MGK kararları doğrultusunda kurulmuş bir grup olduğunu öne sürerek "Bu grubun kurulmasında herhangi bir şekilde hükümete bilgi verilip verilmemesi hususunun, MGK'den bunu kendine görev olarak almış komutanının

(Genelkurmay Başkanı'nın) yasal kurallar içerisinde kendi tasarrufu olduğunu" belirtmişti.

Erkaya açıklamalarında; "TSK'nin, MGK kararlarından sonra irticayı, bölücü terörle aynı seviyeye yani birinci dereceye yükselttiğini, TSK'nin yasadışı bir işlem yapmadığını, daha önce de Türk-Yunan ve Kıbrıs sorunlarıyla ilgili özel çalışma grupları oluşturulduğunu, bununla ilgili de bir daire kurulduğunu, 28 Şubat'tan sonra BÇG adıyla kurulan özel grubun görevinin irticaî tehdidin Türkiye genelindeki resmini ortaya çıkarmak ve emniyet asayiş planlarını güncel hale getirmek olduğunu" söylüyordu.

Güven Paşa'nın açıklamaları, aslında yoruma ihtiyaç göstermeyecek türdendi. "Emniyet istihbaratı yetkilileri tarafından çalındığı iddia edilen belgenin, BÇG rapor sistemi ile ilgili ihtiyaçları karşılamak üzere hazırlanan taslak bir çalışma olduğunu, bundan başka bir anlam çıkarılmasının tümüyle siyasi bir çıkar sağlama amacına yönelik olduğunu, halen Deniz Kuvvetleri'nde kendi görevi ile ilgili 10 tane grup bulunduğunu,

bunların bazılarının Genelkurmay Başkanı'nın bile haberinin olmadığını, belgenin Deniz Kuvvetleri'nden 21-22 Mayıs tarihinde çalındığını, Piyade Onbaşı Kadir Sarmusak'ın da sorgusunda bu bilgileri kendisinden Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat Dairesi eski Başkanvekili Bülent Orakoğlu'nun istediğini anlattığını, BÇG'den dönemin başbakanı, başbakan yardımcısı, İçişleri ve Dışişleri bakanlarının da haberlerinin olduğunu" belirtti.

Deniz Kuvvetleri Komutanı Güven Erkaya'nın yaptığı basın toplantısı tüm medyada ve kamuoyunda büyük bir ilgi ile izlendi. Öyle ya, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulduğu günden bu yana bir ilk gerçekleşiyordu. Bir kuvvet komutanı, basın toplantısı düzenleyerek ulusal basın ve kamuoyunu bizzat bilgilendiriyordu.

Yeni Yüzyıl gazetesi yazarı Gülay Göktürk bu durumla ilgili olarak köşesinde şunları yazıyordu: Galiba şerden hayır doğuyor. Kimilerinin postmodern darbe adını taktıkları bir sürecin ardından yaşananlar hiç de daha önceki darbe sonrası dönemlerde yaşadıklarımıza benzemiyor.

Her darbeden sonra daha da kapalı bir topluma dönüşen Türkiye, kapanmaya karşı direniyor, toplum icazetli demokrasiye rağmen yüksek sesle konuşmaya, kritik sorular sormaya ve derin devlet'in bam teline basmaya devam ediyor.

Rejim üzerinde vesayet iddiasında olanların işi gittikçe zorlaşıyor. Refahyol'u uzaklaştırma operasyonunun ardından, dudak uçuklatacak bir gümbürtüyle patlatılan 'Köstebek skandalının izlediği seyre bir bakın; 'vatana ihanet', 'hain', 'casus' çılgınlıklarıyla estirilen McCarthy'ci rüzgâr ancak birkaç gün dayanabiliyor. Başlangıçta bu rüzgârdan sersemlemiş bir halde casus hikâyeleri dinleyen toplum, birkaç gün içinde ayılıp bir bit yeniği kokusu alıyor; 'İyi de darbe suç değil mi? Darbeyi önlemek hükümetin görevi değil mi?' diye tartışmaya başlıyor. Türkiye tarihinde ilk kez, bir hükümetin darbeyi önlemek için ordu içinden İstihbarat toplamasının yasal hakkı olduğunu savunanlar çıkıyor ortaya. Evet, azınlıkta kalıyorlar ama önemli değil bu tartışma, bir tabuyu yıkıyor.

Sonra bakıyoruz, 'vatana ihanet'ten yargısız infaz edilmeye niyetlenen Orakoğlu, hiç beklenmedik bir biçimde 'Geliyorum, hesaplaşacağım' deyiveriyor. Onun böyle demesiyle ABD'de kalıp casusluğunun tescil edilmesini umanların hevesleri de kursaklarında kalıyor. Orakoğlu gelip de 'Hodri meydan' deyince; hele bir de hedefteki diğer kişi Hanefi Avcı, çıktığı TV programında geri adım atmayacağını ortaya koyunca, işlerin eskisi gibi olmadığı bir kez daha çıkıyor ortaya.

Akşener'in 'Köstebek skandalı' hakkındaki ağır konuşması, 'Susurluk Komisyonu'na ifade vermeye bile tenezzül etmeyen 'derin devletli'ların kaçık hakaretleriyle bastırılmaya çalışılsa da sanıldığından çok fazla daha

destekçi buluyor. Öyle ki Akşener, bu konuşması sayesinde siyasi dünyamızın en antipatik siması olmaktan kurtulup belli bir sempati bile topluyor.

Çete bağlantılarıyla suçlanan Tuğgeneral Veli Küçük, "Böyle ağır iddialar devletin ciddiyetini yaralar" gibi sözlerle saldırıyı kendi üstünden aşırıp devlete yöneltmeye ve bu yolla savuşturmaya kalksa da bu taktik, etkili olmuyor. Kamuoyu 'devleti yaralar' söylemine pek aldırmadan, Küçük'ün Çatlı'yla telefonda ne konuştuğunu öğrenmek istiyor. İstanbul DGM Başsavcılığı da aynı ihtiyaç İçinde Genelkurmay Başkanlığı'na suç duyurusunda bulunuyor.

Kısacası her şey, Türkiye'de 1980'den bu yanaç köprülerin altından çok su aktığını ve artık hiçbir şeyin eskisi gibi olamayacağını gösteriyor. Eskiden duyduk mu tüylerimizi ürperten; toplumu terörize eden sözcükler, kavramlar erozyona uğramış, hafiflemiş, ortalıkta uçuşuyor. Ordu konuştukça büyü bozuluyor. Artık ne muhtıra kelimesinin eski ağırlığı var ne general fırçalarının. TV icat olmuş, mertlik bozulmuş. Emekli generaller, çocukları yaşındaki gazeteciler karşısında ter döktükçe, eski darbeleri savunmaya çalışırken kem küm ettikçe, darbeciliğin eski tadı, eski şaşaası kalmıyor.

İstihbarat örgütleri kamuoyu Önünde hesaplaşıyor. Daha önceki yıllarda istihbaratçılar arasındaki çatışmalarda saf dışı edilenler çeşitli 'kazalara' kurban gider ve bizim bundan yıllar sonra haberimiz olurken şimdi devletin çeşitli istihbarat örgütlerinin başları, kozlarını gazete sayfalarında paylaşıyor, orada polemik yapıyorlar. Devletin birbiriyle kapışan kanatları, kamuoyunu arkalarına almaya çalışıyor. Bir taraf 'özgürlük' söylemine, diğer taraf 'güvenlik' söylemine sarılmış, kamuoyunu yanına çekmeye çalışıyor.

Türkiye değişiyor.

Bundan on-on beş yıl önce hayal bile edemeyeceğimiz şeyler oluyor bu ülkede. Parlamenter sistemin ağır bir yara aldığı, demokrasi konusunda kötü bir sınavdan yeni çıktığımız bu kötü dönemin içinde, iyi şeylerin tohumları atılıyor. Kapalı kapılar ardındaki hesaplaşmalar ortalığa döküldükçe, devlet sırları ayağa düştükçe, tabular kırıldıkça hafifliyor ülke.

Tarih tekerrür etmiyor.

Türkiye 'postmodern' bir darbenin içkiden geçerek açık topluma doğru adımlar atıyor.

Evet, açık bir topluma doğru ilerliyorduk ama ya hukukun temel ilkeleri?

PEKİ YA HUKUK

Gerek Genelkurmay tarafından kamuoyuna yapılan açıklamada gerekse dönemin Deniz Kuvvetleri Komutanı'nın ulusal basına yaptığı açıklamalarda, yargıya intikal etmiş bir olayda emir-komuta zinciri içinde yer alan Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığı ve Mahkemesi'ne açıkça tesir edecek şekilde ifadeler yer alıyordu.

Hatırlayalım: Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 138'inci maddesi: "Hâkimler; görevlerinde bağımsızdırlar, anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak, vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler. Hiçbir organ, makam ve kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz.

Görölmekte olan bir dava hakkında 'Yasama Meclîsi'nde yargı yetkisinin kullanılması İle ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz" demesine rağmen anayasanın 138'inci maddesi, dönemin Genelkurmay Başkanlığı ve Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nca göz ardı edilerek hukuksuz bir şekilde alenen yargıya müdahale edilmişti. Olayın başlangıcından yargılama sürecinin sonuna kadar, bazı ulusal basın ve medya organları tarafından da anayasanın 138'inci maddesine aykırı yayınlar sürekli yapılagelmişti.

Dönemin Genelkurmay Başkanı ve Deniz Kuvvetleri Komutanı, yargı süreci içinde Kadir Sarmusak'tan işkence ile alındığı mahkeme kararı ile tespit edilen İfadelere dayanarak Emniyet istihbarat Daire Başkanı ve diğer görevlileri, Deniz Kuvvetleri'nden imzasız taslak bir evrak -ki bunun daha sonra Deniz Kuvvetleri Askeri Mahkemesi'nin gerekçeli kararı ile evrak niteliği bile olmadığı tespit edilmişti- çalmaya azmettirmekle suçlarken BÇG belgesinin imzalı ve gizli asıl sureti, 11 Temmuz 1997 tarihli Sabah gazetesinde yayımlanıyordu. Ancak ne hikmetse, hukuki ve gizlilik değeri olmayan, belge bile sayılmayan bir evrakla ilgili olarak, ellerinde hukuki bir kanıt olmaksızın, devletin bir birimi suçlanıyor, bu birimin daire başkanı 'vatan haini' ve 'casus' suçlamalarıyla emir-komuta zinciri içinde, askeri cezaevine kapatılıyordu. Peki söz konusu belgenin imzalı ve gizlilik dereceli aslını yayımlayan gazete yetkililerine, niçin aynı işlem uygulanmıyordu?

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 10'uncu Maddesi; "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetmeksizin kanun önünde eşittir.

Çifte Standardın Akıl Almaz Örnekleri

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz. Devlet organları ve İdari makamları, bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar." demesine rağmen, anayasanın bu maddesi de açıkça göz ardı ediliyordu.

Apar topar çıkartılan bir görevlendirmeye gittiğini Amerika'dan Türkiye'ye döndüğüm gün. İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu görevlilerince, basına yansıyan konularla ilgili olarak ifade vermek üzere çağırıldım. Mülkiye başmüfettişleri Aydın Nezh Doğan ve Dursun Üstündağ'a verdiğim ifadede, istihbarat Daire Başkanı olarak hiyerarşik sistem içinde birim amirlerince alt kademelerden alınan istihbaratın uygun görülenlerinin süzülerek tarafıma iletildiğini, istihbarat kuralı olarak istihbaratı alan personelin kaynağını açıklamamasının bir zorunluluk olduğunu, bu konuda personelin amirine bilgi vermek zorunda olmadığı gibi amirin de astına haber kaynağını sormasının usullere aykırı olduğunu, bu nedenle Onbaşı Kadir Sar-musak'tan haber alınıp alınmadığını bilmemin mümkün olamayacağını, basına yansıyan konularla ilgili olarak bana getirilen bilgileri açıklamam halinde, bu bilgiler yetkili adli çevrelerce devlet sırrı kapsamında (AÇIKLANACAK) mütalaa edilebileceğinden bunları açıklamaya yetkili olmadığımı, ancak 2559 Sayılı Kanun'un Ek 7'nci Maddesi'nin ilgili hükümlerinin Emniyet istihbarat Dairesi'ne verdiği yetkiye dayanarak gelen istihbaratı değerlendirip hiyerarşik kurallar içerisinde üst makamlara gönderdiğimi ifade ettim.

Daha sonraki günlerde Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığı tarafından yapılan tahkikat nedeniyle Hanefi Avcı başta olmak üzere, diğer görevlilerin İfadelerine başvuruldu. 16.7.1997 günü sabahı saat 09-30'da ifadem alınmak üzere Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığı'nda bulunmam gerektiği bana telefonla iletili. 15.7.1997 günü çalışma arkadaşlarımla askeri savcılığın çağrısı İle ilgili olarak bir değerlendirme toplantısı yaptık. Yapılan toplantıda askeri savcılık tarafından tutuklanabileceğim yönündeki görüş ağırlık kazandı. Re-fahyol Hükümeti'nin anti-demokratik bir biçimde iktidardan uzaklaştırılmasının ardından, sıra Çiller ailesinin defterinin dü-rülmesine gelmişti. Çevik Bir ekibinin emniyet içinden aldığı yanlış istihbaratlar sonucu, benim tutuklanmam ve bildiklerimi anlatmam halinde (!) Tansu Çiller'in DYP liderliğinden alaşağı edilerek vatana ihanet ve casusluk suçlamalarıyla yargılanması ve ceza almasına kesin gözüyle bakılıyordu.

Aslında tutuklanmayı hak etmiştim! Ne gereği vardı, arı kovanına çomak sokmanın? Ne gereği vardı, Alaattin Çakıcı'yı yakalamak için kırmızı bültene aldırıp, yurtdışında operasyon düzenlemenin? Ne gereği vardı, Nesim Malki cinayetini araştırmanın? Ne gereği vardı, terörist başı Öcalan'ın çok kritik noktalardaki iç bağlantılarını araştırmanın? Ne gereği vardı, 'cumhuriyet'in kurulduğu günden bugüne üç kez sekteye uğramış, yaralı ve cılız demokrasimizin yeni bir kazaya uğramaması için çabalamanın? Anadolu'da "Elini taşın altına sokarsan, akrep de seni sokar" diye bir söz vardır. İşte bu darbimesel gerçek oluyordu.

Toplantıda bulunan görev arkadaşlarımdan bazıları tevkif edileceğim yönündeki endişelerini dile getirerek mahkemeye gitmemem gerektiğini söylediler. Ben ise yurtdışından kendi isteğimle geri döndüğümü, akabinde yine kendi isteğimle emekli olduğumu, yapılacak tahkikatta delilleri karartacak bîr durumumun olmadığını, yalnızca, 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyetleri Ka-nunu'nun Ek 7'nci Maddesi gereği görevimi yaptığımı hatırlatarak hukuk dışı bir yola sapmamak gerektiğini belirttim. Bununla birlikte, tevkif edilmem halinde bazı ulusal basın ve medya kuruluşlarının zaten bu işin içinde bir bit yeniği bulunduğunu anladıklarını

ancak ordu içinde hukuk dışı faaliyetler içerisinde bulunan Çevik Bir ekibinden çekinerek olayla ilgili gerçekleri, gerektiği gibi kamuoyuna yansıtamadıklarını dile getirerek bu durumdan yararlanabileceğimizi söyledim. Buna mukabil toplantıdaki arkadaşlarımdan bazıları, dönemin İçişleri Bakanı Meral Akşener'in yaptığı basın toplantısı ve Hanefi Avcı'nın 32. Gün programında Mehmet Ali Bi-rand'a yaptığı açıklamalar nedeniyle tutuklanma ihtimalimin çok yüksek olduğunu, kendilerine bu yönde bazı bilgiler geldiğini söyleyerek mahkemeye gitmemem konusunda ısrarcı oldular. Bu arkadaşlar, mahkemeye gitmemem halinde hakkımda bir tutuklama karar çıkarılması durumunda ise olayları aydınlatacak bazı bilgileri, devlet sırrı kapsamında mütalaa edilecek nitelikte olmalarına rağmen kamuoyu ile paylaşmam gerektiğini savunmuşlardı. Ben ise demokrasi ve hukukun üstünlüğüne inanan bir kişi olarak askeri savcılığa gideceğimi, ne olursa olsun, mücadelemi hukuksal çerçeve içinde sürdüreceğimi ifade ettim.

HAVAALANINDA MI TUTUKLASAK, YOKSA

Amerika'dayken Türkiye gündemine 'Köstebek skandalı' olarak gelen, hukuksuz ve kanunsuz bir şekilde hazırlanan komplonun ardından, Türkiye'ye döneceğimi açıklamam üzerine, havaalanında tutuklanmam konusunun gündeme getirildiğini ancak Amerika'da bazı basın yayın ve medya kuruluşlarına yaptığım açıklamalar nedeniyle kamuoyunun tepkisi göz önüne alınarak havaalanında tutuklanmamdan vazgeçildiğini öğreniyordum.

Türkiye'ye döndükten sonra eski İçişleri Bakanı Meral Akşener ile birlikte birkaç toplantı yapıyoruz. Bakana aldığım duyumlardan bahsederek, askeri mahkemece tutuklanma ihtimalimin yüksek olduğunu söylüyorum. Daha sonra yaptığımız bir toplantıya Çiller'in danışmanları Mümtaz'er Türköne, Şükrü Karaca ve Hüseyin Kocabıyık da katılıyor. Son değerlendirme toplantısına bu isimlerin yanı sıra Meral Akşener'le birlikte gelen askeri hâkimlikten ayrılma avukat Nail Karaarslan da katılıyor. Birlikte, olayı hukuki açıdan değerlendiriyoruz. Daha önce alman ifadeler ve basına yansıdığı kadarıyla askeri savcının suçlamaları üzerine konuşuyoruz. Nail Karaarslan'ı daha Önceden hiç tanıımıyordum. Ancak kardeşi Mahmut Karaarslan'ın istihbarat Dairesi'nde şube müdürü olarak görev yaptığını biliyordum, istihbarat Dairesi'nde benim atanmama muhalefet eden grup içinde olduğunu öğrendiğim Mahmut Karaarslan, daha çok Ağar ekibine yakınlığıyla bilinen bir isimdi. Bu nedenle Nail Karaarslan'ın avukat olarak tutulmasına Hanefi Avcı ve diğer çalışma arkadaşlarım ihtiyatla yaklaşmışlardı. Ben de arkadaşlarımdan bu tavrı nedeniyle daha önceden Hatay İİ Emniyet Müdürü'ymen birkaç kez görüştüğüm Avukat

Suat Çelebi ile görüşmeye karar verdim. Kendisinden randevu alarak, konuyu kendisine açtım. Suat Çelebi, davamı almayı kabul ederek vekâletimi askeri mahkemeye ifade verdikten sonra alacağını söyledi.

MEDYA YİNE SAHNEDE

16 Temmuz günü saat 09-30'da Deniz Kuvvetleri Askeri Savcılığı'nda hazır bulunmam gerektiği daha önce tarafıma tebliğ edilmişti. Ankara Çankaya'daki Portakal Çiçeği Sokak'ta bulunan oğlumun oturduğu evde, sabah çok erkenden kalkarak hazırlandım. Daha önce Mülkiye başmüfettişlerine verdiğim ifademi gözden geçirdim. Gazetelere göz attığımda, askeri savcılık tarafından yapılan ve gizli olması gereken hazırlık soruşturmasının tüm ayrıntılarının gazetelerde yer aldığını gördüm. Daha önceden de tahmin ettiğimiz gibi bu durum, 'bir strateji' olarak karşımıza çıkıyordu. Hazırlık tahkikatı evrakının basına ve medyaya sızdırılmasının, daha önceden ayarlanmış bazı köşe yazarları ve muhabirler vasıtasıyla yapıldığı anlaşılıyor, kamuoyunu manîpüle edecek bir operasyonun İlk ayağı başarıyla gerçekleştiriliyordu.

Hedef olarak seçilen parti, kişi vs. ile ilgili olarak daha önceden tespit edilmiş bazı çarpıcı bilgiler, dokümanlar, basına ve medyaya sızdırılıyor, reyting uğruna bu tür bilgi ve dokümanlar da diğer medya ve basın kuruluşları tarafından kullanılıyordu. Daha sonra medyada çıkan bu haberler, delil olarak adli tahkikat evrakına da ekleniyordu.

16 Temmuz 1997 tarihli gazetelerde "ifade sırası Orakoğ-lu'nda" başlığı ile verilen haberlerde, 'Köstebek skandalı'yla ilgili olarak bilgiler veriliyordu. Daha önce Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığı'na İfade veren Hanefi Avcı ve Alaaddin Yüksel'den sonra benim de askeri savcılığa ifade vereceğim belirtilerek tüm suçlamaları reddedeceğim ve yasal çerçevede yaptığım istihbarat görevinin tümüyle irdeleneceği yazılıyordu.

Doğrusunu İsterseniz, birçok medya mensubu Türkiye'ye döndükten sonra benimle ve yakınlarımla görüşmek üzere teşebbüslerde bulunmuş ancak medyanın o ana kadarki yanlı tutumu nedeniyle medyaya güvenmediğimden bu talepleri hep reddetmiştik.

Esasen Amerika'da bulunduğum sırada, Türkiye'de hakkımda çıkan ve gerçeği yansıtmayan haber ve yorumlara karşı, dönemin İçişleri Bakanlığı yetkililerinin sessiz kalmaları, üstelik bu kişilerin, hazırlanan senaryoya uygun açıklamalar yapmaları benim için çok anlamlıydı. Ben.de bu nedenle olayların İçyüzünü ortaya çıkaracak açıklamalarımı daha Amerika'dayken yaptım. Bunlar, ulusal basın ve medyada geniş bir biçimde yer almıştı.

Türkiye'ye döndükten sonra yargıya intikal etmiş bir konuda açıklama yapmanın mahkeme sürecini etkileyeceğinden, kanunen sakıncalı olacağını düşünerek medyadan hep uzak durdum. Ancak daha sonra gerek askeri cezaevinde tutuklu olarak kaldığım 56 gün boyunca gerekse de beraatimle sonuçlanan mahkeme süreci içerisinde, başta dönemin Genelkurmay Başkam İ. Hakkı Karadayt olmak üzere, Deniz Kuvvetleri Komutanı Güven Erkaya, Sedat Ergin ve Enis Berberoğlu başta olmak üzere pek çok köşe yazar ve bazı bakan ve siyasiler, anayasaya aykırı hareket ederek davası devam eden bir olayda yargıyı etkileyecek bir şekilde, bu konuyla ilgili pek çok açıklama yapmışlardı.

Saat 08.45.. Bir taksi çağırıyorum ve askeri savcılığa gitmek üzere yola koyuluyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse biraz tedirginim. Ancak ülkesine uzun yıllar cansiparane hizmet vermiş bir kişi olarak şahsıma, aileme ve yakınlarıma, şahsi ve siyasi hesaplarla atılan bu çamuru temizlemek hırs ve azmiyle düşüncelerimi toparlıyorum.

Saat 09.00'da Deniz Kuvvetleri önünde İniyorum, ilk bakışta gazeteci olarak kimseyi göremiyorum. Onları atlattığımı düşünerek ana kapiya yöneliyorum. Ancak demir parmaklıkların önünde bir gazeteci topluluğunun bana doğru koşarak gelmesi üzerine, ben de ana kapiya doğru koşuyor ve gazetecilerin ısrarlı sorularını cevapsız bırakarak Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığı'na gitmek üzere camekânlı kapıdan içeri giriyorum. Nüfus cüzdanımı vererek, giriş kartımı alıyorum ve refakatime verilen bir deniz astsubayı ile birlikte üst katlara çıkıyorum. Daha sonra Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Adli Mü-şavirliği'ne geliyorum. Bir müddet bekledikten sonra Askeri Savcı Mehmet Yenigün'e ifade vermek üzere, savcının odasına giriyorum. Savcı Deniz Albay Mehmet Yenigün, umduğumun aksine beni çok iyi karşılıyor. Havadan sudan bahsediyor, savcının ısmarladığı çayları içiyoruz.

Yıllarca birçok örgüt ve organize suç teşekkülleriyle ilgili operasyonlar yapmış, zanlıların ifadelerini bizzat almış, bu konuda deneyimli bir kişi olarak, askeri savcının bu iyi niyet gösterisinin altında bir bit yeniği olduğunu seziyordum. Bir süre sonra savcı, kâtibi çağırıyor, Milli Savunma Bakanlığı tarafından kendilerine gönderilen bir emir gereği ifademe başvurmak istediğini söylüyor ve kimlik tespiti için hüviyetimi benden istiyor. Hüviyetimi binaya girerken nizamiyeye bıraktığımı söylediğimde, acemice "Biz akşama oradan alırsız" şeklinde cevap veriyordu.

SAVCI KARARINI ÇOKTAN VERMİŞTİ

"Savcı Bey, saat daha on bile olmadı. İfade dediğiniz en fazla üç-dört saat sürer. Sîz emir- komuta zinciri İçinde beni tanıklama emri almışsınız. Madem tutuklayacaksınız, benim size ifade vermemin ne önemi var. Ben sîze ifade vermiyorum" demem "üzerine, savcı yemin ederek böyle bir şey olmadığını, istersem hüviyetimi aşağıdan gelinebileceğimi, hiç de inandırıcı olmayan bir şekilde söyleyerek beni ikna etmeye çalışıyordu. Artık beni tevkif edeceklerini anlamıştım. Esasen bu konuda daha önce aldığımız bilgiler de bu yöndeydi. Ama yine de içimde bir umut vardı. Hukuk dışı bir şekilde beni tevkif etmeye cesaret edemeyeceklerini düşünüyordum. 5 bine yaklaşan personeli bulunan bir istihbarat biriminin başkanını haksız ve hukuksuz yere tutuklamak ancak hukuk ve demokrasinin tüm kuralları ile birlikte ortadan kaldırıldığı karanlık dönemlerde olurdu.

Üstelik daha sonraları müthiş bir demokrasi ve insan hakları savunucusuna dönüşecek Mesut Yılmaz'ın Başbakan, üç kere darbelerle şapkasını alıp gitmiş ve bir halk kahramanı olmuş Süleyman Demirel'in Cumhurbaşkanı, yine darbelerden mağdur olmuş İsmet Sezgin'in Milli Savunma Bakanı olduğu bir dönemde böyle bir şeye izin verilebilir miydi? Hadi canım sen de. Olacak şey mi o? Devletin en üst katlarında bu kişilerin onayı ve bilgisi olmadan, bu savcı beni tevkif etmeye cesaret edebilir mi? "Herhalde, edemez" diye düşündüm.

Ama yanılmışım. Yine de savcının sözlerine inanmış gibi görünerek yaklaşık bir saat sonra ifade vermeye karar verdim, ifade verirken savcının benim söylediklerim yerine kendi bildiklerini yazdığını fark edince, yine ifade vermekten vazgeçtim. Bir sayfalık ifadem alınması yaklaşık iki saat sürmüştü. (Deniz Kuvvetleri Askeri Mahkemesinin yargılama süreci içinde, Deniz Kuvvetleri İstihbarat Başkanı Albay Eser Sahan ve bazı görevliler, mahkemede, savcının aldığı ifadelerin büyük bir kısmının kendi ifadeleri olmadığını, savcının ifadeleri kendi istediği şekilde kayda geçirttiğini, mahkeme başkanına açıklamışlardı.) Askeri savcı tarafından kâtime yazdırılan ifadem Özetle şöyleydi:

"10 yıldır il emniyet müdürü olarak görev yaptım. Terör ve istihbarat faaliyetlerinde 12 yıl çalıştım, Em. Gn. Müdürlüğü İsth. D, Başkanlığı'na 12 Mart 1997 tarihinde başladım. Göreve başladıktan kısa bir süre sonra Hürriyet gazetesi köşe yazarı Enis Berberoğlu tarafından kaleme alınan ve şahsıma mal edilmek istenen 'Askere meydan okuyan polis şefi' başlıklı haber yayımlandı. Bu habere konu olan açıklamayı yapan polis şefinin ben olmadığımı defalarca kamuoyunda ve basında açıklamama rağmen haber bana mal edilmeye çalışıldı.

Deniz Kuvvetleri'nden belge sızdırdığı iddia edilen Kadir Sarmusak İstihbarat Daire Başkanı olduğum ilk günlerde iki defa yanıma geldi. Geliş nedeni Deniz Kuvvetleri Komutanlığı İstihbarat Daire Başkanı Albay Eser Şahan'ın beni ziyaretiyle ilgiliydi. Kendisini, şahsıma Deniz Kuvvetleri İstihbarat Başkanı göndermişti. Göreve başladıktan bir müddet sonra bana kendiliğinden bazı bilgi ve belgeler ulaşmaya başladı. Bunların arasında bazı bilgi ve belgelerin hukuka uygunluğu konusunda ben ve yardımcımda tereddütler hasıl oldu. Burada başkan yardımcısının kimliği konusunda bilgi vermek istemiyorum. Ayrıca bu bilgi ve belgelerin İlk olarak kime geldiğini bilmem, hiyerarşi sistemi içinde ilgili başkan yardımcısının bana vermiş olması gerekir. Söz konusu bilgi ve belgeler tarafıma intikal ettikten sonra yazdığımız bir üst raporla konu hiyerarşik silsile içinde, önce Emniyet Genel Müdürü'ne, daha sonra İçişleri Bakanı'na, Polis Vazife Salahiyetleri Kanunu'nun ek 7'nci maddesi gereği intikal ettirildi. Bu raporun kaydı yoktur. Zira hassas konularda tek rapor hazırlanır ve üst makamlara sunulur.

İçişleri Bakanı Meral Akşener tarafından bu konuda şahsıma bir emir verilmemiştir. Bilgi ve belgeler bize kendiliğinden gelince PVSK Ek 7'nci maddesi gereği görev yapılmıştır.

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat D. Başkanlığı Merkez ve Taşra Üniteleri Kuruluş Görev ve Çalışma Yönetmeliği'nin 14.4.1997 tarihinde değiştirilen 84, 88, 89, 90 maddelerinin değiştirilmesi tarafımdan hazırlanmış, İçişleri Bakanı tarafından da onaylanmıştır. Bu yasal bir tasarruf olup, İstihbarat Daire Başkanı'nın yetkisindedir.

Emniyet Genel Müdürü Alaaddin Yüksel'i takibe aldığım iddiaları yalandır. Alaaddin Yüksel'in görevden alınarak geçici olarak atanması ve yerine Kemal Çelik'in getirilmesi sırasında geceleyin Emniyet Genel Müdürü'nün makam odasının açılması olayını organize ettiğim iddiaları yalandır, ayrıca Kemal Çelik'e göreve başlamasından önce makam aracı tahsis ettiğim, atanmamı Özer Çiller aracılığıyla yaptırdığım iddiaları da kesinlikle doğru değildir."

Askeri savcıya verdiğim bu ifadede sonra bir müddet dışarıda bekledim. Bu bekleme sırasında bana refakat eden kimse yoktu, istesem, elimi kolumu sallayarak binadan ayrılabilirdim. Beni tevkif edeceklerine emindim. Belki de kasıtlı olarak bana kaçma fırsatı veriliyordu. Öyle ya kaçmak demek suç kabul etmek demektir. Benim yurtdışından gelip, beni suçlayanlarla hesaplaşmak için 'Hodri meydan' diyeceğimi tahmin edemeyenler, şimdi bir yanlış daha yapıyorlardı. Sabırla, bir yarım saat kadar daha dışarıda bekledikten sonra askeri savcının tevkif talebi ile askeri mahkemeye sevk edildim.

SİZ DEMOKRASİYİ YARGILIYORSUNUZ

Askeri mahkeme, Onbaşı Kadir Sarmusak'ı devletin güvenliğiyle ilgili belgeleri çalmaya azmettirmek suçundan dolayı askeri savcının iddialarını okuyarak savunmamı sorduğunda;

"Bu mahkemenin emir-komuta zinciri içinde hareket eden bir yapıda olduğunu, askeri savcı gibi beni tutuklamak üzere komutanlardan emir alındığını, demokrasi şehidi Adnan Menderes'i yargılayıp idama mahkûm edenlerin Türk toplumunda lanetle anıldığını, kendilerinin de ileride aynı duruma düşebileceklerini, mafya ve terörist örgütlerle mücadele eden, sayısız çatışmalara giren bir emniyet müdürü olarak asla vatana ihanet suçlamasını kabul etmediğimi, asd vatana ihanet edenlerin en kısa sürede ekibim tarafından deşifre edileceklerini, tüm kamuoyunun gerçekleri en kısa zamanda öğreneceğini" söyledim.

Ayrıca 'Polis Vazife ve Salahiyetten Kanunu'nun Ek 7'nci maddesi gereği görev yapıldığını, asıl suçluların devletin valisini ve tüm kamu kuruluşlarını fişleyenler olduğunu, BÇG'nin hukuka aykırı olarak fişleme yapamayacağını, esasen bu grubun yasal olup olmadığının da bilinmediğini, asıl suçlunun kendilerine beni 'utuklama emri veren Güven Erkaya olduğunu, haksız ve .hukuksuz bir şekilde tutuklama yapan ve tutuklanmam için emir verenlerden hukuk önünde hesap soracağımı" Delirterek söylediklerimin tutanağa geçirilmesini talep ettim.

Mahkeme başkanının, komutanlarını suçlayan sözlerin tutanağa geçirilemeyeceğini, zaten yargılama emrinin de komutan tarafından verildiğini söylemesi üzerine ben de "Herhalde yargılama ile birlikte tutuklama emri de verilmiştir" dedim. Mahkeme başkanı böyle bir durumun söz konusu olmadığını söylediye de kendisi de herhalde gerçeğin benim söylediğim gibi olduğunu biliyordu. Beni tevkif eden mahkeme heyeti içinde, yargılanma sürecinde askeri mahkeme heyetinde de görev alan Deniz Yüzbaşı Hâkim Ahmet Karamanlı bulunuyordu. Ahmet Karamanlı, askeri mahkemenin yargılama süreci sonunda beraatime karar vermesinin bedelini, irticâ faaliyetlerinden (!) dolayı ordudan atılarak ödüyordu. Askeri mahkeme heyetinin başkanlığını yapan Deniz Binbaşı Mesut Kurşun da ne gariptir ki Deniz Kuv-vetleri'nden başka bir kuvvete kaydırılıyordu.

Amerika dönüşümde ayağımın tozuyla ifade verdiğim Mülkiye başmüfettişleri de dönemin İçişleri Bakanlığı da kanaatimce büyük bir baskı altındaydı.

ÇEVİK BİR: MESLEKTEN İHRAÇ EDİN

Postmodern darbenin bir numaralı ismi Çevik Bir'in ekibinden olup o dönemin güçlü isimleri arasında sayılan bazı generallerin medyaya yansıyan kimi söz ve davranışları, pek çok bürokrat ve siyasiyi sindirmişti. Zira 'Andıçlar'la onaya çıkan kimi plan ve komplolar, bu kişilerin devletin gücünü hukuksuz bir şekilde kullanarak her şeyi yapabileceklerinin çok açık bir kanıtıydı.

İçişleri Bakanlığı, Deniz Kuvvetleri'nden belge sızdırmaya azmettirmekten dolayı yaptığı idari soruşturmayı, soruşturmanın bittiği tarihten 3-4 ay sonra ilgililere (Bana, Hanefi Avcı'ya ve diğer arkadaşlarıma) tebliğ ediyordu. Tebliğin bu kadar gecikmesinin ardındaki neden, bakanlık kulislerinde fısıltı halinde dolaşan dedikodularla onaya çıkıyordu. Bu dedikoduya göre Çevik Bir, benim meslekten ihraç edilmemi dönemin İçişleri Bakanlığı yetkililerinden istemiş ancak Yüksek Polis Disiplin Kurulu'nun dosyamı incelemesi neticesinde meslekten ihraç edilmemi gerektirecek bir durumun olmadığını tespit etmesi üzerine, ihraç cezası yerine bir alt cezanın uygulanması kararlaştırmıştı, (idari yargı, Yüksek Polis Disiplin Kurulu'nun verdiği 24 ay kıdem tenzili cezasını da beraat karan nedeniyle kaldırmıştı.)

Dönemin İçişleri Bakanlığı yetkililerinin Çevik Bir'in baskısı altında olduğu şuradan anlaşılıyordu: İçişleri Bakanlığı Mülkiye müfettişlerince hazırlanan tüm idari tahkikat dosyalannın, hukuki bir değer kazanabilmesi için Polis Yüksek Disiplin Kurulu veya disiplin kurullannca görüşölüp kabul edilmesi ve bakan onayından geçtikten sonra ilgili kişi veya makamlara iletilmesi gerekir. Ancak Kadir Sarmusak olayında durum böyle olmamış, Mülkiye müfettişlerince hazırlanan idari tahkikat dosyası, Polis Yüksek Disiplin Kurulu'ndan ve bakan onayından geçmeden, direkt olarak Deniz Kuvvetleri Askeri Savcılığı'na gönderilmiştir.

İçişleri Mülkiye müfettişleri, idari tahkikatı yaparken tüm delilleri ortaya çıkarmak amacıyla olaya karışan tüm sanık ve tanıkların ifadelerini serbest bir ortam içinde almaları gerekir.

Bu gerekliliğe rağmen, olayın tek delili olarak kabul edilen Kadir Sarmusak'ın Genelkurmay Başkanlığı'nda alınan ifadelerine itibar etmek zorunda kalmışlardır. (Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Askeri

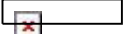
Mahkemesi, bu ifadenin Kadir Sarrnusak'tan kendi özgür iradesi dışında, işkence ile alındığını tespit etmiş ve bu durum gerekçeli kararında açıkça belirtilmişti.)

Her ne kadar olayı tahkik eden Mülkiye müfettişleri, o dönemde Mamak Askeri Cezaevi'nde tutuklu bulunan Kadir Sarmusak'ın ifadesini almak amacıyla Deniz Kuvvetleri Askeri Savcılığı'na İzin .İçin tezkere yazmışlarsa da bu talep askeri savcılık tarafından reddedilmiş, Genelkurmay istihbaratı'nın aldığı ifadelerin tahkikatta kullanılması istenmişti. Bu durumda adil ve tarafsız davranması gereken müfettişlere düşen görev, tahkikatı Kadir Sarmusak'ın hür ifadesi alınana kadar bitirme-mek olacaktı, diye düşünüyorum.

MÜFETTİŞLERLER UYARILIYOR:ORAKOĞLU ÇOK CEZA ALACAK

A.skeri mahkemenin beraat kararı verdiği günlerde, Hoş-dere Caddesi'ndeki bir camide tesadüfen gördüğüm soruşturmayı yapan Mülkiye müfettişlerinden birine "Niye böyle haksız hukuksuz bir soruşturma yaptınız" diye sorduğumda, kendilerine 'Benim uzun yıllar ceza alacağım şeklinde bilgi verildiğini' söylemişti, Bu, aslında her şeyi ortaya koyuyordu.

Aynı şekilde Deniz Kuvvetleri Askeri Mahkemesi'nde görevli hâkimler Binbaşı Mesut Kurşun ve Yüzbaşı Ahmet Karamanlı'nın da bu konuda söyleyecek sözleri olduğunu düşünüyorum. Gerek Binbaşı Mesut Kurşun gerekse de Yüzbaşı Ahmet Karamanlı'nın 'Köstebek davası' sanıklarına beraat kararı verdikleri için ordudan atılma ve başka bir kuvvet komutanlığına kaydırılmalarıyla İlgili olarak, üst makamlara yaptıkları itirazlarda, 'Köstebek davası' boyunca kendilerine sanıklara ceza verilmesi için baskı yapan kişiler olduğunu ifade ettiklerine ilişkin duyumlar alsam da bu bilgilerin bizzat kendileri tarafından kamuoyuna açıklanmasının daha doğru olacağını düşünüyorum.

Deniz Kuvvetleri Askeri Mahkemesi'ne verdiğim ifadeden sonra dışarı çıktım. Bu sefer yanımda beni kollayan bir astsubay bulunuyordu. Tahminen bir saat kadar bekledikten sonra tekrar içeri alındım. Mahkeme başkanı tutuklanmama karar verdiklerini, tutukluluk halimin Mamak Askeri Cezaevi'nde devam edeceğini bildirdi. Ben de "Hukuku katlettiklerini, bu hukuksuz emir-komuta zinciri içinde yapılan işlemlerle ilgili olarak muhakkak hesap soracağımı" kendilerine ilettim. Aşırı derece sinirlenmiştim. Buna mukabil yanıma gelen bir albay ve bazı görevliler, beni yatıştırmaya çalışıyorlardı. Kabul etmeliyim ki çok kibar davranıyorlardı. Nöbetçi subaya, askeri savcı ile görüşmek istediğimi söyledim. Bir müddet sonra Askeri Savcı Mehmet Yenigün geldi. Özel görüşme isteğime önce şüphe ile baktı, sonra kabul etti.

VE MAMAK ASKERİ CEZAEVİ

Kendisine "Eğer Mamak Askeri Cezaevi'nde boşuna bir şey gelirse bunun sorumlusunun kendisi olacağını" söyledim. Sonra, kendisinin yanında cep telefonumla bana bağlı alt bir birimi arayarak "Cezaevinde başıma bir hal gelirse, sorumlusu Askeri Savcı Albay Mehmet Yenigün'dür. Bilginiz olsun" dedim. Bunun üzerine savcı derhal odadan ayrıldı. Biraz sonra tuğamiral olduğunu sandığım bir görevli yanıma gelerek "Bülent Bey, nasıl böyle bir şeyi düşünebilirsiniz? Siz bizim misafirimizsiniz" gibi beni yatıştıracak sözler söylemeye başladı.

O sırada bana ulaşan bir gazeteciye, telefonda 'Emir-komuta zinciri' içinde tevkif olduğumu söyledim. Daha sonra telefonla durumumu soran istihbarat Daire Başkanlığı içindeki ya-kın çalışma arkadaşlarıma da durumu bildirdim. Yaklaşık bir saat kadar sonra Deniz Kuvvetleri Komutanlığının arka kapısına yanaşan bir araçla Mamak Askeri Cezaevi'ne doğru hareket ettik. Yanımda az evvel beni sakinleştirmeye çalışan tuğamiral ve bir astsubay ile inzibatlar bulunuyordu. Ben cezaevine doğru giderken tutuklanmam medyada ve basında flaş haber olarak duyurulmaya başlanmıştı bile.

Televizyonların 16 Temmuz 1997 tarihli akşam haberlerinde, tutuklanma haberim, ilk haber olarak duyuruluyordu. Tutuklanma sırasının Meral Akşener ve Tansu Çiller'e geldiği şeklinde yorumlar yapılıyor, görüntülerim, Akşener ve Çil-ler'inkilerle birlikte televizyonlarda yer alıyordu, İşin ilginç yanı, hangi maddeden

yargılanacağımız bile bu haberlerde telaffuz ediliyordu. 17 Temmuz 1997 tarihli gazetelerin büyük bölümü konuyu manşetlerine taşımış, büyük puntolu başlıklarla olayı duyuruyordu. Yine fotoğrafım, Çiller ve Akşener'inkilerin yanında yer alıyordu.

Radikal gazetesi, sürmanşet ve tam sayfa olarak verdiği haberde, 'Orakoğlu hapiste', 'Genelkurmay'dan Çiller'e soruşturma', 'Akşener'e azmettirme suçlaması' başlıklarına yer veriliyordu. Haberde, özetle şunlar yer alıyordu:

"Çember daralıyor. Genelkurmay, eski Başbakan Yardımcısı Tansu Çiller hakkında, CIA ajanlığı suçlamasıyla soruşturma başlattı. Çiller'in suçlu olduğu kanaatine varılırsa, hakkında dava açılması talebinde bulunulacak."

ORAKOĞLU'NA 8 YIL HAPİS

Deniz Kuvvetleri'nden gizli bilgi ve belge sızdırılmasıyla ilgili soruşturmada şok gelişme yaşandı. Eski istihbarat Daire Başkanvekili Bülent Orakoğlu, askeri mahkeme tarafından tutuklandı. Karar, duyurulması yasaklanan bilgileri elde etmek suçuna dayandırıldı. Orakoğlu, 8 yıla kadar ağır hapis cezası alabilecek.

Akşener talimatı mı?

Askeri Başsavcılık, 'casuslukla ilişkili gördükleri hakkında da yargılanma isteminde bulunabilecek. Başsavcılık, eski İçişleri Bakanı Akşener'in 'casusluk' için talimat verdiği ya da 'köstebek'in elde ettiği evrakı alarak başka makamlara İlettiği sonucuna varırsa dokunulmazlığının kaldırılması İçin fezleke hazırlayabilecek.

Sabah gazetesinde yine 1 inci sayfadan resmi elbiseli bir fotoğrafım eşliğinde tam sayfa verdiği haberde; "Şok tutuklama. Genelkurmay'daki casus skandalinin kilit ismi polis müdürü Orakoğlu, askeri mahkemece tutuklandı" deniliyordu.

16.7.1997 tarihli Hürriyet, Milliyet, Akşam gibi gazetelerde Tansu Çiller ve Meral Akşener'in fotoğrafları altında yer alan fotoğrafımla birlikte verilen, askeri mahkemenin tutuklama kararı, Çiller ve Akşener hakkındaki İddialar, casusluk ve ajanlık suçlamalarına İlişkin haberler, kuşkusuz ki tam bir yargısız infazdı, işin ilginç yanı, hazırlık soruşturmasının gizli olması kanun emri gereğiyle askeri savcılıkça alınan bütün ifadeler ve soruşturmanın bütün ayrıntıları, 16 Temmuz 1997 tarihini takip eden gün ve aylarda devamlı olarak basında yer aldı. Anlaşılan birileri bu gizli bilgileri basına ve medyaya sızdırmakta sakınca görmüyordu.

Hakkımda çıkan haberlerde, 'casusluk' suçu nedeniyle tutuklandığım bilgisi yanında, 8 yıl hapis cezasına çarptırılacağım yönünde yorumlar da yapılıyordu, iş o kadar ilerilere götürüldü ki bazı televizyon kanalları, askeri mahkemece hakkımda idam cezası verileceği önkabulünden hareketle ekranlarında idam sehpası görüntülerine yer veriyordu. 'Orakoğ-lu'na kelepçe' başlığı ile çıkan bir haber ise tam anlamıyla gerçek dışıydı. Zira cezaevine götürülürken kesinlikle kelepçelenmedim.

Bu haberler, toplumu yanlış bilgilendirip yönlendirmeye dönük bir planın parçasıydı.

Bir dönem devlete Emniyet istihbarat Dairesi Başkanlığı, İçişleri Bakanlığı ve Başbakan Yardımcılığı yaparak hizmet etmiş insanlar, tamamen hukuk dışı ve keyfi suçlamalarla karalanmaya ve medya tarafından adeta linç edilmeye çalışılıyordu.

Refahiyol Hükümeti bu ülkenin hükümeti değil miydi? Yoksa bu hükümet, başka bir devlet hesabına mı çalışıyordu? Öyle ya, askeri savcılık tarafından hazırlanan iddianamede, Emniyet istihbarat Daire Başkanı'nın, kendisine gelen bilgi ve belgeleri Türkiye Curnhuriyeti'nin devlet hiyerarşisi içinde, İçişleri Bakanı'ndan başlayarak Cumhurbaşkanı'na kadar uzanan bir silsileye iletmesi, başka bir devlet lehine yapılmış bir istihbarat faaliyeti kabul ediliyor, casus ve vatan hainliği suçlamalarında bulunuluyordu. Yoksa Çevik Bir döneminde, bazı

askeri kışlaların kapılarına asılan 'Orduya sadakat şerefi-mizdir' sözündeki 'Orduya sadakat' kavramı, vatana ve millete sadakat ve hizmetten daha mı ön planda tutulmak isteniyordu? Askeri savcının, emir-komuta zinciri içinde hareket eden bir kişi olduğu düşünülürse, basına el altından sızdırılan hazırlık tahkikatına ait gizli kalması gereken bilgi ve belgeler, araştırılmadan, soruşturulmadan ve en önemlisi hiçbir şekilde muhakeme edilmeden bazı gazete ve televizyonlarda nasıl olup da haber olabiliyordu? Ülkemizde medya casus kelimesinin anlamını bilmiyor muydu? Yoksa emir-komuta zinciri içinde gazetecilik yapmak daha mı kolaydı?

MAMAK CEZAEVİNE GİRİYORUM

Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat Daire Başkanlığı görevine başladığım 12 Mart 1997'den yaklaşık dört ay sonra 16 Temmuz 1997 günü akşamı saat 16.00 sularında, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na ait bir araçla 4. Kolordu içinde bulunan Mamak Askeri Cezaevi'ne doğru yol alıyordum.

Daha bir iki ay önce, yaklaşık 5 bin personeli bulunan bir haber alma örgütünün başındayken şimdi bir tutukluydum. Neden? Kanunlar çerçevesinde görevimi yaptığım için. Üstüne üstlük beni hukuksuz bir biçimde tutuklayan bir birimin cezaevine götürülüyordum. Tüm bunların bende yarattığı sıkıntı çok büyüktü. Ancak bunlardan hiç biri, bana İsnat edilen suçun, yani casusluk ve vatana ihanetin ailem ve yakınlarıma getireceği manevi sıkıntı kadar büyük olamazdı.

Bu suçlamaların yapıldığı tarihten, şu satırları yazdığım bugüne ve son nefesime kadar, şahsıma ve başında bulunduğum teşkilata bu komployu kuranlar ve bu komplonun bir şekilde parçası olan grup ve kişilerle mücadelem devam edecek. Mesleğim gereği, güçsüzlerin hak ve hukukunu korumak zorunda olan bir kişi olarak, eğer kendi hak ve hukukumu koruyamazsam, suç ve suçluları kamuoyu önünde teşhir edip adalete sevk edemezsem, benim kişiliğimin, insanlığımın ve beni ben yapan değerlerimin ne anlamı kalır?

Mamak'a giriş, nizamiyeden geçiş ve 5 dakika sonra askeri cezaevine gelişi.. Yanımdaki tuğamiral ile birlikte cezaevi kapısından içeri giriyor ve cezaevi komutanının odasına çıkıyoruz. Devlet hizmetinde bulunduğum uzun yıllar içinde yaptığım, sayısız cezaevi ziyareti aklıma geliyor. Bir an nerede bulunduğumu unutur gibi oluyorum. Sanki hafızam bana isyan ederek

bugüne dönmek istemiyor. Ancak cezaevi komutanının "Hoş geldiniz" sözü ile kendime geliyorum. Komutana baktığımda yüzü birden tanıdık geliyor. Niğde İİ Emniyet Müdürlüğü görevim yürüttüğüm sırada, Nevşehir Alay Komutanı olduğunu hatırlıyorum. Şu kaderin garip cilvesine bakın ki yıllar önce birkaç ilin valisini, emniyet müdürünü ve alay komutanını bir araya getiren 'İl koordinasyon toplantıları'nda devletin güvenliği için alınacak tedbirleri tartıştığımız birinin önüne, şimdi devlet aleyhine suç işlediği iddia edilen birisi olarak çıkıyordum.

Bu ağır ruh hali içinde, İçimde patlayan volkanları söndürmeye çalışarak, şu an bile hatırlayamadığım 3-5 dakikalık bir konuşma yapıyoruz, birlikte çay içiyoruz. Albay, bana cezaevinde her zaman birlikte voleybol oynayabileceğimizi söylüyor. Beni cezaevine getiren tuğamiral ile vedalaştım mı? Albayın odasında birlikte miydik? Bunları hiç hatırlayamıyorum.

Daha sonra Cezaevi görevlisi başçavuşun odasına gidiyor, burada gri renkli mahkûm elbisesini giyiyorum. Üzerimdeki takım elbise, gömlek, kravat, cep telefonu ve diğer özel eşyalarımı teslim ediyor, uzun yıllar boyunca sayısız suçluyu yolladığım parmaklıkların öte tarafına geçiyorum.

Hayatımın bir dönüm noktası... Cezaevine giriş kapısının önünde bulunan ve avukatlarla görüşme yeri olarak kullanılan bölümden, koşuşların olduğu kısma açılan ve oradan uzun bir koridora çıkan bölümün demir kapı kilitleri açıldı.

Koridorda 20-30 metre gittikten sonra 'subay koşuşu' olarak adlandırılan bir koşuşun önünde durduk. Görevli gardiyanlar, demir kapının kilitlerini açarak beni koşuşun içerisine bıraktılar ve arkamdan aynı şekilde kapıyı kilitlediler, içeri girdiğimde büyük bir odanın içinde 40-50 ranzadan oluşan yatakların, koşuşun hemen girişinde küçük bir mutfak ve mutfak arkasında tuvalet ve duşların bulunduğunu gördüm. Koşuş duvarının

neredeyse tavana yakın bölümlerinde, dikdörtgen şeklinde ve yaklaşık 20 santime l metrelik iki adet pencere bulunuyordu, içimin sıkıldığını hissettim.

Dışarıyı görebilmek için uzun yıllar yatılı olarak okuduğum polis kolejinin yatakhanelerinde kaldığım sıralarda yaptığım gibi üst pencerelerin önünde yer alan ranzalardan birinin üst katını seçerek, eşyalarımı yatağın üstüne koydum. O sırada koğuşta bulunan ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nde görevli oldukları sırada çeşitli suçlardan mahkûm olan ve mahkemesi devam eden subay ve astsubay tutuklular yanıma gelerek geçmiş olsun dileklerini ilettiler. Çok yorgun ve sıkıntılı olduğumdan, koğuştaki tutuklularla kısa bir sohbetten sonra 57 günümü geçireceğim ranzaya çıkarak, bir müddet yarı uyanık yarı kâbuslar görerek dalmışım.

Bir müddet sonra koğuştaki arkadaşlar beni uyandırdılar. Televizyonlarda tutuklanışım, boy boy fotoğraflarımızla süslenen Çiller'li, Akşener'li senaryolar ve ne kadar ceza alacağım anlatılıyordu. Anlaşılan medyadaki 'bazı aktörler' rollerini iyi ezberlemişlerdi. Koğuşun içinde bir renkli televizyon bulunuyordu. Hatta Cine 5 yayınlan şifresiz olarak gösteriliyordu. Haftanın her günü sıcak su akıyordu. Koğuşta her gün üç kişilik bir nöbetçi heyeti bulunuyordu. Bu görevliler, o gün için koğuş mutfağının ve tuvaletlerin temizlenmesi, yemeklerin alınarak dağıtım görevlerini üstleniyorlardı. Bu İş, koğuşta bulunan ve sayıları 30 ila 50 arasında devamlı olarak değişen tutuklu ve hükümlüler arasında sıra ile yapılıyordu. Rütbeler geçersizdi. En küçük rütbeli astsubay ile albay aynı statüye ta-biydi. Günde bir kez l saatliğine avluya çıkılıyordu. Avlunun dört tarafı tutuklu koğuşlarıyla çevriliydi. Burası yaklaşık 150-200 metre karelik bir yerdi. Duvarların yüksekliği nedeniyle yalnızca gökyüzünü görebiliyordunuz. Tutuklu ve hükümlüler sıra ile bu avluyu kullanıyorlardı. Biz cezaevinin giriş katında bulunuyorduk. Alt katlarda yer alan koğuşlarda, 12 Eylül döneminde birçok tutuklu ve hükümlünün kaldığını, çektikleri eziyetleri koğuş arkadaşlarımdan dinlemiştim. Ancak cezaevinde kaldığım süre içinde buraları hiç görmedim.

Koğuşta kaldığım ilk günün sabahı, erken saatlerde kalkarak diğer tutuklular ile birlikte tutuklu elbiselerini giydim. Bu elbise, gri bir pantolonla yine gri boğazlı bir ceketten oluşuyordu. Polis kolejinde yatılı olarak okurken giydiğim elbiseyi hatırlattı bana. Bu nedenle fazla garipsemedim. Ancak 11 Eylül günkü ilk duruşmada, kameraların ve objektiflerin karşısına bu elbiseyle çıkarıldığımda, televizyon ve gazetelerde beni görenlerin çok üzüldüklerini, büyük tepki gösterdiklerini ve bana gerçekten haksızlık yapıldığının bir kez daha anlaşıldığını, tahliye edildikten sonradaki günlerde karşılaştığım hemen hemen herkes ifade etmişti. Herkes bana neden bu elbiselerin giydirildiğini sormuş ve bu durumu gerçekten yadırgadıklarını belirtmişti.

Sabah sayımı, subay koğuşunda, görevli sivil veya asker gardiyanlar tarafından yapılıyordu. Genelde asteğmen rütbesinde görevliler sayımı yapıyorlardı. Erler için Mamak Askeri Cezaevi çok daha zor bir yerdi. Erlerin sayımları, avluda, askeri içtima düzeninde yapılıyordu. Ayrıca devamlı olarak eğitime ve çok sıkı disipline tabi tutuluyorlardı. Bazı koğuş arkadaşlarım, erlere görevli gardiyanlarca çok kötü muamele edildiğini söylüyorlardı. Kimi geceler, er tutukluların koğuşlarından gelen çığlık ve feryatlar, bulduğum koğuşun kasvetli havasını biraz daha arttırıyordu.

Koğuşta yattığım ranzanın küçük penceresinden dışarıya baktığımda, yalnızca avluyu görebiliyordum. Gökyüzünü ancak avluya çıktığımız bir saatlik süre içinde görebiliyordum.

Cezaevinde kaldığım süre içinde, henüz devam etmekte olan bir davayı etkileyecek şekilde yayınlar yapan ve yalan yanlış haberlerle olayı devamlı olarak gündemde tutmaya çalışan şanlı® medyamızı büyük bir öfke ve hayretle izliyordum. Bu süreçte en çok canımı sıkan haberler de Mamak Askeri Cezaevi'ne getirilirken görevlilerce kelepçelenmediğim halde "Orakoğlu'na asker kelepçesi" başlığıyla verilen haberdi.

ER KOĞUŞUNDAN SUBAY KOĞUŞUNA TERFİ

O eterin beteri vardı. Subay koğuşunda bulunan tutuklu ve hükümlüler er koğuşlarındakilere nazaran çok daha iyi şartlarda yaşıyorlardı. Üstelik subay koğuşuna girdiğim İlk günden İtibaren, koğuşta bulunan tutuklulardan, hiç beklemediğim ölçüde büyük bir yakınlık ve ilgi gördüm. Kesinlikle bana koğuş İçinde hiçbir görev verilmedi, hiçbir iş yaptırılmadı. Bunun yönetimden gelen bir emir yüzünden mi olduğunu, yoksa koğuş arkadaşlarımdan kendi sevgi ve saygılarından mı kaynaklandığını hiç öğrenemedim.

Ancak Deniz Kuvvetleri Askeri Savcılık ve Mahkemesi'nde tutuklandıktan sonra askeri savcı ile baş başa yaptığım görüşmenin, beni er koğuşundan subay koğuşuna taşıdığını, bilaha-re öğrendim. Çevik Bir'e aşırı derecede bağlı bazı komutanlar, benim er koğuşuna konmam yönünde cezaevi yönetimine baskı yaptıklarını, ancak daha sonra benim askeri savcı ile yaptığım özel görüşmeden sonra bu isteklerinden vazgeçtiklerini duymak beni şaşırtmamıştı.

Öyle ya, siz Emniyet istihbarat Daire Başkanı'nı sahte evrakla cezaevine koyacaksınız. (Askeri mahkemenin gerekçeli hükmünde sahte evrak düzenlendiği kararı yer aldı.) Cezaevine koyduğunuz yetmezmiş gibi, bir de bu kişiye cezaevinde de eziyet etmek için gerekli şartları hazırlayacaksınız ki anlasın, Çevik Bir ekibi ile dalaşmak neymiş? Ancak hesapları tutmamış, hiçbir hukuki mesnede dayanmayan çabaları boşa çıkmış, planladıklarının tam tersi bir neticeyle karşı karşıya kalmışlardı. Herhalde Allah'ın ela bir hesabı olduğunu, 28 Şubat süreci içinde yaşanan pek çok olayda görüldüğü gibi hesaba katmamışlardı.

Cezaevine girdiğim ilk günden tahliye olduğum güne kadar, burada geçirdiğim 57 zorlu gün boyunca bana her konuda yardımcı ve destek olan koğuş arkadaşlarımı hiçbir zaman unutmayacağımı ve onları daima sevgiyle hatırlayacağımı, bu vesileyle bir kez daha ifade etmek isterim.

YENİ HAYATIMA ALIŞIYORUM

Cezaevine girdikten birkaç gün sonra dışarıda estirilen olumsuz havaya rağmen kısa süre içinde kendimi toparlamaya başladım ve kendime bir program yaptım. Sabah erkenden kalktıktan sonra havalandırmaya çıktığımız avluda, koğuş arkadaşlarımızdan bazıları ile birlikte hızlı yürüyüş yapmaya başladım. Genelde yürüyüşlerimiz, cimnastik hareketleriyle son buluyordu. Spor çok düzenli olarak ve sistematik bir şekilde yapmaya başlamıştım. Sınav çekerek karın kaslarımı güçlendirmeye çalışıyordum. Cezaevinde geçirdiğim her geçen gün vücudumun yağlarının süratle eridiğini, kondisyonumun ve gücümün çok üst seviyelere çıktığını hissediyordum.

Kendi kendime şunu telkin ediyordum: Kesinlikle suç işlememiştim. Yalnızca görevimi yapmıştım. Bu bilinçle, basında ve medyada hakkımda ne denirse densin, cezaevinde elim kolum bağlı da olsa, mücadele etmeliydim, ilk olarak mahkemeler için gerekli stratejileri tespit etmem gerekiyordu. Hiçbir şeyin moralimi bozmasına izin vermemeli, sağlığını korumalı, spor yaparak stresten uzak kalmalıydim.

Davama ücretsiz olarak bakmak için pek çok avukat ve hukuk bürosunun, yakınlarıma ve çalışma arkadaşlarıma başvurduklarını öğrendim. Ben de önce Suat Çelebi'ye ve Nail Karaarslan'a, daha sonra da Meral Akşener'in isteğiyle Turgay Özdoğan ve Ertuğrul Yalçın adlı avukatlara, cezaevindeyken vekâlet verdim.

Cezaevi yönetimi, diğer tutuklu ve hükümlülerin aksine bana telefon görüşmesi yapma serbestisini tanıdığı. Bu durumu şüpheyle karşılamıştım. Koğuşları birbirine bağlayan ve

havalandırma avlusuna çıkan holde iki adet ankesörlü telefon bulunuyordu. Telefon etmek istediğim zaman nöbetçiyi çağırıp koğuşun kapısını açtırıyor, ankesörlü telefonla İstedğim yerle görüşüyordum. Tabii ki görüşmelerimin dinlendiğinden ve kayda alındığından emindim. Ancak herhangi bir endişe duymaksızın, cezaevi yönetiminin bana tanıdığı bu hakkı sonuna kadar kullandım. Zira gizli kapaklı hiçbir işim yoktu. Her şeyim ortadaydı.

Ancak bu dinlemeyi kullanarak olayları lehimize çevirebilecek bir stratejiyle neticelendirdiğimizde, bana ve yargılanan diğer arkadaşlarıma 32 yıl hapis cezası verilmesi için mahkemeye baskı yapan Çevik Bir ve ekibinin hevesleri kursaklarında kalabilirdi. Vaktim boldu. Bu konu üzerinde geceleri fikir cimnastiği yapabilirdim.

AKŞENERİN AVUKATLARINI AZLEDİYORUM

Telefonla görüşme iznini kullanarak İlk önce eşimi ve kızımı aradım. Benimle gözyaşları içinde, buruk bir sevinçle konuştular. Hayatımdan ve sağlığımdan endişe ettikleri anlaşılıyordu. Onları teskin etmeye çalışarak İçlerini ferah tutmalarını söyledim. Onları her gün arayacağımı söyleyerek telefonu kapadım.

Daha sonra eski İçişleri Bakanı Meral Akşener'i aradım. Konuşmasından, aramamdan rahatsız olduğunu anladım. Zaten kendisi de bu rahatsızlığı İfade etti. Bundan sonra benden avukatlarla görüşmemi isteyerek onların kendisine yaptığımız görüşmelerle ilgili bilgi vereceklerini söyledi. Bir daha cezaevinden Akşener'i aramadım. Daha sonra Hanefi Avcı'yı arayarak cezaevine gelmesini istedim. Bir-iki gün sonra Hanefi Avcı, yanında okumam İçin bazı kitaplar ve küçük transistorlu bir radyo da getirerek ziyaretime geldi. Hanefi Avcı'dan, davanın hassasiyetinden ötürü, Suat Çelebi dışındaki avukatlar hakkında bir araştırma yapmasını istedim. Hanefi Avcı'yla daha sonra yaptığımız bir görüşmede, Avcı'nın, Nail Karaarslan isminden rahatsız olduğunu anladım. Avukat Nail Karaarslan'ın kardeşi, Emniyet istihbarat Dairesi'nde şube müdürü olarak görev yapıyordu ve Mehmet Ağar sevgisiyle tanınıyordu. Sanırım, rahatsızlığının nedeni buydu. Akşener'in gönderdiği avukatlar Turgay Özdoğan ve Ertuğrul Yalçın'ın ise bazı ilişkileri nedeniyle avukatlıktan çekilmeleri ve olayla ilgilenmemeleri konusunda hemfikir olduk. Hanefi Avcı, bakan ile görüşerek bu kişilerin olayla ilgilenmemeleri hususunu bildirecekti. Sonuç olarak Suat Çelebi ile Nail Karaarslan'ın vekâletlerinin devam etmesine karar verdim.

Bu arada politik gelişmeleri de yakından izliyordum. Re-fahyol Hükümeti köşeye sıkıştırılmıştı. Şimdi hedef, DYP lideri Çiller'di. Çevik Bir ekibi, Çiller'i harcamak uğruna TSK'yi politikaya alet etmekten çekinmiyordu. Emniyet istihbarat Daİre-si'nin hiyerarşik düzen içinde Cumhurbaşkanlığı'na ilettiği BÇG belgesi, dönemin Cumhurbaşkanı Demirel'in elini askere karşı güçlendirmişti. BÇG belgesinden önce Türk demokrasisi için ciddi tehlikelerin kapıda olduğunu gören ve buna karşı çaresiz görünen Cumhurbaşkanı, bu belgeden sonra inisiyatifi eline alarak 28 Şubat'ı kullanmış ve dönemin Genelkurmay Genel Sekreteri Özkasnak Paşa'nın da basına açıkladığı gibi, o dönemde 28 Şubat'ın başarıya ulaşmasında büyük katkılar sağlamıştı.

Bu süreçte, herkesin kendine göre bir hesabı vardı. Ama bu hesapların çoğu tutmadı. Hesapları en ince ayrıntısına kadar şekillendirenler, daha önce de belirttiğim gibi Allah'ın adaletini hiç dikkate almamışlardı.

SARMUSAKLA 15 DAKİKALIK GÖRÜŞME

Cezaevine girdiğim 2-3 günlük süre içinde Kadir Sarmu-sak'ı hiç görmemiştim. Koğuş arkadaşlarıma Kadir Sarmusak'la görüşmek istediğimi söyledim. Ancak gardiyanlarla yakın ilişkide bulunan bazı tutuklular "Kadir Sarmusak'la görüşmemin yasaklandığını, gardiyanların bu konuda özellikle uyarıldığını" söylediler, Bense, Kadir Sarmusak'la muhakkak görüşmem konusunda ısrarlıyım. Bunun üzerine, koğuş arkadaşlarım gizli bir görüşme ayarladılar ve Kadir Sarmusak'la ilk defa 15 dakikalık bir görüşme yaptık.

Burada Kadir bana hitaben, "Başkanım, bana işkence yaptılar. Ne ifade verdiğimi bilmeden, işkence ile ifademi imzaladım" diyerek başından geçenleri anlattı. Cezaevinde çok sıkıntılı günler yaşadığını da Özellikle belirtti. Bense "Bundan sonra ne yapmamız gerektiği konusunda çok daha dikkatli olmamız gerektiğini" söyleyerek "Bugüne kadar darbelerle ilgili görülen tüm davalar, askeri mahkemelerce gizli celsede yapılmış ve bu şekilde yargılanan hiç kimse ceza almaktan kurtulamamış. Bizim yapmamız gereken, davanın, askeri mahkemece medya önünde, kamuoyuna açık bir şekilde görülmesini sağlayacak tedbirleri almaktır. Ancak bu şekilde bir beraat şansımız olabilir" dedim.

AVA GİDERKEN AVLANIYOR

Daha sonra koğuştaki arkadaşlarımızın da yardımıyla Kadir Sarmusak'la birkaç kez daha görüştüm, Kadir'e, telefon görüşmelerinin dinlendiğini, bunu kullanabileceğimizi, yaptığı telefon konuşmalarında kendisini her konuda çok aciz bir durumda göstermesini, devamlı olarak benim ve Hanefi Avcı'nın aleyhinde konuşmalar yapmasını söyledim. Ben de gerek eşimle gerekse de yakınlarımla yaptığım telefon görüşmelerinde "işimizin bittiğini, Milli Savunma Bakanı ismet Sezgin ve ANAP'lı bazı milletvekillerinin devreye sokulması ve

kendilerinden benim için yardım istenmesi gerektiğini" söylüyordum. Bununla amacım, bizi dinleyenlerin, bizi aciz duruma düşürdüklerini ve bizim birbirimize düştüğümüzü sanmalarını sağlamaktı. Bu şekilde, mahkemede, panik içinde birbirimizi suçlayacağımızı ve bu yolla kamuoyu önünde küçük düşeceğimizi sanacaklardı. Bir ve ekibi, duruşmanın kamuoyuna açık yapılmasıyla arkamızdaki kamuoyu desteğini kendi lehlerine çevirmeyi isteyeceklerdi. Yanılma ya çıktım. Bizi hukuksuzca yargılamak isteyenler, yaptıkları haksızlığı perdelemek ve kamuoyuna bu tutuklamanın ve açılan davaların haklı olduğunu kanıtlamak amacıyla yargılamanın kamuoyuna açık bir şekilde yapılmasına karar vermişlerdi. Askeri savcılık, hazırladığı ilk tahkikatta elinde bir delil bir belge olmadığını görüyor, belki cezaevinden yaptığımız telefon görüşmelerinden bir delil çıkarabileceklerini zannediyordu. Oysa ki 'ava giden avlandı'.

Kadir Sarmusak, daha önce kararlaştırdığımız gibi, gerek cezaevi içinde gerekse de dışarıyla yaptığı telefon konuşmalarında benim ve Hanefi Avcı'nın aleyhinde konuşmalar yapıyordu.

Bu konuşmalarda, kendisini bu sıkıntılı duruma benim ve Hanefi Avcı'nın düşürdüğünü ama mahkemede bizlerle kesinlikle hesaplaşacağını, bütün gerçekleri anlatacağını söylüyordu. Bu konuşmalar, cezaevinde yankılanıyordu. Hatta bir gün, işin aslını bilmeyen subay koğuşundaki bazı arkadaşlarım, bana "Abi, bu haddini aştı. Sizin için atıp tutuyor. İsterseniz, buna iyi bir ders verelim" dediler. Ben de "Bunu daha sonra hallederiz" diyerek olayı geçiştirdim.

Cezaevine girdiğim günden itibaren, cezaevinin çok ilginç ziyaretçileri olmaya başlamıştı. O güne kadar cezaevinde tutuklu veya hükümlü bulunan astlarını bir kere bile ziyaret etmemiş kimi üst düzey subayların ziyaretleri, birdenbire sıklaşmıştı. Her ne hikmetse, bu ziyaretçiler, ziyaret ettikleri kişilere, benim cezaevindeki ruh halimi, sağlığımı ve durumumu soruyorlardı. Birkaç subay arkadaşımın ayrı ayrı bu yönde bilgiler aldım. Herhalde beni içeri attıran Çevik Bir, moralimin düzgün olup olmadığını merak ediyordu. Sağ olsun, sayesinde çok daha iyiydim. Hem epey kilo vermiş hem de düzenli olarak spor yaptığım için kondisyonumu üst seviyelere çıkarmıştım.

iddianame, cezaevinde 15 günü geride bırakmama rağmen bir türlü gelmiyordu. Ama sağ olsun medya, olayı gündemden düşürmüyor, her gün konuyla ilgili yeni ve asılsız iddialar ortaya atıyordu.

İDDİANAME BENDEN ÖNCE MEDYAYA VERİLİYOR

Cezaevi kantinine günlük tüm gazeteler geliyordu. Koğuştaki arkadaşların her biri değişik bir gazete alıyordu. Böylece hemen hemen tüm gazeteleri okuma imkânına sahip oluyorduk. Henüz iddianame bize tebliğ edilmemişken Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığınca hazırlanan 5 Ağustos 1997 tarihli iddianame, 6 Ağustos 1997 tarihli tüm gazetelerde yer alıyordu, işte birkaç örnek:

6 Ağustos 1997 tarihli Cumhuriyet gazetesi: "Köstebek soruşturması, Orakoğlu ve Sarmusak'a 8 yıl hapis istemi" başlığıyla verilen haberde, TSK'ye yönelik istihbarat faaliyeti soruşturması, tamamlanarak Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığı'na sunuldu, iddianamede Bülent Orakoğlu ve Kadir Sarmusak hakkında 8'er yıl ağır hapis cezası istendi, iddianamede, eski İçişleri Bakanı Meral Akşener'in gizli belgeyle ilgili olarak idari soruşturma açmadığına da dikkat çekildi.

6 Ağustos 1997 tarihli Yeni Yüzyıl gazetesi: "Köstebek İddianamesi tamamlandı, iddianamede Akşener de var" başlıklı haberde, Deniz Kuvvetleri Askeri Savcısı, iddianamesinde, Orakoğlu ve Sarmusak'ın, TCK'nin 132'nci maddesinden yargılanmasını istedi. Söz konusu madde uyarınca bu ikili, "Devletin emniyetini ve uluslararası çıkarlarını ilgilendiren belge çalmak suçundan, en az 8 yıl hapis istemiyle yargılanacak, iddianamede, eski İçişleri Bakanı Meral Akşener ismine de yer verildi. Deniz Kuvvetleri Askeri Savcısı Albay Mehmet Yenigün, 'Köstebek skandalı'na ilişkin soruşturmanın tamamlanmasının ardından, hazırladığı iddianamesini dava açılması istemiyle Deniz Kuvvetleri Askeri Mahkemesi'ne dün verdi. Mahkemenin cuma gününe kadar dosyayı İnceleyeceği öğrenildi, Mahkeme, incelemenin sürdüğünü ve gerekirse gizli celse karan alınabileceğini belirterek iddianameyi sanık avukatı Suat Çelebi'ye vermedi."

Haberlere konu olan iddianame, avukatıma verilmemişti. Dava ile ilgili olarak bizzat kendi tuttuğum Avukat Suat Çelebi ile cezaevinde kaldığım süre içinde birçok görüşmemiz oldu. iddianamenin hazırlanma safhası ve iddianamenin askeri mahkemeye intikalinden sonra bile savunma hakkını kullanmak üzere Avukatım

Suat Çelebi'ye Deniz Kuvvetleri Askeri Savcılığı ve Adli Müşavirliği'nde pek çok zorluk çıkarıldı. Savunmaya ilişkin evrak ve belge istemleri, çoğu zaman reddedildi. Savunmaya ilişkin pek çok önemli belge ve evraka ulaşabilmemiz, aşırı derecede zor oldu.

13 Ağustos 1997 tarihli Milliyet gazetesi: Birinci sayfadan sürmanşet ve büyük puntolarla verdiği haberde; 'işte köstebek iddianamesi' Refahiyol döneminde, ordudan belge ve bilgi casusluğu davası açıldı. Askeri savcılık, aralarında Orakoğlu ve bir albayın da bulunduğu altı kişi hakkında hapis cezası istiyor. Deniz Kuvvetleri Askeri Savcılığı'nın iddianamesinde, emniyet içinde bir çetenin varlığı şu sözlerle açıklanıyor: "Sistem dışı bir çalışma görülmektedir" ifadelerine yer veriyordu.

Bülent Orakoğlu ve Meral Akşener'in küçük fotoğraflarının yer aldığı 3 başlıkta ise şunlar yazılmaktaydı:

'Yukarıyla konuşayım.' Askeri savcının hazırladığı 8 sayfalık iddianamede, olayların Akşener'in emniyete yaptığı 'Geceyan-sı baskını' ile başlatıldığı ifade edildi, iddianamede, Bülent Orakoğlu'nun istihbarat Daire Başkanlığı'na atanması sırasında Genel Müdür Alaaddin Yüksel ve Müsteşar Teoman Ünü-san'ın, bakanı 3-4 kez ikaz ettikleri, Akşener'in ise 'Yukarı ile konuşayım' dediği vurgulandı.'Gizli belgeler': iddianamede, Onbaşı Kadir Sarmusak'ın Deniz Kuvvetleri'nden gizlice alarak Orakoğlu'na ilettiği belgeler şöyle sıralandı: Gizlilik dereceli üç adet mesaj, Beykoz'da inşa edilen Fetih Külliyesi'ne ilişkin komutanlıklara yazılan belge, 'Batı Çalışma Grubu'na ilişkin bilgisayar çıktısı, Orgeneral Çevik Bir imzalı iki sayfa yazı ile 5 sayfalık eki.

Medyanın sınır tanımaz tutumu devam ediyordu. Hürriyet, Sabah, Akşam ve diğer gazetelerde iddianame ile ilgili haber ve yorumlara, fotoğraflarımızla birlikte baş sayfalarda yer veriliyordu. Ne kadar ceza alacağımızdan tutun da DYP lideri Çiller ve eski İçişleri Bakanı Akşener'le ilgili iddialara kadar bir yığın uyduruk şey, haber olarak yayımlanıyordu. Henüz iddianame şahsıma veya avukatım Suat Çelebi'ye tebliğ edilmemişti, iddianame, medyada yayımlandıktan ancak bir hafta kadar sonra Mamak Askeri Cezaevi'nde şahsıma tebliğ edildi. Benden bir gün önce de avukatım Suat Çelebi'ye tebliğ edilmişti.

Olmayan Suça 72 Yıl Ceza Talebi

Deniz Kuvvetleri Askeri Savcısı Mehmet Yenigün tarafından yapılan ilk tahkikat ve hazırlık soruşturmasının ardından hazırlanan 5 Ağustos 1997 tarihli İddianame, her türlü hukuki nosyondan yoksun, tam bir darbe iddianamesi özelliğindedir. Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nin yargılama sonucunda verdiği beraat kararı ve karara ilişkin gerekçeli hükmünde de belirtildiği gibi, askeri savcılık tarafından yapılan hazırlık soruşturmasının ve bu soruşturma neticesinde hazırlanan iddianamenin 'güvenilir olmadığı' belirtiliyordu. iddianamede suç, 'Devletin emniyetine veya dahili menfaatlarına taalluk eden evrak veya vesikaları çalmak, çalınması suçuna azmettirmek, muvakkaten de olsa bunları tahsis olundukları yerden başka yerde kullanmak' olarak tanımlanıyordu. Bu eyleme uyan TCK'nin 132/1, 80 ve 64'üncü maddeleri gereği cezalandırılmam istenmişti. TCK'de bu suçlar için verilecek hapis cezasının en üst sınırı toplam 72 yıl olarak belirtilmişti. Yani olmayan bir suç için (yalnızca kanunlar çerçevesinde görevimi yaptığım için) askeri savcı, iddianamesinde 72 yıl hapis cezasına çarptırılmamı istiyordu.

Şahsıma isnat edilen suçla ilgili olarak da hazırlık soruşturması ve iddianamede maddi bir delil ortada gözüküyordu. Delil olarak Kadir Sarmusak'ın Genelkurmay ve Deniz Kuvvetleri Komutanlığı istihbarat Daire Başkanlığında alınan ifadeleri ana delil olarak soruşturma dosyasına konulmuştu. Oysa Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Mahkemesi, yargılama sonucu hazırladığı gerekçeli kararında, Onbaşı Kadir Sarmusak'tan Genelkurmay istihbaratı ve Deniz Kuvvetleri İstihbaratı'nca alınan ifadelerin, işkence ve iradesi dışında, vaşak yöntemlerle alındığının ve hukukta bu ifadelerin geçerli olamayacağını altı çizilmişti.

Askeri savcılığın iddianamede ortaya koyduğu ikinci delil ise Onbaşı Kadir Sarmusak'ın Deniz Kuvvetleri'nden çaldığı iddia edilen BÇG adlı bilgisayar çıktısıydı. Bu belge ve eklerinin, Emniyet Genel Müdürlüğü istihbarat Dairesi Başkanı Bülent Orakoğlu'na, oradan İçişleri Bakanı'na, Başbakan'a ve Cumhurbaşkanı'na giden, oradan da Genelkurmay Başkanı ve Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na geri dönen taslak bilgisayar çıktısı olduğu iddia edilmiştir.

SAHTE BELGEDEN DELİL

Oysa askeri mahkeme yargılama süreci içinde askeri savcılığın Deniz Kuvvetleri'nden alındığını İddia ederek hazırlık dosyasına delil olarak koyduğu 'BÇG ihtiyaçları' adlı taslak belgenin, askeri savcının emri üzerine Deniz Kuvvetleri istihbaratı'nda yapılan sahte bir belge olduğu, alındığı iddia edilen belgenin ortada olmadığı, bu belgenin nerede ve kimlerde olduğunun ise mahkemenin tüm araştırmalarına rağmen belirlenemediği anlaşılmıştır.

Deniz Kuvvetleri Askeri Mahkemesi, askeri savcıcı Deniz Kuvvetleri istihbaratından alındığı İddia edilen ve davanın özünü oluşturan BÇG bilgisayar çıktısının aslı yerine bir sahtesini yaptırarak asıl belgeymiş gibi dava dosyasına koymasını, askeri mahkemeden 'gizlemek' olarak nitelendirmiş ve hazırlık tahkikatının bu yönden de güvenilirliğini kaybettiğini gerekçeli kararında belirtmiştir.

Askeri savcı, iddianamede olayla uzaktan yakından ilgisi olmayan konulara yer veriyordu, İçişleri Bakanı'nın ve istihbarat Daire Başkanı'nın kendilerine kanun, tüzük ve yönetmeliklerle verilmiş olan yetki ve bu yetkilerini kullanma sorumluluklarına hukuk dışı bir şekilde, ihtilal anlayışı ve zorbalığıyla müdahale ederek Emniyet istihbarat Dairesi'ne atanmam, Ala-adin Yüksel'in gece yansı baskınıyla görevden alınması, istihbarat Daire Başkanı'nın sadece İçişleri Bakanı'nın yetki ve tasarrufunda bulunan yönetmelik hükümlerinin bazı maddelerini değiştirmesi hususlarına, 7 sayfalık iddianamenin 2-3 sayfasının ayrılması, gerçekten tuhaftı.

Askeri mahkemenin ise gerek yargılama safhası gerekse gerekçeli kararında bu konulara hiç girmemesi ve iddianamede yer alan bu hususları yok sayması, herhalde askeri savcı ve ona emir veren Çevik Bir ve ekibine, 'senaryo'nun bir parçası olarak hazırlanmış iddianame için en güzel cevaptı.

Türkiye'de geçmiş yıllarda yapılan üç ihtilalde de nasıl ki darbeci generallere bilerek ve İsteyerek çeşitli nedenlerle yardımcı olan politikacılar, gazeteciler, bürokratlar ve sivil toplum örgütleri bulunmuşsa, '28 Şubat postmodern darbe-si'nde de aynı durum daha da vahim bir şekilde ortaya çıkmıştır, İçişleri Bakanlığı Müsteşarlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü gibi çok üst makamlara gelmiş kişiler, sırf kendi saltanatlarını biraz daha sürdürebilmek uğruna, ihtilal mahkemesi gibi kendi bakanlığının yetki ve sorumluluklarını sorgulayan başka bir kuruma ifade vermekten, üstelik de acz içinde kendi üst ve astlarını kin ve İntikam duygulan içinde şikâyet etmekten geri kalmadılar.

Tarih, bunları muhakkak ki Türk demokrasisi ve hukuk geleneği açısından layık oldukları yere koyacaktır.

Tekrar mahkeme sürecine dönelim.

Askeri savcılıkça hazırlanan iddianamenin tarafıma ve avukatım Suat Çelebi'ye tebliğinden sonra cezaevinde İddianame ile ilgili olarak avukatımla yaptığım bir dizi görüşme sonrasında, askeri mahkemede yapacağımız savunmanın temel unsurlarını kararlaştırdık. iddianamede sanık olarak benim, şube müdürü Mehmet Tomruk'un, polis memurları Kadir Sarmusak ve Uğur Koca-efe'nin suçlanması, Hanefi Avcı'nın ise İddianamede yer almaması, Emniyet istihbarat Dairesi'nde Hanefi Avcı'ya sıcak bakmayan çevrelerde değişik şekillerde yorumlanmıştı. Hatta beni cezaevinde dışarıdan telefonlu arayan Emniyet istihbarat Dairesi'nde görevli bazı arkadaşlarını Hanefi Avcı'nın niçin askeri savcı tarafından iddianameye konulmadığını sorgulayarak bana istihbarat Dairesi'nde konuşulanları ve kendi şüphelerini iletiyorlardı. Bunlar, ağır ithamlardı.

Ben bu olaya daha farklı bakıyordum. Bir kere kesinlikle askeri savcının Hanefi Avcı'yı iddianameye almamasının ardında, Emniyet istihbarat Dairesi'nde bu olaya adı karışan görevlilerin birbirine düşürülmesi gibi ince bir taktiğin yattığını düşünüyordum. Aynı zamanda Susurluk ile ilgili olarak gerek Meclis Susurluk Araştırma Komisyonu'na gerekse çeşitli zamanlarda medya ve basına askerler aleyhine yaptığı açıklamaları göz önüne alarak kamuoyunun tepkisinden çekinmişlerdi. Öyle ya, bu durum askerlerin Susurluk rövanşını alma çabası gibi değerlendirilebilirdi. Bu nedenle, Hanefi Avcı'yı iddianameye almamışlardı. Onu iddianameye almamaları, şüphesiz ki beni ne kadar memnun etmişse, diğer görevlileri iddianameye alarak suçlamaları da bir o kadar üzmüştü. Ancak Hanefi Avcı'nın iddianameye alınmaması, askeri savcının hukuku ne kadar keyfi ve emir-komuta zinciri içinde uyguladığının en bariz kanıtlarından biriydi.

Mamak Askeri Cezaevi'nde ilk ayım geçmişti. Cezaevi şartlarına çok kısa sürede uyum sağlamıştım. Sürekli spor yapıyor, duuşmalara hazırlanıyordum. O günlerde Yunanistan için casusluk yapmak suçlaması ile cezaevine rütbeli subay ve astsubaylardan 3-4 kişi gelmişti. Bu şahıslar hakkında henüz iddianame hazırlanmamıştı ve hazırlık soruşturması ise devam ediyordu. Ancak bu kişiler hep birlikte subay koğuşunda kalıyorlardı. Bu görevliler için başka bir devlet hesabına çalışmak ve Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ait gizli ve stratejik değerdeki bilgi ve belgeleri bu devlet ajanlarına para karşılığı satmak iddiası olmasına rağmen bir arada kalmalarına ve görüşmelerine sınır getirilmiyordu.

Buna rağmen bana ve Kadir Sarmusak'a, aynı cezaevinde farklı koğuşlarda bulunmamıza rağmen görüşme yasağı koyan nasıl bir anlayıştı? Hâlâ anlayabilmiş değilim. Ama şundan eminim ki o dönemin güçlü ismi Çevik Bir ve ekibi kasıtlı olarak üzerimize geliyor, hukuk ve demokrasiyle bağdaşmayan davranışlar, bana ve arkadaşlarıma reva görülüyordu.

Darbe Şakşakçıları

Ancak elimiz kolumuz bağlı bir halde, medya kuruluşlarına hakkımızdaki iftira ve manipölasyon amaçlı haber ve yorumlara cevap veremeyecek bir durumda cezaevindeyken Milliyet gazetesi, 11 Ağustos 1997 gününden başlayarak 15 Ağustos 1997 gününe kadar sürmanşet ve tam sayfa olarak dört gün boyunca dönemin Deniz Kuvvetleri Komutanı Güven Erkaya ile Yavuz Donat'ın yaptığı röportajı yayımlıyordu. Aynı şekilde Hürriyet gazetesi de Sedat Ergin'in kaleminden, 22 Ağustos 1997'den başlayarak 10 holum halinde '90 sıcak günün hikâyesi: Fırtına dosyası' adlı yazı dizisiyle tek taraflı ve yasalara aykırı bir şekilde (devam eden bir davada askeri mahkemeyi etkileyerek) kamuoyunu manipüle edecek yayınlar yapmıştı.

Şimdi bu satırlar aracılığıyla bu değerli basın mensuplarına sormak istiyorum: Hani gazetecilik etiği? Yasalara, kişilik haklarına hiç mi saygınız yok sizin? Kendinizi büyük gazeteci Uğur Mumcu'nun çizdiği gerçek gazetecilik çerçevesi içinde nereye koyuyorsunuz? Yoksa siz, devamlı güçlülerin yanında olan, onların verdiği bilgi kırıntılarını satırlarına taşımak için her türlü gazetecilik ilkelerini göz ardı edenlerden misiniz?

28 Şubat döneminin güçlü Genelkurmay Genel Sekreteri Erol Özkasnak Paşa'nın Sedat Ergin'le ilgili söyledikleri ne kadar manidar!

Hatırlanacağı gibi, Hürriyet gazetesi, 28 Şubat döneminde isimsiz bir komutana atfen 'Silahsız Kuvvetler' haberini verirken bu açıklamayı yapan komutanın kimliğini gizli tutmuş ancak Tümgeneral Erol Özkasnak'ın gazeteci Sedat Ergin'e haber kaynağının kimliğini ısrarla sormuş, Ergin ise haber kaynağı komutanın kimliğini açıklamamış ve bu konuda Erol Özkasnak'a bilgi vermediğini belirtmişti.

ÖZKASNAKTAN BASINA: CESARET EDEMEZLERDİ

Tümgeneral Erol Özkasnak, 14 Ocak 2001 tarihinde bu konu ile ilgili olarak, Milliyet gazetesine çok net açıklamalar yapmıştı: Cesaret edemezdi. O dönemde bize yaranmak için çalışanların, şimdi aslan kesilmeleri hiç inandırıcı değil.

Açıklamalar zehir zemberekti. "O dönemde (28 Şubat) Genelkurmay Karargâhı ile çalışabilmek için asker kaynaklı haber kırıntılarını bile manşet yaparak 'KOMUTANLARA YARANMAYA ÇALIŞAN, KARARGÂH BİR ŞEY SÖYLEMEDEN HABER KAYNAKLARINI İHBAR EDEN KALEMLER' bugün benim kaynak soruşturmasını yaptığımı iddia eden kalemlerdir. 'Silahsız kuvvetler' kavramı, benim Oramiral Erkaya ile her sohbette kullandığımız bir kavramdır. Oramiral Erkaya'nın böyle bir demeç vereceği, dönemin Genelkurmay Başkanı ve karargâhının bilgisi dahilindeydi. Bu nedenle benim Sedat Ergin'i arayıp kaynak soruşturması yapma söz konusu değildir. Durum böyle olduğu halde, Erkaya'nın rahmetli olmasından ve koşulların değişmesinden yararlanılarak bu tür haber yapmaya yönelenlerin kendilerini 'KAHRAMAN VE ETİK SORUMLUSU' gibi yansıtmaları yadırgatıcıdır."

Özkasnak Paşa, açıklamalarını şu sözlerle noktalıyordu: "Ben edebiyatçı ve yazar değilim. Her gün kullanacağım bir kalemim de yok. Bugün bana dönük olarak ortaya konulan 'Haberin kaynağını sordu ama söylemedim' ifadeleriyle böbürlenilerek sunulan, masa başında oluşturulmuş haber, bana, kundakçıların yangını çıkardıktan sonra karşısına geçip keyifle seyretmelerini hatırlattı."

Hazırlanan senaryo gereği zincirin son halkaları da tamamlanıyordu. Sahte evrak, belge ve işkence yapılarak elde edilen bir iddianameyle başlayan süreç; tüm bu hukuksuzlukları gizlemeye ve kamuoyunu manipüle etmeye dönük yayınlarla tamamlanıyordu. Sözde saygın bazı gazeteciler kullanılarak hukuk bir kez daha ayaklar altına alınıyordu. Esasen hukuk, bu davada başından beri göz ardı edilmişti. MGK toplantılarında yapılan konuşmaların açıklanması kesinlikle yasak olmasına rağmen bu kural, başta eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Güven Erkaya ve Sedat Ergin'e bilgi veren MGK yetkilileri tarafından göz ardı ediliyordu. Yavuz Donat ve Sedat Ergin, bu yazı dizilerini, kendiliklerinden mi hazırladılar? Yoksa kendilerine bu konuda görev mi verildi? Herhalde yazı dizilerinde yer alan kimi gizli bilgileri nasıl elde ettiklerine ilişkin makul bir açıklamaları vardır?

28 Şubat'la ilgili olarak çok önemli açıklamalar ve itiraflarda bulunan Özkasnak Paşa, keşke açıklamalarına devam etse de 28 Şubat'ta generallere yaranmak için türlü şaklabanlıklar yapan, haber kaynaklarını Genelkurmay'a yağ çekmek için ele veren diğer gazetecileri de açıklasa... Herhalde demokrasimizin gelişmesine büyük katkılar sağlamış olur.

ORAMİRAL ERKAYA YARGIYI HİÇE SAYIYOR

5 Ağustos 1997 tarihi Milliyet gazetesi, tam sayfa olarak verdiği haberde 'Oramiral Erkaya açıklıyor: Ordu İhtilal yapacak mıydı? Batı Çalışma Grubu'nun kilit ismi Güven Paşa, 28 Şubat'ın içyüzünü Yavuz Donat'a anlattı' şeklinde tanıttığı haberinde, Erbakan, Çiller, Akşener ve dönemin kuvvet komutanlarının fotoğraflarıyla birlikte, benimkini de kullanıyordu, işte Erkaya ile yapılan röportajdan çarpıcı satırlar...

Yavuz Donat: Paşam, köstebek dedik. Oramiral sustu. Devam ettik. Biliyorsunuz... içinize köstebek sokulmuş. Asker ne yapmak istiyor? İhtilal mi? Batı Çalışma Grubu neyin nesi diye.

Güven Paşa: Yüz defa bin defa hayır! Asker ihtilal yapmak istemedi. Türkiye demokrasiyi başardı. Sivil kuvvetler, silahlı kuvvetlere ihtiyaç bırakmadı. Ha, ileride yine böyle bir durumla karşılaşılırsa ne olur? Türkiye'nin önünde bir deney duruyor. İrtica tehlikesini parlamentoda aşma deneyi.

Yüzlerine karşı söyledik. Eğer birileri Türkiye'yi İran yapmak istiyorsa, laik demokratik rejimin yerine din devleti getirmek emelindeyse... Düşündük ki, o kafadaki-leri önce 'söylemle' caydıralım. Bu söylenmiştir. Meşru platformlarda, MGK'de söylenmiştir. Yüzlerine karşı söylenmiştir.

Köstebeğe değil bana sorsalardı. Türk Silahlı Kuvvet-leri'nin ne yapmak istediğini öğrenmek için köstebeğe ne gerek var? Bunu öğrenmek istiyorsan, ne diye onbaşıyı devreye sokuyorsun? Soracağın bir şey varsa, bana sor, onbaşıya değil.

BÇG, görevine devam ediyor, İrtica gücünü daima sokaktan alır. İrtica, İran'a seçimle mi geldi? İşte bunun için önlem gerekir. Önlemi emniyet alacak. Yetmezse Silahlı Kuvvetler alacak. Asker bu önlemi aldı. Bu, Batı Çalışma Grubu'dur. Yerinde bir önlemdir ve devam ediyor. Bu röportajın tamamını buraya almak mümkün değil. Zaten gerekli de değil. Zira bu ifadelerbile, Erkaya Paşa'nın tavrının ne olduğunu ortaya koymaya yetmiyor mu?

Hakkımda iddianame hazırlanırken yargılamamı yapan kuvvetin komutanının, bu sözleriyle İddianameyi hazırlayan askeri savcıyı ve yargılamayı yapacak askeri mahkeme heyetini etkilemek istediği çok açık değil mi? Biraz da Sedat Ergin'in 'gizli MGK görüşmelerinden alıntılar yapalım.

ERBAKAN: EŞİ ÖRTÜLÜ DİYE ORDUDAN ATILANLAR VAR

Ağustos 1996. Askeri Şûra.. İlk tartışma başlıyor. Org. Erkaya: TSK, Türkiye'nin aydınlık geleceğinin teminatıdır. Şimdi bu kurum içine el atılıyor. Kim mi el atıyor? İrtica. (Zirvede ilk kez irtica konusu bu sözlerle gündeme geliyor.) Askerin disiplinini bozmak, askeri tasfiye etmek niyetleri ile karşı karşıyayız.

Erbakan: (İrticacı subayların ihracı konusunda) Bu konu iyi tetkik ediliyor mu? Bize gelip "Namaz kıldığımız için atıldık" diyorlar.

Org. Çevik Bir: Sayın Başbakan, bu konu 40 imzadan geçtikten sonra bu toplantıya getiriliyor.

Erbakan: Elbette, elbette ama "Eşimin başının kapalı olması sebebiyle ordudan çıkarıldım" diyorlar da...

Org. Hikmet Köksal; Fevkalade müteessirim. Büyük üzüntü duydum.

Erbakan: Hayırdır paşam!

Org. Koksal: Sizin bu beyanlarınız onlara cesaret veriyor. Sizin bu tavrınızdan güç alıyorlar.

Erbakan: Disiplin işlemi yapmanız gayet tabiidir.

MGK'de KÖSTEBEK TARTIŞMASI

Cumhurbaşkanı: Gündemde bulunan hususlar dışında söyleyecek sözü olan var mı?

Erkaya: İzninizle efendim. Devlet kurumları arasında güvensizlik olduğuna dair bir örneği buraya getireceğim. Devletin bir kurumu ordu içinde istihbarat yapabilir mi?

Cumhurbaşkanı: Siz ne söylüyorsunuz?

Erkaya: Söylediklerim gerçek. Emniyetin üst kademesinden bir görevlinin teşebbüsü ile bir onbaşı ayartılarak..

Cumhurbaşkanı: Nedir bu? Siz ne diyorsunuz Sayın Başbakan? Ve sizler ne diyorsunuz?

İçişleri Bakanı Akşener: Bilgim yok Sayın Cumhurbaşkanım.

Başbakan Yardımcısı Çiller: Bilmiyorum. İlk kez duyuyorum.

İçişleri Bakanı: Araştırınız efendim. Gereğini yaparız.

Başbakan Yardımcısı: Hemen inceleyelim. Böyle bir şey varsa cezalandıralım.

Sedat Ergin ile Oramiral Güven Erkaya arasında yapılan bu röportaj Erkaya'nın şu sözleriyle bitiyordu: Teşekkür ederim. Son olarak bir şey söyleyeceğim. Dürüstlük... Ve hukuk. Yalana karşıyım. Hele ülkeyi yöneten yalan söylerse ne olur? Türkiye çok kötü durumda demektir. Ve öğrencilere sesleniyorum. Halka sesleniyorum. Doğru söylemeye-ni ayıplayın. Yalana tepki gösterin.

Rahmetli Erkaya'nın bu sözlerini okuyunca ister istemez Korkmaz Yiğit aklıma geliyor. Banka hortumlayıcısı, Alaadin Çakıcı gibi mafya liderleriyle işbirliği nedeniyle Türkbank yolsuzluğu davasından tutuklanan ve yargılaması halen devam eden, Nesim Malki cinayetine de adının karıştığı iddia edilen bir işadamı. Bu muteber (!) işadamını zamanın Başbakanı ve ANAP lideri Mesut Yılmaz'a tavsiye eden, referans olan kişi ise Güven Erkaya Paşa. Bu açıklamayı yapan kişi ise o dönem Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanlığı görevini yürüten ANAP lideri Mesut Yılmaz.

Unutkan Bakan Akşener ve Bir Garip Rapor

22 Ağustos 1997 tarihli Hürriyet gazetesinde çıkan, Sedat Ergin tarafından kaleme alınan "Refahyol'u iktidardan Uzaklaştıran 90 Sıcak Gün" adlı yazı dizisinin ilk bölümünde yer alan başlıklar şu şekildeydi:

'Masada unutulmuş casusluk raporu'.. Türkiye'yi karıştıran köstebek olayı, eski İçişleri Bakanı Akşener'in MGK toplantısından çıkarken masada unuttuğu casusluk raporu ile patladı. Unutkan Bakan, gizli istihbarat raporunu burada unuttu. Cumhuriyet tarihînin en ilginç köstebek olayını ortaya çıkaran gelişme, 26 Nisan tarihli MGK'de başladı. MGK görevlileri şaşkın Bakan Akşener'in oturduğu yerde masanın üstünde kalan bloknot ve kalemleri toplarken ilk bakışta anlam veremedikleri tuhaf bir belge buldular.

Bu belge, bir Bülent Orakoğlu yapıydı ve kıyametin habercisiydi. Meral Akşener'in oturduğu yerde masanın üstünde duran bir dosya içerisinde, tek sayfalık imzasız bir not vardı. Üst düzey askerlerin dakika dakika hareketleri, Genelkurmay'a ve Milli İstihbarat Teşkilatı'na girip çıkanlar kayda geçirilmişti. Şaşkın Bakan Akşener'in toplantıdan sonra masada unuttuğu bu not, devletin zirvesine yıldırım gibi düştü. Genelkurmay-hükümet ilişkilerinde tırmanan gerilim, iki hafta sonra Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nda ortaya çıkarılan Sarmusak skandalı-na giden sürecin ilk adımı oldu. Çiller ve Akşener'in inkârlarına rağmen, her şey apaçık ortadaydı. Akşener'in istihbaratçıları, Genelkurmay'a girip çıkanları, MİT'İ, üst düzey komutanların tüm hareketlerini kontrol altına alıp işlemeye başlamıştı. Böyle bir casusluğun cumhuriyet tarihinde benzeri yoktu.

MİT'e giden subaylar fişlenmiş.. Akşener'in masada unuttuğu belge, 'yukarıdan' gelen telkinlerle mart ayının ortasında, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na getirdiği Ora-koğlu'nun tespit edilen İlk icraatıydı. İki bölümlü notların birinci bölümünde, Genelkurmay'a yapılan Önemli giriş-çıkışlar, bir dizi plaka numarası, bu plakaların kime ait olduğuna ilişkin bilgiler ve isimler yer alıyordu.

Örneğin, MGK Genel Sekreteri Orgeneral İlhan Kılıç'ın Genelkurmay'a giriş yaptığı, ardından Çankaya Köşkü'ne gittiği, yeniden Genelkurmay'a döndüğü, saat saat yazılıydı. Komutanlar, polisin kendilerini gözlemekte olduğunu ilk kez o gün, yani 26 Nisan tarihinde anladılar ve dehşete düştüler.

İkinci bölümde ise polis casusları, gözlerini MİT'e çevirmişti. Her şey yine dakika dakika not edilmişti. Anlaşılan Bülent Orakoğlu, MİT'in çevresine de bir gözleme ağı kurmuştu. Bu bölümde, MİT'e yapılan giriş ve çıkışlara ilişkin tespitler, plaka numaraları, isimler yer almaktaydı. Orakoğlu, MİT'in Yenimahalle'deki merkezinin giriş kapılarının çevresine de bir gözleme ağı kurmuştu. Nottan anlaşıldığına göre MİT'İ ziyaret edenler arasında Genelkurmay Baş kanlığı'ndan dört temsilci de vardı. Bu nitelikte bir olay, cumhuriyet tarihinde ilk kez meydana geliyordu. Asli görevi, asayiş koruma ve terörle mücadele olan Emniyet İstihbaratı, en önemli önceliğini devletin iki önemli kurumu Genelkurmay ve MİT'İ takibe vermişti. Genelkurmay ve MİT'e gelip gidenler, polis casuslar tarafından günlük olarak izleniyor, bu ziyaretlerin işaret ettiği faaliyet istihbaratçı gözüyle 'kıymetlendiriliyor', bilgi notu halinde Orakoğlu'na, ondan da Meral Akşener'e İletiliyordu.

ASKER, CASUS POLİS AVINA ÇIKIYOR

Akşener'in de bu bilgileri hangi üst makama ilettiğini tahmin etmek hiç de güç değildi. İçişleri Bakanı'nın MGK salonunda unuttuğu İstihbarat notu, Genelkurmay ile Milli İstihbarat Teşkilatı arasında bir dizi toplantıya yol açtı. Bu toplantılarda, polis İstihbaratının gözetleme faaliyetlerine karşı ne gibi önlemler alınacağı tartışıldı. MGK görevlileri bu notu hemen Genel Sekreter'e iletiler, tabii oradan da karargâha.

Akşener'in masasının üzerinde unuttuğu bu not, Genelkurmay Karargâhı'nda tam anlamıyla bir şok etkisi yaratıyordu. Komutanlar İlk defa, emniyet içinden kendilerine yönelik böyle bir istihbarat çalışmasının başlatıldığını öğreniyorlardı. İlk Önlemler, daha o anda düşünölmeye başlandı. Genelkurmay'ın aldığı ilk önlem, kuvvet komutanlıklarının uyarılmasıydı.

Genelkurmay Başkanlığı, kuvvet komutanlarına yolladığı bir talimatla aldığı 'duyumları' aktararak giriş ve çıkışlarda çevredeki şüpheli kişilere karşı dikkatli olunmasını İstedi. Genelkurmay Karargâhının çevresinde 'karşı güvenlik önlemleri' alındı.

Mayıs ortalarında yeni bir gerginlik patladı. Ankara'da Zırhlı Birlikler Komutanlığı çevresinde dolaşan 34 EE 330 sivil plakalı bir Mercedes'te bulunan iki kişinin polis olduğu anlaşıldı. Mercedes'in de İstanbul Emniyeti Asayiş Müdürlüğü'ne ait olduğu tespit edildi.

Genelkurmay İstihbaratı, yaptığı inceleme sonucu, Mercedes'in İstanbul Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şube Müdürlüğü'ne ait resmi bir polis taşıtı olduğunu tespit etti. Genelkurmay İstihbarat Başkanı Korgeneral Çetin Saner, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne olayı anlatan sert bir protesto yazısı gönderdi.

Genelkurmay'a yanıt verme görevi, İstihbarat Başkanı Bülent Orakoğlu'na düştü. Orakoğlu, yanıtında, şikâyet konu olan görevlilerin sivil polis olduklarını kabullendi ve şöyle dedi: Sizinle bir ilgisi yok. Bazı kanun kaçaklarını alıyorlarmış. Nitekim yakalamışlar.

Asker kesiminde polise dönük güvensizlik had safhaya varmıştı. Komutanlar, polis tarafından gözetlendiklerini biliyorlardı. Polisle asker arasında tam bir sinir savaşı sürüyordu. Bugünlerde MİT'te düzenlenen bir değerlendirme toplantısına katılan dört yıldızlı tanınmış bir general, toplantıdaki çeşitli bakanlık yetkililerine şöyle demişti: Burada olduğunuza göre hepiniz fişlendiniz. Salonda bulunan üst düzey bürokratlar, MİT tarafından fişlendiklerini zannettiler. Oysa orgeneralin kastı, içeri girenlerin dışarıdaki polis İstihbaratı tarafından fişlendikleriydi.

Henüz Onbaşı Sarmusak krizi patlak vermemişti. Ancak 12 Mart tarihinde Emniyet İstihbaratı'nın başına getirilen Bülent Orakoğlu'nun ilk önemli icraatının, askeri bir darbeyi önceden haber alabilmek için giriştiği örgütlenme olduğu anlaşıyordu.

Orakoğlu'nun organizasyonunun yalnızca uzaktan gözleme faaliyeti ile sınırlı olmadığı, bizzat Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nın içine casus soktuğu, sonradan mayıs ayının ortalarında Onbaşı Kadir Sarmusak skandalının patlak vermesiyle ortaya çıkacaktı.

Onbaşı Sarmusak, Deniz Kuvvetleri İstihbarat Başkan-hğı'ndan dışarı çıkardığı belgeleri Orakoğlu'na iletmış, bu belgeler Akşener ve ardından Çiller üzerinden Başbakan Necmettin Erbakan'a ulaşmış, Erbakan belgeleri Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e götürerek şikâyet etmiş, Demirel, belgeleri Genelkurmay Başkanı Karada-yı'ya vermiş, belgeler son aşamada çıkış yeri olan Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Karargâhına geri dönmüştü. 'Sarmusak skandalı' patlak verdiğinde, askerler açısından hiç de şaşırtıcı bir haber olmamıştı.

Nitekim Genelkurmay Başkanı Orgeneral Karadayı, 31 Mayıs tarihli Milli Güvenlik Kurulu toplantısında yalnızca Sarmusak skandalım gündeme getirmemişti. Kara-dayı'nın konuşmasında pek çok kişinin dikkatinden kaçan şu cümlesi, 26 Nisan'da MGK Salonunda bulunan istihbarat notunun bir birikimiydi: Bir süredir, Genelkurmay ve bazı askeri birliklerimizin polis tarafından gözetlendiği yolunda duyumlarımız var. Bu, bizi fazlasıyla rahatsız etmektedir. Devletin bir kurumunun bir başka kurumu gözetlemesi, devlet açısından kabul edilebilir bir yöntem değildir.

Başbakan Yardımcısı Çiller ve İçişleri Bakanı Akşener, Orgeneral Karadayı'ya verdikleri yanıtlarda, masaya getirilen hususu İnkâr edeceklerdi.

Sedat Ergin'in yazı dizisi 22 Temmuz 1997'den 1 Ağustos 1997 tarihine kadar yayımlandı.

MASADA UNUTULAN İMZASIZ RAPOR

Bu uzun alıntıların ardından, anlatılanların analizini yapalım.

Yazı dizisinde kamuoyunun bilmediği, benim de cezaevinde Sedat Ergin'in yazı dizisinden öğrendiğim imzasız bir rapordan bahsediliyordu. Bu rapor, eski İçişleri Bakanı Meral Akşener tarafından MGK'de

unutulmuştı! Meral Akşener'e ait olduğunun kanıtı ise Meral Akşener'in MGK'de oturduğu koltuğun önüne denk gelen masada bulunmuş olmasıydı.

Bu raporu kimler bulmuştu? MGK toplantısının bitiminden sonra herhalde temizlik yapan görevliler bu raporu buldular ve yetkililere haber verdiler. Yetkililer de hukuk kuralları içinde bu raporun ne şekilde ve kimler tarafından bulunduğunu zapta geçirdiler ve bulan görevlilerin ifadesini de zabıtla tevsik ederek böylesine önemli bir konuda askeri savcılığa suç duyurusunda bulundular.

Yazı dizisine göre bu rapor, 26 Nisan 1997 tarihli MGK toplantısının bitiminde bulunmuştu. MGK toplantıları genelde Çankaya'da Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde yapılır. MGK ön provası ise MGK'de yapılır. MGK toplantısı ön provasına ise İçişleri bakanları katılmaz. Bakanı temsilen Emniyet Genel Müdürü veya istihbarat Daire Başkanı veya ikisi birlikte katılır. 26 Nisan 1997 tarihli MGK toplantısı Çankaya'da yapıldıysa buradaki görevlilerin bu raporu bulması gerekirdi.

Rapor, imzasız ve başlıksız olmasına rağmen, Ergin'e göre raporun içinde devlet kurumlarını birbirine düşürebilecek, bu kurumlar arasında güvensizlik yaratabilecek istihbarat çalışmaları mevcuttu. Bu rapora göre Genelkurmay ve MiT, Emniyet İstihbaratı tarafından gözetlemeye alınmıştı. Genelkurmay Karargâhı'na yapılan Önemli giriş-çıkışlara ilişkin tespitlerle bu tespitlerde bir dizi plaka numarası ve plakaların kime ait olduğuna ilişkin bilgiler ve isimler de yer alıyordu. Örnek veriliyor. MGK Genel Sekreteri Orgeneral İlhan Kılıç'ın Genelkurmay Karargâhı'na ne zaman, saat kaçta giriş-çıkış yaptığı ve buradan Çankaya Köşkü'ne gittiği ve döndüğü saat bilgilerinin yer aldığı iddia ediliyordu.